WIJ

vlaams nationaal weekblad

DRUKPERSSTRAAT, 20, 1000 BRUSSEL — TEL. 02/217.97.98 — 22e JAAR nr 10 — DONDERDAG 11-3-76 — PRIJS : 16 F

MINISTER DE BACKER STOORT ZICH NIET AAN HET KULTUURPAKT

(v.a.) Bijna vier maanden geleden, op 18 november 1975, interpelleerde VU-senator Maurits Coppieters in de Nederlandse Kultuurraad over de herhaaldelijke schendingen van het Kultuurpakt, en van het dekreet van 28 januari 1974 betreffende het Kultuurpakt, door de diskriminatie van de Vlaams-nationale strekking bij benoemingen en bevorderingen.
In haar antwoord trachtte mevrouw De Backer, voor wat de toestand in de BRT betreft, haar handen in onschuld te wassen. Reeds eerder gaf zij toe dat de Vlaams-nationale strekking daar niet aan haar trekken komt, en ze bevestigde dat opnieuw, maar daar kon zij niet veel aan verhelpen, zo zei ze, gezien de autonomie van het beheer van deze openbare instelling.
Senator Coppieters repliceerde terecht : « U beschikt er over een regeringskommissaris en die heeft de meest ruime machten, zelfs vetorecht ».
Over de personeelsbezetting in haar eigen departement gleed zij nogal luchtig heen, en ze trachtte de h. Coppieters met een zoethoudertje af te wimpelen. Voor de toestand in het departement van Nationale Opvoeding verklaarde zij zich niet verantwoordelijk en ze verwees naar minister De Croo. Nochtans vormen Nationale Opvoeding en Kultuur administratief één eenheid met één direktieraad en met interpenetratie van de benoemingen en bevorderingen van het personeel.

(lees door blz. 3)

ER VERANDERT NIETS MET TINDEMANS

Twee jaar is Tindemans straks aan het bewind met zijn eigenaardige regering en men raakt het er stilaan over eens, zoals de CVP-jongeren zelf nog onlangs vaststelden, dat er met deze man niets fundamenteels veranderd is in het beleid. Men blijft maar voortboeren in het klassieke patroon van de konsumptiemaatschappij uit de zestiger jaren, die wij blijkbaar eeuwig wanen. Het gesol met het zgn. herstelplan, dat nu voor een vergeten detail nog eens naar de Kamer terugmoet, toont aan in welke mate deze regering achter de gebeurtenissen aandrentelt, aarzelend en met lange pauzen van besluiteloosheid. Zij zal de geschiedenis ingaan als het kabinet zonder verbeeldingskracht, als de regering van het immobilisme in een tijdperk waarin alerte en dynamische mannen het al niet onder de markt zouden hebben. Maar nee, juist op zo'n moment moeten wij het maar zien te rooien met een vriendelijke man die totaal onbekwaam blijkt om de vele problemen doelmatig aan te vatten.
Maar wellicht hebben wij slechts de regeerders die wij verdienen. De lusteloosheid die over onze samenleving hangt is op velerlei gebied beangstigend. Voor de werkelijke belangen van de gemeenschap is er geen interesse. Het egocentrisme van enkelingen en groepen kent nog nauwelijks grenzen. De stakingen in de Antwerpse petroleum en petrochemie zijn tekenend voor een mentaliteit die alle groepen van onze samenleving heeft aangetast. Terwijl hele sektoren ten onder gaan in een wereldwijde krisis, jonge mensen met honderd tegelijk op één betrekking afkomen, bakeleien geprivilegeerden van de laatste « sterke » sektoren alsof er rondom hen niets gaande is. Aan enige « solidariteit » met de zieke sektoren wordt, zowel aan werkgevers- als aan werknemerszijde, niet eens gedacht. Er is ergens een veer kapot in onze samenleving.

Paul Martens

DE NIEUWE FRANS-BRUSSELSE HEERSERS

Toen de VVB-betoging vorige zaterdag te St.-Genesius-Rode doorheen de Bevrijdingslaan trok, kwam er uit een dure rijkeluisvilla plots een tierende vrouw naar buiten die de betogers begon uit te schelden voor al wat lelijk was. Even later begon de furie zelfs te gooien met al wat haar onder handen kwam. Het spreekt vanzelf dat de betogers niet werkeloos bleven toezien, en daarop kwam monsieur op zijn beurt de stoere bink spelen met een geweer in de hand ! De politie maakte echter spoedig een einde aan dat frankofone "spelletje". Hierboven heb je hem dan in volle glorie, de franskiljon Gohr van "Rhode-St-Genèse", prototype van dat soort hooghartige, fransdolle bourgeois dat zich in het Vlaamse ommeland van Brussel zijn komen vestigen. Zij kijken er vol verachting neer op de « sales flamins » van de oude dorpen, en gedragen zich als arrogante verovraars die geen tegenspraak dulden.

Ten gerieve van dat soort lieden werden in 1963, op het beruchte Hertoginnedal, zogenaamde « taal faciliteiten » ingevoerd met instemming van de CVP, de PVV en de PSP. Om te helpen zich aan te passen aan hun Vlaamse omgeving... (zie ook blz. 5).

BRIEVEN

KERNSTOP GEBODEN

Naar aanleiding van de rapporten van de Kommissie van Wijzen willen wij er de aandacht op vestigen dat het niet volstaat geen kerncentrales te bouwen op of achter de kustlijn : België is nu reeds het dichtst-nukleaire land van Europa en is bijgevolg dringend aan een kernstop toe.
Het is derhalve duidelijk dat :
— elke uitbreiding van Doel en Tihange met nieuwe kerncentrales niet aanvaard kan worden;
— elke uitbreiding van de andere delen der kernindustrie geweigerd moet worden : verrijkingsfabrieken, heropwerkingsfabrieken, afvalverwerking en stockage;
— kerneilanden voor onze kust daarenboven niet te aanvaarden zijn, gezien ze aantrekkingspolen zijn voor een zware industrie en tevens een stimulans voor een opdrijven van de gehele kernindustrieketen, met o.a. als gevolg het verder aftakelen van het leven in de nu al zo bedreigde Noordzee.

Voor de werkgroep Rem-U 235,
Lydia Goderis - Lyppens

PROFICIAT

Ik feliciteer het partijbestuur dat zij het plan « Leysen » heeft gekelderd ! Dat is een kranige Vlaamse refleks die zal dateren en indruk gemaakt hebben op eigen volk, maar vooral op onze tegenstanders, die van nu af moeten rekening houden met het ontwakend nationaal gevoel van de Vlamingen.
Waarom stimuleren de Walen zo gaarne de Brusselse landhonger? Het feit dat ze zelf geen morzel grond willen afstaan aan Brussel geeft hun het volste recht « neutraal » te blijven in dergelijke aangelegenheden.

Net als zij zelf zijn wij ook verknocht aan onze rechten en ons « territorium » en wie de vrede, de rust en de veiligheid in den lande wil, moet aanvaarden dat het « grondgebied » van elk gewest « heilig » is en niet kan verlaagd en misbruikt worden tot wisselmunt voor allerhande gluiperige spekulaties ! Wie dat niet doet speelt de « stokebrand » !
Anderzijds, had men destijds op Hertoginnedal faciliteiten moeten beperken in de tijd, bv. 8 of 10 jaar. Na het verstrijken van die « termijn » kwam alles vanzelf terecht, wat nu voeten in de aarde zal hebben om de veroverde voorrechten — zonder tegenprestaties — weer af te staan.
Nu wil het FDF datzelfde principe — uit sluwheid — zien toepassen in Vlaams-Brabant door de frankofone inwijkelingen een « individueel recht op franstaligheid » toe te staan, met de « onzichtbare » gevolgen van dien.
Pachter, waakt op uw «ganzen» !

J.V.d.M., Aalst.

OUTSPAN EN VUJO

Enkele dagen geleden berichtte « De Standaard » dat VUJO-Mechelen meedeed aan een boykotaktie van Outspan-sinaasappels, samen met o.m. de kommunistische partij. Het doet denken aan het voorspel van Angola : het begint met een boykot van Angola koffie en eindigt met de « bevrijding » door Rusland, dat er zijn nieuwe wapens test met behulp van Kubaanse marionetten.
Dat de VUJO zich distantieert van een bloed en bodem VMO, akkoord. Maar dat ze geen graten ziet in een bondgenootschap met de aanbidders van het totalitaire Moskou met zijn koncentratiekampen van de Goelagarchipel en zijn gekkenhuizen voor dissidenten en Joden, lijkt niet bijster logisch. Zuid-Afrika verleent Transkei onafhankelijkheid. Zou de VUJO zijn kommunistische vriendjes willen vragen wanneer Moskou hetzelfde doet met de Baltische staten ? Maar wat wil je ? Zuid-Afrika kan geen goed doen. Voor Rusland knijpt men een oogje dicht. Het Westen is zich langzaam maar zeker aan het finlandiseren en de militair oppermachtige Russische beer speelt zijn kat en muis-spelletje met de papieren tijger die USA heet.
Overigens loopt de VUJO wel een beetje achter. De Outspan plantages liggen in het onafhankelijke Swaziland en in Noord-Transvaal. In deze laatste streek waren de plantages reeds vorige zomer overgedragen aan de Bantoekorporatie ! Het in Vlaanderen te verspreiden affiche "Pers geen Afrikanen uit" lijkt trouwens een goede Hollandermop ! Sinds deze immorele vorm van reklame in Nederland bij wettelijk vonnis verboden werd, hebben de Hollanders blijkbaar het restant der oplage voor een zacht prijsje aan de "domme Belgen" overgedaan !

F. te W.

OPROEP

Mevrouw, mijnheer,

Over een aantal maanden worden in dit land gemeenteraadsverkiezingen gehouden. Deze zullen voor uw gemeente of stad belangrijk zijn. Maar belangrijk voor gans Vlaanderen en de toekomst van ons gewest zijn de gemeenteraadsverkiezingen en agglomeratieraadsverkiezingen in de 19 Brusselse gemeenten.

Daarom deze oproep. U weet dat het moeilijk is in een tweetalige grootstad zoals Brussel om de Vlaamse mensen te bereiken. Tevens weet u ook hoe belangrijk het is, hen persoonlijk te benaderen. Vele van deze Vlamingen zijn niet gekend, hebben geen enkele sociale en/of kulturele band met de Vlaamse gemeenschap en dit om velerlei redenen.

Daarom is het zo belangrijk hen te kennen, hen op te zoeken en hen aan te spreken. Zij mogen niet verloren gaan voor Vlaanderen !

Mevrouw, mijnheer, u die in een van de Brusselse gemeenten familieleden hebt, buren, kollega's, werkmakkers, vrienden en noem maar op, speel ons hun naam en hun adres door zodat wij hen kunnen bezoeken, schrijven, telefoneren, aanspreken. Kortom, hen bewust maken van de banden die zij (nog) hebben met de grote Vlaamse gemeenschap.

Zo ook kunnen wij na oktober '76 met meer Vlaamsbewuste raadsleden in de Brusselse gemeenteraden voor hen werken en ijveren.

Wij zijn zeker van uw medewerking ! Schrijf of telefoneer daarom aanstonds naar het VU-sekretariaat, Voldersstraat 71, 1000 Brussel, 02/512.51.60.

Hartelijk dank !

VIK ANCIAUX,
kamerlid, gemeenteraadslid van Brussel.

JAMMER

Al ben ik het volkomen eens met de inhoud van de lezersbrief van M.L. in « Wij » van 19 februari, dan betreur ik toch dat de onderhandelingen over de gemeenschapsproblemen door de PSC en ook door de VU gekelderd werden. Op voorwaarde dat de Vlaamse wijken van Brussel (Haren, Heembeek en Pede) konden worden losgekregen — en ik denk wel dat het mogelijk zou geweest zijn — zou het een prachtige oplossing geweest zijn. De verfranste wijken die wij hadden moeten afstaan kunnen wij in geen geval binnen afzienbare tijd weder vervlaamsen.
De drie grote voordelen voor Brussel en omgeving waren geweest :
1) afschaffing van de faciliteiten
2) beveiliging van Haren, enz., hetgeen absoluut nodig is want, als de Harenaren van hoge en middelbare leeftijd zich nog als volwaardige Vlamingen beschouwen, kan men dat al niet meer van de jongeren zeggen bij wie ernstige sporen van verbrusseling te bespeuren zijn. Het is dus tijd.
3) last but not least, de beveiliging van onze zuidergrens door uitsluiting van de aanleg van de Waalse korridor door St. Genesius-Rode.

R.V., Brussel.

DE NAAM VAN DE VROUW

In "Wij" van 26/2/76 staat een prachtig artikel over de VU-lijsttrekker te Genk. Een dame, die vermeld wordt onder de indentiteit "An Gijsen". Als men het artikel leest, ontdekt men echter dat die dame met haar voornaam wel AN heet, maar dat ze met haar familienaam NIET Gijsen noemt. "Gijsen" is immers de achternaam van haar echtgenoot, Jan Gijsen. Daar het huwelijk niets verandert aan de familienaam van de Belgische vrouw, zou ik gaarne de enige wettige eigen naam van AN te weten komen.
Het is te hopen dat de meeste gehuwde vrouwen, die op 10/10/76 op een VU-lijst zullen opkomen, op die lijsten zullen vermeld staan uitsluitend onder hun eigen naam. Slechts dan zullen zij bewijzen dat ze, als vrouw, in ZICH-ZELF geloven. Wij begrijpen dat gehuwde vrouwelijke kandidaten van de traditionele politieke partijen met de naam van hun echtgenoot wensen te pronken, maar wij aanvaarden zulks niet van gehuwde VU-vrouwen. Onze gehuwde vrouwelijke kandidaten moeten de andere dames bewijzen dat een gehuwde vrouw een eigen persoonlijkheid is en een eigen familienaam heeft. Een BEKWAME vrouwelijke mandataris heeft de familienaam van haar man niet nodig !

V.T., Ekeren

WEEKBLAD WIJ
VLAAMS NATIONAAL WEEKBLAD

Abonnementendienst : Voldersstraat, 71, 1000 Brussel. Tel. 02/512.51.60.

Jaarabonnement :	500 fr.
Halfjaarlijks	300 fr.
Driemaandelijks	150 fr.
Steunabonn.	1000 fr.
Losse nummers	16 fr.

Alle stortingen voor het blad op prk. 000-0171139-31 van « Wij », Voldersstraat, 71, 1000 Brussel.
Hoofdredakteur : Paul Martens
Redaktie en publiciteit : Drukpersstraat, 20, 1000 Brussel. Tel. 02/217.97.98 (liefst in de voormiddag)

Verantw. uitg. : Hugo Schiltz, Te Couwelaerlei 135, 2100 Deurne.

brasser

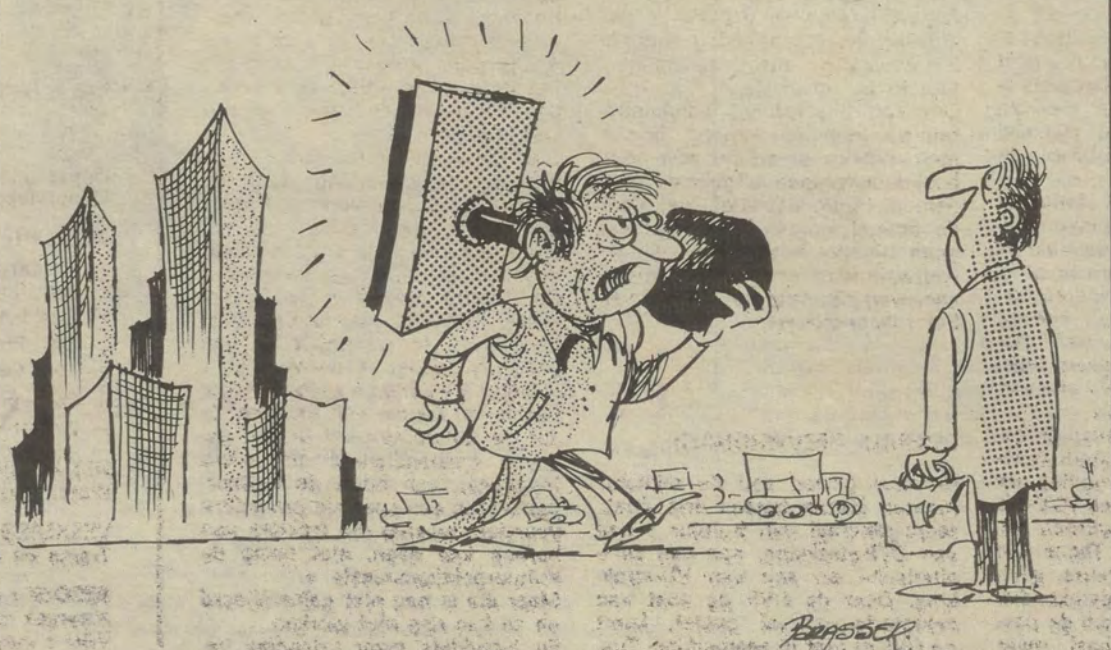

Leger « stempelaars » blijft even groot...

Deze eisen, die werden meegedragen in de VVB-betoging te St-Genesius-Rode vorige zaterdag, vertolken de vaste wil in brede Vlaamse kring om geen Vlaamse territoriale toegevingen meer te doen aan Brussel. Alle Vlaamse politici zullen daar voortaan terdege rekening mee moeten houden.

RIKA DE BACKER EN HET KULTUURPAKT

(vervolg van blz 1)

Zij betwistte overigens ook de door de h. Coppieters aangehaalde cijfers betreffende de personeelsbezetting in haar departement. De interpellant toonde dan zwart op wit aan dat de leidende funkties, **alleen in het Departement van Nederlandse Kultuur,** als volgt verdeeld zijn : 29 CVP-ers, 22 BSP-ers, 12 PVV-ers en 3 VU-ers. De tijdelijke ambtenaren van de rang van bestuurssekretaris zijn vrijwel voor 9-10 CVP-ers. Van een verdelende rechtvaardigheid volgens het zgn. stelsel Dhondt, waar de CVP zo graag mee zwaait als het in haar kraam van pas komt, is hier niet veel te bespeuren.

CVP SPEELT PILATUS

Met een uitgestreken gezicht verklaarde de minister nochtans dat ze Vlaams-nationale kandidaten, die in aanmerking komen en mits inachtname van het ambtenarenstatuut prioritair steunt in haar departement « gezien de achterstand die deze ideologische strekking nog kent ».
De werkelijkheid ziet er enigszins anders uit.
Zo schreef de achtbare minister dat een post van inspekteur bij de jeugd toekomt aan de Vlaams-nationale strekking. Maar de post wordt niet vakant verklaard, hoewel hij reeds maanden geleden had moeten ingenomen zijn. Inmiddels neemt een CVP-er de funktie waar...
Bij de bevorderingen in Nationale Opvoeding en Nederlandse Kultuur wordt de volgende taktiek toegepast. In plaats van de ambten globaal open te verklaren, zodat men een balans zou kunnen maken, procedeert men ambt per ambt. Dan kraait er geen haan over, en CVP-ers en PVV-ers verdelen broederlijk de buit.
Zo bekwam de CVP onlangs de benoeming van een direkteur-generaal bij Nationale Opvoeding op voorwaarde dat dan twee PVV-ers tot bestuursdirekteur werden benoemd. Wat gebeurde. Thans zijn er weer bestuursdirekteurs, adviseurs-dienstchefs en adjunkt-adviseurs te bevorderen, doch de posten worden niet globaal maar druppelsgewijs openverklaard, wat mevrouw de minister de gelegenheid geeft haar mannetjes, en die van de PVV, met hogere funkties te belasten. En hoe gaat het dan : eens dat men een tijdlang de hogere funkties van dat ambt heeft vervuld, kan men nog maar moeilijk een definitieve bevordering tot die post ontzeggen.
In verband met sommige top-bevorderingen op het departement van Nationale Opvoeding en Nederlandse Kultuur gonst het momenteel van de gekste geruchten.
Op Nationale Opvoeding moet een sekretaris-generaal benoemd worden, daar de h. Vereyken sedert 1 december 1975 met pensioen ging (nadat hij al ruim twee jaar wegens ziekte afwezig was). Al die tijd zit de liberaal Knaepen reeds op zijn stoel. Maar aangezien de h. Vereyken een CVP-er was, blijft de CVP die post van sekretaris-generaal opeisen. Maar de liberalen, die wijd kunnen gapen, willen Knaepen natuurlijk benoemd zien en eisen dat hij tenminste dienstdoende sekretaris-generaal zou kunnen blijven tot oktober a.s. Dan gaat hij ook met pensioen.
En sedert 1 maart 1976 is nu ook administrateur-generaal Debrock met pensioen gegaan. De post van administrateur-generaal van Nederlandse Kultuur wordt ook al opgeëist door de liberalen. Debrock was weliswaar een socialist, zo redeneren zij, maar de socialisten zijn al sterk genoeg vertegenwoordigd in Nationale Opvoeding en Nederlandse Kultuur. En bovendien zitten ze momenteel in de oppositie.
Om een liberaal tot administrateur-generaal te kunnen benoemen moeten er echter een heleboel kunstgrepen uitgehaald worden, die administratief niet door de beugel kunnen. Er is immers geen liberaal beschikbaar die de voorwaarden vervult, die voorgeschreven zijn door het statuut van het rijkspersoneel.

LIBERALE GEEUWHONGER

Normaal gezien zou de minister moeten kiezen tussen drie direkteurs-generaal van Kultuur : een van CVP-strekking, een van socialistische en een van VU-strekking. Daar de CVP de post van sekretaris-generaal opeist, komt de CVP-er niet in aanmerking. Tussen de twee overblijvenden zou het de VU-man zijn die statutair, volgens graad- en dienstanciënniteit, in aanmerking moet komen voor de post van administrateur-generaal.
Het is echter sterk te betwijfelen dat de CVP en de PVV hem dat zullen gunnen. De minister van Nederlandse Kultuur zou er een erezaak moeten van maken het Kultuurpakt op de meest korrekte en loyale wijze toe te passen. Ze krijgt nu een unieke kans « met inachtname van het ambtenarenstatuut ». Kan zij echter de liberalen, die haar charmant opvrijen, nog wel iets weigeren ?
Tijdens de viering van het 125-jarig bestaan van het Willemsfonds te Gent, verklaarde voorzitter prof. Adriaan Verhulst onlangs met fiere borst dat het liberale Willemsfonds aan de basis ligt van het Kultuurpakt. De Willemsfondsers werpen zich graag op als de grote verdedigers van dat Kultuurpakt. Begin januari nog hadden ze ter gelegenheid van hun jaarlijkse algemene vergadering bij de regering geprotesteerd omdat de Kultuurpaktkommissie haar werkzaamheden nog steeds niet heeft kunnen aanvatten. Er ontbreekt haar een statuut en werkingsmiddelen.
De blauwe politieke vriendjes van de Willemsfondsers tillen er allemaal zo zwaar niet aan. Toen de VU-senator even later (op 20 januari) de minister daarover interpelleerde in de Nederlandse Kultuurraad sloot geen enkele PVV-er zich daarbij aan. Er was er namelijk geen enkele aanwezig om het Kultuurpakt mede te verdedigen. Maar benoemingen : pakken wat je krijgen kunt.
Die Kultuurpaktkommissie, waarvan de samenstelling door de CVP al twee jaar vertraagd werd om rancuneuze redenen, zit nog altijd in de mist. Er wachten haar nochtans al een hoop klachten...
Dit belette mevrouw De Backer echter niet op de interpellatie-Coppieters in november jl. een beetje hypokriet te antwoorden : « Indien een fraktie of een filozofische strekking van mening is dat de Kultuurpaktwet in een gegeven omstandigheid niet werd toegepast, dan heeft de Kultuurpaktwet in een speciale procedure voorzien, waarop die frakties een beroep kan doen, met name de Kultuurpaktkommissie ».
Maar die is nog niet geïnstalleerd en ze kan nog niet werken...
En inmiddels maar vriendjes benoemen en bevorderen dat het een lieve lust is !

DE DOELSTELLINGEN VAN DE POLITIEKE VLAAMSE BEWEGING

Op een volksvergadering te Vilvoorde verklaarde VU-voorzitter Hugo Schiltz vorige vrijdag dat het veroveren van zelfbestuur voor de Vlamingen door het verwezenlijken van een Vlaamse staat in een Belgische bondsstaat, het voornaamste doel moet zijn van de politieke Vlaamse beweging op dit ogenblik. Dit is des te noodzakelijker met het oog op de naderende Europese verkiezingen waarin de Vlamingen als groep dreigen te verdwijnen indien zij voordien niet als staatkundige eenheid grondwettelijk en internationaal erkend worden.

Deze Vlaamse staat moet over eigen, zelfstandig verworven en beheerde financiële middelen kunnen beschikken. Tevens moet deze Vlaamse staat bevoegd zijn om de belangen van de Vlamingen in de rijkshoofdstad Brussel te behartigen, en moet deze Vlaamse staat aldaar zelfstandig kunnen optreden voor het vervullen van deze taak. Niet alleen de grenzen van de rijkshoofdstad Brussel zijn voor Vlaanderen belangrijk, ook de uitbouw van de Vlaamse posities in Brussel is zo mogelijk nog belangrijker.

Om deze doeleinden te verwezenlijken zal het niet volstaan papieren moties en memoranda op te stellen. Er moet een politiek tegengewicht opgebouwd worden om het hoofd te bieden aan de toenemende chantage van de Franstaligen die zeer duidelijk op taalkundig en kultureel gebied hun imperialistische neigingen in en rond Brussel verder willen botvieren en bovendien een blijvende overheveling van Vlaams geld naar Wallonië willen organiseren, zonder hiervoor de politieke prijs te betalen waarop Vlaanderen recht heeft.
Dit politiek tegengewicht kan slechts gevormd worden door de groei van een radikale Vlaamse vertegenwoordiging in het parlement en door het mobiliseren van de Vlaamse massa.

In dit verband betreurde de VU-voorzitter dat sedert de betoging te Halle de Vlaamse beweging in haar geheel ondoeltreffend en defensief is opgetreden.

Dit blijkt onder meer uit het ontstellende feit dat eerste-minister Tindemans ongestraft voor de tv-kameras kon verklaren dat Vlaanderen toch geen financiële autonomie zal krijgen en dat de pariteit op nationaal vlak een onaantastbare verworvenheid is voor de Franstaligen. Dat dit kan gezegd worden op een ogenblik dat de regering van de heer Tindemans geen enkel initiatief heeft genomen om de vervalsing van de Brusselse agglomeratieraadsverkiezingen ongedaan te maken en om de pariteit in het Brussels agglomeratiebestuur ten gunste van de Vlamingen effektief te verzekeren, noemde de VU-voorzitter ontstellend en beschamend.

Wat de VU zelf betreft verklaarde de voorzitter dat diegenen die spekuleren op verdeeldheid in de partij bedrogen zullen uitkomen.

De partij in al haar gelederen staat eendrachtig achter het standpunt dat er geen gesprek mogelijk is over de aanhechting van randgemeenten rond Brussel, dat de drieledige gewestvorming onmiddellijk moet stopgezet worden en dat er tegen de verdere uitbouw van deze drieledige gewestvorming onmiddellijk in Vlaanderen moet gereageerd worden. Dat het statuut van de hoofdstad Brussel alle waarborgen moet bieden aan de Vlaamse gemeenschap. Dat de faciliteiten, misbruikt door de Franstaligen, moeten afgeschaft worden en dat de splitsing van het kiesarrondissement Brussel en van de provincie Brabant vanzelfsprekende hervormingen zijn waarvoor geen kompensaties aan de Franstaligen moeten gegeven worden.

TE KOOP :

Huidig Algemeen Sekretariaat, bruikbaar als kantoorruimte of woonhuis.
Voldersstraat 71, 1000 Brussel

Oppervlakte van het hoofdgebouw : 118 m2.
Oppervlakte grond en gebouwen : 2 a 28 ca.

BEKNOPTE BESCHRIJVING :
— Kelderverdieping : 1 woonplaats, kelder centrale verwarwarming, kelder, toiletten.
— Gelijkvloers : brede gang met trap, 2 vergaderzalen, keuken, koer, tuin.
— 1ste verdieping : 2 grote bureaus, 2 kleine bureaus.
— 2de verdieping : 2 grote bureaus, 1 klein bureau.
— Zolderverdieping : 2 mansardekamers, zolder.

HET KOMFORT :
Water, gas, elektriciteit, riolering, centrale verwarming.

VERKEERSWEGEN EN VERKEERSMIDDELEN :
Trams en autobus, niet ver van station Brussel-Zuid.

BEZOEK : alle werkdagen tijdens kantooruren na telefonische afspraak op 02/512.51.00 met G. De Backer.
VRIJ : omstreeks 1 juli.

IN DE KAMER

VIC ANCIAUX : ONZINNIG GEDOE OVER GEWESTRADEN

Vorige week woensdag besprak de Kamer de begrotingen voor gewestelijke begrotingen 1976 (en aanpassing 1975). « Het Volk » noemde het hele gedoe een mat geval doch titelde ook het volgende : **« Scherpe kritiek van VU-fraktieleider Anciaux brengt toch even leven in de brouwerij ».**

In dit mat debat had nochtans reeds de socialist Geldolf voor sensatie gezorgd door het aanklagen van de sabotage van de Antwerpse havenbelangen en met het dreigement als men (lees Walen en frankofonen) de kredieten wil regionaliseren, men dan maar eveneens de fiskale inkomsten moet regionaliseren, (wat de h. Geldolf VU-bijval bezorgde. We stellen trouwens vast dat na het inburgeren van het begrip federalisme onder druk van de VU, nu ook het begrip « eigen fiskaliteit » meer en meer door de Vlaamse kleurpartijen van de VU wordt overgenomen).

Vermits minister Vanden Boeynants het vertikte aanwezig te blijven nam de VU-fraktievoorzitter eerder het woord dan verwacht. Hij vond de hele bedoening onzinnig : er wordt nl. eén begroting besproken van 1975 dan wanneer de gewestraden reeds vóór het reces van 1975 hun advies uitbrachten en de dokumenten werden ingediend in oktober 1975 in de senaat en in november jl. in de kamer. Het debat is des te onzinniger daar de minister, belast met Brusselse aangelegenheden niet eens tussenkomt. Intussen blijven we als federalisten tegen een drieledige gewestvorming gekant, niet zozeer omwille van een samenspel Brussel-Wallonië dan wel omwille van de Brusselse bevolking zelf. Brussel is geen gemeenschap. Juridisch heeft de Vlaamse gemeenschap zelfs het recht niet, iets voor de Brusselse Vlamingen te doen, voor wie Brussel echter ook niets doet. De Vlamingen in Brussel voelen zich verwaarloosd en wijken weer uit. Vik Anciaux stelde een reeks konkrete vragen, waarop de regering het antwoord schuldig bleef. « Men spreekt van ekonomische expansie, daar waar dagelijks 300.000 pendelaars naar Brussel reizen. Is er dan nog nood aan ekonomische expansie ? ».

Brussel wil persé een derde gelijkwaardig gewest worden, maar als het dat wenst dan mag het niet langer een beroep op de nationale solidariteit doen. Men moet weten wat men wil : derde gewest of rijksgebied. Nu eist Brussel spoorwegen en andere infrastruktuur op kosten van het hele land. Voor het onthaal van de Vlamingen geeft de regering geen enkele instruktie aan de gemeenten. Waarom niet ? Intussen wordt de verfransing voortgezet. **Wij aanvaarden deze evolutie niet en wijzen de Vlaamse regeringsleden op hun zeer grote verantwoordelijkheid. Wat er ook zij, de gewestvorming met drie moet worden stopgezet.**

Minister Van Aal was na deze heftige VU-uitval ahw zedelijk verplicht te antwoorden ipv « wegloper » Vanden Boeynants. De minister hield het bij vage beloften en was kennelijk verveeld met de job die hem was toegeschoven door de afwezige minister van Brusselse Aangelegenheden.

De kritiek van mevrouw **Nelly Maes** tijdens het daaropvolgende debat over de begroting van de Kulturele Dotaties 1976 (en aanpassing 1976) was er ook niet naast. Ze veroordeelde scherp de dubbelzinnigheid van de regering inzake kulturele autonomie die nog steeds in haar « aanloopperiode » heet te zijn (sinds vijf jaar horen we dit afgezaagde lied) ! Intussen worden de Vlamingen bestolen, komt er geen maksimale uitbouw van de autonomie doch wel een minimale en diskriminerend geknoei. Ook deze interpellante achtte de kulturele autonomie zonder eigen fiskaliteit en beslissingsrecht zinloos. Ze eindigde aldus : **« Een andere staatsstruktuur en een definitieve regeling van de samenleving van de gemeenschappen moet in de plaats komen van de huidige kulturele autonomie ».**

ARTSEN EN GEZONDHEIDSZORG : ZORGENKINDEREN

Bij de voortzetting van de bespreking van de begroting van Volksgezondheid 1976 (en aanpassing 1975) herhaalde VU-kamerlid **dr. Valkeniers** zijn kritiek op sommige fundamentele aspekten van de volksgezondheid zoals deze reilt en zeilt. Hij stelde weer vragen om opheldering betreffende de numerus clausus, de vestigingswet, enz. Hij stelde voor (wanneer er te veel specialisten zijn) de assistenten bij de RMZ in te schrijven mits een behoorlijk minimum ereloon. Ook in verband met de etische problemen deed dr. Valkeniers voorstellen. Hij vroeg zich o.a. af, of een gespecialiseerde kommissie het probleem van de eutanasie niet zou kunnen onderzoeken.

Dr. Valkeniers drong nogmaals op een progressiever opleiding van de artsen en ook van het publiek aan o.m. via de massamedia die te veel aandacht besteden aan Amada-dokters en dergelijke. Ook zei hij dat er teveel universitaire bedden zijn, terwijl het sisteem van de derde betalende in de poliklinieken moet afgeschaft worden daar het tot overkonsumptie leidt.

Dr. Valkeniers handelde dan uitvoerig over de wantoestanden in de sektor van de geneesmiddelen en schakelde daarna over naar de behandeling van de geesteszieken, waarbij hij o.m. de toestand van de geïnterneerden te Doornik een schande noemde. Hij bepleitte in dit verband een behoorlijke bezoldiging van het personeel.

Na het ziekenhuiswezen te hebben doorgelicht en een aantal remedies te hebben opgesomd, klaagde dr. Valkeniers voor de zoveelste keer de schandelijke taalverdrukking ten nadele van de Vlaamse zieken in de Brusselse KOO-ziekenhuizen aan. Hij noemde hierbij het akkoord van de VUB een basis tot sanering. Tot slot drong hij er bij de minister op aan, dat deze initiatieven zou nemen om een en ander te veranderen.

Vooraf had VU-kamerlid **dr. Van Leemputten** enkele andere aspekten behandeld zoals de veel te trage inschakeling van de zuiveringsstations, de samenstelling van de Nationale Raad voor Verpleegkunde, de te vage kode van de plichtenleer (o.a. dubbelzinnigheid inzake het onaantastbaar levensrecht), de ergerlijke taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen, inenting van de jeugd tegen bepaalde ziekten (rubeola) en afschaffing van de inenting tegen pokken (deze ziekte is alhier verdwenen ,in bepaalde gevallen kan inenting zelfs encefalitis veroorzaken). Tot slot drong dr. Van Leemputten aan op een onderzoek van de invloed van de voeding op hart- en vaatziekten.

Mevrouw **Nelly Maes** had tijdens het debat de minister gevraagd wat hij dacht over het voornemen van minister De Croo, kleuters van meer dan twee jaar uit kribben en peutertuinen weg te nemen en ze in scholen te stoppen. Vlaanderen heeft een tekort aan kinderkribben (één kinderdagverblijf per 94.000 inwoners !). Het gaat toch niet op, in afwachting van meer kinderkribben, de peuters in scholen op te nemen.

In zijn antwoord was minister De Saeger het met mevrouw Maes eens : peuters van min dan 2 jaar horen thuis in een kinderkribbe, een peutertuin of bij een opvoedster. Hij week dus duidelijk af van het standpunt van zijn kollega De Croo. Tijdens dit antwoord ontspon zich een vinnige dialoog met dr. Valkeniers die vele antwoorden van de minister onvolledig achtte of die van mening was, dat de minister op bepaalde vragen helemaal niet had geantwoord.

● Tijdens het debat over het wetsontwerp tot wijziging van de art. 3 en 4 van de gemeentewet (in feite gaat het om het overgenomen wetsvoorstel Gramme) vroeg VU-kamerlid **Olaerts** het aantal schepenen niet te verhogen, daar dergelijke verhoging op verspilling neerkomt.

● VU-kamerlid **Nelly Maes** hekelde de inzichten van minister De Croo in verband met de peuters. « In feite, aldus het kamerlid, wordt hier een achterbakse strijd geleverd om de ziel van de peuter ». (r.c.)

IN DE SENAAT

VU VERWERPT STAATS-HOLDING

VU-senator **Van In** volgt gewezen senator Van Haegendoren op als lid van de raadgevende interparlementaire Beneluxraad. Dit werd vorige week dinsdag medegedeeld vóór het debat over het «ekonomisch overheidsinitiatief » zoals de oprichting van een staatsholding in ambtelijke taal genoemd wordt.

Eerste spreker in het debat namens de VU was senator **Lode Claes,** die van mening was dat nergens de noodzaak blijkt van een dergelijk intiatief. Hij noemde het projekt een laagtepunt in de kompromis-ekonomie terwijl het onduidelijk is waarom bepaalde projekten niet eerst aan de privé-sektor worden voorgelegd. Anderzijds begreep Lode Claes het BSP-verzet tegen het projekt, dat immers een suppletief karakter heeft.

In zijn repliek op de uiteenzetting van de minister stelde senator Claes vast, dat de fameuse regionale verdeelsleutel alleen toepasselijk is op kleine ontwerpen, niet op grote zoals voor de holding. Ironisch zette de senator de minister op zijn nummer omwille van diens dubbelzinnigheid, niet alleen wat het al te subtiele spel nationaal-regionaal betreft doch ook technisch : gebruik van eigen en vreemde middelen. Omwille van deze dubbelzinnigheden en oppervlakkigheid zou de VU-fraktie dan ook het projekt verwerpen.

Senator **H. De Bruyne** ging vooral de vergelijkingspunten tussen de nieuwe holding en de NIM na, waaruit meteen duidelijk blijkt dat de oprichting van een overheidsholding met 10 miljard eigen middelen geen « siddering » doorheen de Belgische ekonomie zal jagen. Senator De Bruyne maakte er niet veel woorden aan vuil en besloot met de monkel van de ironie : « Indien de minister voor de kapitaalsverhoging van de NIM een beroep op de kapitaalmarkt zou doen, zou ik hem mijn spaargeld niet toevertrouwen. De minister zal verstaan dat ik hem evenmin mijn ja-stem kan toevertrouwen »...

Senator Lode Claes

Senator Van Elsen

REGIONAAL BEDROG

Na een zeer grondige technische ontleding noemde ook VU-senator **Van Elsen** het projekt een opportunistische zet om elke regeringspartij tevreden te stelen. Bovendien rekent het projekt met drie gewesten, wat flagrant indruist tegen de wil van de Vlaamse bevolking. Ook waarborgt de samenstelling van de regionale sektie Brussel geen taalpariteit en het gevaar is absoluut niet denkbeeldig dat Brussel eens te meer in naam van het nationaal belang zal bevoordeeld worden. Evenals Wallonië trouwens. **« Ook al gaan we met het principe akkoord,** aldus senator Van Elsen, **omwille van een onbevredigende oplossing van de regionalisering verzetten we ons tegen dit ontwerp ».**

In « achterhoede-gevechten » verdedigde senator Van Elsen nog verscheidene amendementen. Een daarvan — oorspronkelijk ingediend door CVP-senator De Bodt, teruggenomen door de indiener en hernomen door de VU — strekte ertoe de drie direkties (één per gewest) te vervangen door twee. Zijn beroep op de Vlaamse senatoren van de meerderheid, dit amendement te steunen om aldus de installatie van een drieledig regionalisme te voorkomen vond geen gehoor bij de stemmachine van de meerderheid. Ook de amendementen van de VU-senatoren Vandezande en Maes werden verworpen.

IN DE SENAAT

● VU-senator **Coppieters** stelde vragen ivm de Linkeroever van de Schelde. In zijn antwoord kondigde premier Tindemans de indiening van een wetsontwerp in, waarbij samenwerking tussen Antwerpen en de LO-gemeenten wordt voorzien.

● Senator **Van Ooteghem** vroeg hoe het zat met het statuut van het nederlandstalig rijksinstituut voor kommunikatie te Brussel. Minister De Croo antwoordde dat desbetreffend aan de Hoge Onderwijsraad advies werd gevraagd en wel voor alle scholen van die aard.

● VU-senator **Van In** hekelde scherp de regeringspolitiek inzake kulturele autonomie. Vijf jaar na de toekenning van de kulturele autonomie is de verdeling der kredieten nog steeds niet geregeld, kan de Kultuurpaktkommissie nog steeds niet werken en ontbreken de operationele organen. Bovendien wordt de bevoegdheid van de Kultuurraden regelmatig in vraag gesteld. « Indien de regering in de boosheid volhardt zullen we onze medewerking aan de NKR moeten herzien ».

VVB BETOOGDE TEGEN BRUSSELSE ANNEKSATIEWOEDE

De « Volksgazet » was in haar editie van maandag dicht bij de waarheid toen ze titelde « 1.500 betogers te St-Genesius-Rode » waar andere bladen er nauwelijks 1.000 of nog minder geteld hadden. Het was al met al gezien de korte aanloop een prestatie, zoveel volk in een winterse koude bijeen te krijgen. Maar het was dan ook de eerste volkse reaktie op de Leysen-voorstellen, die in Vlaanderen zovelen hebben doen steigeren.

Behalve het VU-publiek (dat steeds het gros van de Vlaamse betogingen levert) en een 150 TAK-kers stapten twaalf VU-parlementsleden op, nl. mevrouwen Nelly Maes en Georgette De Kegel en verder Wim Jorissen, Paul Peeters, R. Mattheyssens, Bob Maes, Oswald Van Ooteghem, Jo Belmans, Willy Kuijpers, Jef Valkeniers, André De Beul en P. Van Grembergen. Er waren ook nog enkele CVP-burgemeesters van bedreigde gemeenten. Behalve een frankofoon heethoofd dat de betogers vanuit zijn protserige villa met zijn jachtgeweer bedreigde (en op bevel van de rijkswacht afdroop) werd de twee uren durende betoging niet in het minst door incidenten gestoord. Deze VVB-betoging stond in het teken van het Vlaams verzet tegen ook maar de geringste toegeving aan Bruxelles-Wallonie.

Na de betoging volgde in het centrum een korte meeting met toespraken door Jozef De Schutter, voorzitter van de plaatselijke kultuurraad, Davidsfondsvoorzitter professor Heyman en VVB-voorzitter Paul Daels. In scherpe bewoordingen veroordeelden ze de faciliteiten en wezen ze elke toegeving radikaal van de hand. Toen prof. Heyman het woord nam werd geroepen « Mars op Brussel ». Paul Daels zei dat Vlaams Brabant geen achterbuurt van Brussel is maar een volwaardig deel van Vlaanderen. « Wij zijn tegen de onduldbare franskiljonse arrogantie, het anti-sociaal taalimperialisme en eisen dat iedereen, die zich bij ons komt vestigen zich aanpast ». Tot besluit zei de VVB-voorzitter dat de Vlamingen het misbruik van de zogenaamde solidariteit en het Waals-Brussel gekonkel op kosten van de Vlamingen zat zijn.

TAK BETOOGT OP 23 MAART TE BRUSSEL

Het zal een betoging zijn van solidariteit tussen Vlaanderen, het binnenland en zijn frontlijn : Brabant, Brussel en de hele taalgrens. De twee hoofdtema's zijn : « Geen gebiedsroof » en « Vlaanderen aan de Vlamingen : zelfbestuur ! ».

Foto Dann

PERSSPIEGEL

Het heilzame van de Vaast Leysen-episode in de Vlaamse Beweging kan wellicht zijn dat een aantal beginselen nog eens duidelijk worden gesteld. Wat alleen maar voordelig kan zijn in het noodzakelijke radikaliseringsproces, waarover niet alleen in onze kringen maar ruim daarbuiten de roep steeds sterker wordt. Mede aanleunend bij de betoging te St-Genesius-Rode werd het « geen enkele Vlaamse grondafstand » nog eens duidelijk beklemtoond.

Een man uit de frontlijn, onze VU-man te Brussel, André Monteyne, stelde dit in een Vrije Tribune van « Gazet van Antwerpen ». Ook het liberale « Laatste Nieuws » is onvermurwbaar op dat vlak in hoofd van de Wemmelnaar Piet Van Brabant.

En het weekblad « De Nieuwe » is sterk sarkastisch over een soort Antwerpse flaminganten die « Brussel niet loslaten », maar het blijkbaar niet al te best kennen in zijn sociologische situatie en in de persoon van zijn dag aan dag op de bres-strijders. In een zeer interessant vraaggresprek boorde « Knack » samen met Wim Jorissen door naar een aantal fundamentele punten in de Vlaamse Beweging van vandaag.

Walter Luyten

GAZET VAN ANTWERPEN

« Vervolgens lag o.i. de prijs — de gebiedsafstand — waarmede Vlaanderen dit verleidelijke voorstel moest afkopen, veel te hoog. Om te beginnen was het over te hevelen gebied ruimer dan dat waarmede de franstaligen zich reeds tijdens het overleg in de Lambermontstraat hadden verzoend : met uitzondering van « Het Voor » hadden zij toen bv. hun aanspraken laten varen op eentalig Vlaamse gemeenten. De ekonomische deskundigen van het VEV, door wie deze gebieden zouden zijn afgebakend, zijn hier in de val getrapt van de intellektuele overmoed — de doodzonde van hen die zozeer in de ban geraken van hun eigen intellektueel aantrekkelijke konstrukties dat zij de mensen of de politieke werkelijkheid vergeten ».

HET LAATSTE NIEUWS

« Het is goed, dat degenen die een initiatief nemen, zouden weten, dat afspraken over de staatshervorming, zij mogen nog zo deugdelijk zijn, ten koste van om het even welk deel van Vlaams-Brabant mogen gemaakt worden.

De burgemeesters van Dilbeek, Zellik en zelfs van Sint-Genesius-Rode hebben zich de jongste dagen verzet tegen de verminking van hun gemeenten. Niet alleen trouwens om **taalredenen !**

Er hebben in Vlaanderen steeds franstaligen gewoond : te Antwerpen, te Gent en aan de kust. Zij leren leven met de nederlandstaligen zoals deze laatsten leven met hun franstaligen. Waarom zouden de franstaligen in Vlaams-Brabant zich niet kunnen aanpassen ?

De toekomstige onderhandelaars zullen tegen een muur van Vlaamse drukkingsgroepen en kulturele fondsen blijven botsen als zij Vlaamse gemeenten of gedeelten ervan als wisselmunt blijven gebruiken ».

DE NIEUWE

« Het akkoord was ook inhoudelijk fout. Er is geen enkele reden waarom de Vlamingen iets zouden moeten betalen om federalisme te bekomen. Er is vooral geen enkele reden waarom zij juist in het Brusselse terrein zouden moeten prijsgeven. In de geest van velen, ook in Franstalige kringen, is de Brusselse agglomeratie door de onwil van de Vlamingen feitelijk reeds definitief afgebakend en beperkt tot negentien gemeenten. Wellicht weet men dit niet in de kastelen rond Antwerpen.

Door allerlei omstandigheden is de Franstalige ambitie om de Brusselse randgemeenten op te slorpen, de laatste tijd fel verminderd. In de enige Vlaamse gemeente waar de Franstaligen bij vorige gemeenteraadsverkiezingen de macht hadden veroverd, Beersel, hebben zij zich sindsdien onmogelijk geloofwaardig kunnen maken en verwachten zij zelf een achteruitgang. De dekreten van de Kultuurraad betreffende het taalgebruik in Vlaamse gemeenten verplichten eventuele Franstalige machthebbers om zich als Vlamingen te gedragen, hetgeen na zes jaar tot grote ontmoediging leidt. De gemeentefusies zullen het Vlaamse karakter van de meeste randgemeenten versterken. En tenslotte is in sommige gemeenten met een Vlaams bestuur de laatste jaren met zachte hand gewerkt aan de vervlaamsing. Dit alles is niet te onderschatten, maar dit werk wordt zomaar vanuit een Antwerps kasteel met één trek opzij geschoven en waardeloos gemaakt ».

KNACK

« — Hoe gaat het overigens met die Beweging, bestaat ze nog ?

— Wim Jorissen : De Vlaamse Beweging is altijd over hoogten en laagten gegaan. Het kleinste incident kan ze hoog doen oplaaien. Leuven is het laatste geval geweest. Brussel kan het volgende worden, of de randgemeenten van het begraven akkoord. Er zat meer dan één interessant punt in dat akkoord, maar wij kunnen onze mensen daarvoor niet prijsgeven .Sommigen hebben gezegd dat 45.000 man rond Brussel eigenlijk de positieve kanten van de overeenkomst niet waard waren, maar dat zou een misdaad geweest tegenover de Vlaamse Beweging zelf, tegenover al het verdriet dat wij achter de rug hebben, tegenover de graven aan de IJzer. Het bestaansrecht zelf van de partij is ons volk, dat leeft op een bepaald grondgebied, voor wie wij dat grondgebied veilig moeten stellen, en voor wie wij zijn politieke struktuur willen verwerven ».

POLITIEKE SPANNING IN ZUIDELIJK AFRIKA

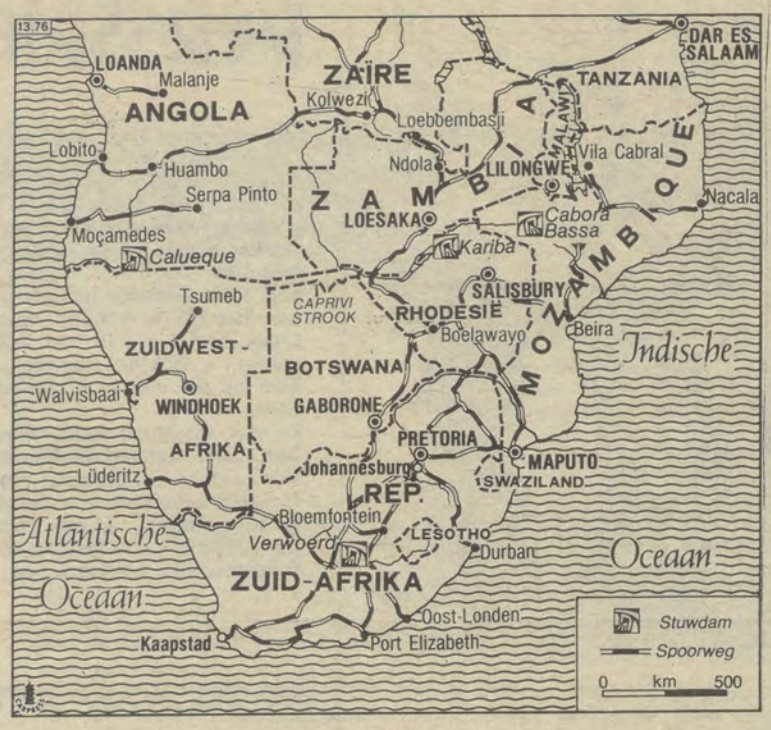

Wat gaat het, grotendeels uit Kubaanse manschappen bestaande Russische expeditieleger in zuidelijk Afrika verder doen, nu de MPLA in Angola in het zadel is gezet ?
De onmiddellijke buren van Angola zijn Kongo, Zaïre, Zambia en Zuidwest-Afrika. De noordelijke buurstaat Kongo heeft reeds een Marxistisch bewind en kan in dit verband onbesproken blijven. Vooral Zambia schijnt zich thans bedreigd te voelen. Een voorwendsel om Zambia binnen te vallen zou gemakkelijk kunnen worden gevonden. Het gebruikelijke procedee (bekend uit Estland, Letland, Litouwen, Polen enzovoort) kan worden gevolgd : een opstandige beweging roept een tegenregering uit, die door de Russen en Kubanen onmiddellijk wordt erkend en die dan aan de Sovjetunie (of aan Kuba, of aan Tsjechoslowakije bij voorbeeld) om gewapende hulp tegen de « reaktionaire en fascistische krachten » verzoekt, aan welk verzoek de Russen dan in naam van de demokratie, de rechten van de mens enzovoort, onmiddellijk gevolg geven. De metode is overbekend vanwege de veelvuldige toepassing.
Militair gezien betekent Zambia vrijwel niets. Het leger van een paar duizend man zou tegen het Russisch-Kubaanse expeditiekorps niets kunnen uitrichten en op steun van buiten behoeft Zambia niet te rekenen. De Russen en Kubanen zouden dan kunnen doorstoten naar Rhodesië. Daar de laatste tijd bij herhaling melding wordt gemaakt van de aanvoer van Russische troepen en Russische wapens in de haven van Beira in Mozambiek (dit land heeft ook een Marxistische regering), zou Rhodesië tegelijkertijd vanuit het oosten kunnen worden binnengevallen. De toestand zou dan, militair gezien, voor Rhodesië misschien niet onmiddellijk hopeloos, maar toch wel hachelijk worden. De regering Smith heeft zich tot dusver kunnen handhaven, onder meer door de verdeeldheid tussen de zwarte volken van Rhodesië.
Gemakshalve wordt gewoonlijk maar gesproken van « de zwarten » (alsof Fransen, Duitsers, Russen, Spanjaards kunnen worden samengevat als « de blanken » of « de Europeanen », maar de twee belangrijkste groepen, de Sjona's (ongeveer 3,3 miljoen) en de Ndebeles (ongeveer 1,6 miljoen) staan veelal vijandig tegenover elkaar. Herinneren wij er nog aan, dat het aantal blanken in Rhodesië ongeveer 270.000 bedraagt.
Op militaire steun van buitenaf behoeft de Rhodesische regering niet te rekenen, noch van Groot-Brittannië, noch van Zuid-Afrika. De betrekkingen tussen het Angola van het MPLA en Zaïre worden « genormaliseerd », zodat onmiddellijk gevaar voor Zaïre schijnt te zijn vermeden.
Ten slotte Zuidwest-Afrika, in UNO-kringen Namibië genoemd. In het zuiden van Angola, op de grens met Zuidwest-Afrika, liggen Zuidafrikaanse troepen ter bescherming van de Caluequedam, die van groot belang is voor de watervoorziening van de Ovambobevolking in 't noorden van Zuidwest-Afrika. De Zuidafrikaners zijn echte soldaten, goed geoefend, goed bewapend en de Russen en Kubanen zullen zich dus nog wel eens bedenken voordat zij de strijd met de Zuidafrikaners aanbinden. Zuid-Afrika zelf zal het initiatief tot een gewapende strijd zeker niet nemen. De troepen bewaken de dam en zullen ook wel tot taak hebben te voorkomen, dat de guerilla zich over de weinig nauwkeurig afgebakende grens naar Zuidwest-Afrika verplaatst, maar agressieve bedoelingen heeft Zuid-Afrika niet.

MOZAMBIEK — RHODESIE

EKONOMISCHE GEVOLGEN VAN HET SLUITEN VAN DE GRENS

De president van Mozambiek, de heer Samora Machel, heeft dus verklaard, dat zijn land op voet van oorlog met Rhodesië is en dat hij alle grenzen tussen beide landen heeft gesloten.
Indien de Mozambikaanse havens Beira en Lourenço Marques (inmiddels Maputo genaamd) zouden worden gesloten voor het handelsverkeer met Rhodesië, dan zou dit een ernstige invloed hebben op de Rhodesische volkshuishouding. Het spoorlijntje van Rutenga naar Beitbrug in Zuid-Afrika, dat in 1974 gereed kwam, kan onmogelijk alle uit Rhodesië uitgevoerde goederen verwerken. De Zuidafrikaanse spoorwegautoriteiten hebben dit bij herhaling verklaard. Trouwens de Zuidafrikaanse havens (in de eerste plaats Durban) zijn nu reeds overbelast en zouden onmogelijk de Rhodesische goederen er nog bij kunnen nemen. De kapaciteit van de spoorlijn via Botswana, die thans reeds hoofdzakelijk dient voor het transport van Rhodesische goederen, kan niet op korte termijn worden vergroot.
Het is overigens zeer de vraag of het Fremilobewind de spoorwegverbindingen met Rhodesië werkelijk zal verbreken. De ekonomische vooruitzichten voor Mozambiek zijn reeds weinig rooskleurig en het werkloos maken van het grootste gedeelte van de bevolking van Beira (en daar komt een verbreking van de verbindingen met Rhodesië op neer) in naam van de (theoretische) solidariteit tussen de zwarte Afrikanen van alle landen, zal er zeker niet toe bijdragen de populariteit van het nieuwe bewind te vergroten. Daar komt bij, dat de ervaring heeft geleerd, dat een boycot nooit waterdicht is, zeker niet een boycot door landen met een uit zwarten bestaande regering.
Of handelt Samora Machel onder druk van de Russen, die een aanleiding zoeken om gewapenderhand te kunnen ingrijpen in Zuidelijk Afrika ?

WIJ IN NEDERLAND

Zwart werk tegengaan, maar niet overdrijven !

(jeeveedee) De altijd wat pijnlijke vraag of in een sociale verzorgingsstaat de mensen niet wat al te zeer in de watten worden gelegd, werd de jongste dagen in Nederland opnieuw aktueel. Dat « in de watten leggen » dient dan in wat ruimere zin verstaan te worden, namelijk het zó gemakkelijk omspringen met allerhande sociale uitkeringen dat men zonder enig bezwaar zich nog andere inkomsten verschaft en daardoor aanzienlijk meer « verdient » dan de doorsnee werknemer. Met deze laatste praktijken bleken zich een stel Nederlanders bezig te houden op de Brusselse metrowerken, waar de afgelopen dagen een zware politiekontrole werd gehouden. En meteen daarna rukte in Zuid-Limburg een politiemacht uit om tijdens een soort razzia uit te maken welke trekkers van een werklozenuitkering op een bouwwerf « zwart » nog een extra inkomen binnenhaalden. Zowel in Brussel als in het Limburgse werden dergelijke « profiteurs » gesnapt.
De vraag over het misbruik maken van sociale regelingen is pijnlijk omdat er al heel gauw wordt gegeneraliseerd. Worden ergens werklozen betrapt op het stiekem uitoefenen van een bijbaantje, dan is de volksmond gemakkelijk geneigd om te beweren dat àlle werklozen schandelijk profiteren van de bestaande overheidsregelingen. Hetzelfde geldt voor mensen die wegens ziekte slechts gedeeltelijk aan het arbeidsproces kunnen deelnemen. Ook voor hen zijn er uitkeringen, aangepast aan de mate waarin zij nog in staat zijn om werk te verrichten. Vaak kan men horen beweren dat zulke mensen maar « luieriken » zijn zonder verantwoordingsgevoel. Terwijl het dikwijls juist mensen zijn die hunkeren naar de dag waarop zij weer voor honderd procent aan de slag kunnen. Kortom, wie geheel of gedeeltelijk van een sociale uitkering moet leven, wordt nogal eens met Argus-ogen bekeken door degenen die een « normaal » inkomen hebben en daarbij ook nog vinden dat er zuinig moet worden omgesprongen met wat dan maar gemakshalve « onze belastingcenten » wordt genoemd.
Het was vooral tijdens de laatste verkiezingsstrijd — alweer drie jaar geleden — dat het misbruik maken van sociale uitkeringen onderwerp van gesprek was. De liberale lijstaanvoerder Hans Wiegel, trouwens ook fraktieleider in de Tweede Kamer van de VVD (Volkspartij voor Vrijheid en Demokratie), hamerde er maar steeds op dat zijn partij wel eens een einde zou gaan maken aan de steunfraude. Hij deed dat op een zo volstrekt ongenuanceerde manier dat het hem nù nog kwalijk wordt genomen, niet alleen door zijn rechtstreekse tegenstrevers van de socialistische partij maar ook door de kristelijke partijen die nochtans in een volgende regering wel eens met de liberalen zouden kunnen gaan samenwerken. (De eerlijkheid gebiedt overigens te vermelden dat ook in de liberale partij zélf lang niet iedereen gelukkig was met de tendensieuze verkiezingskreten van Wiegel).

Zonder nu te ontkennen dat er in Nederland een aantal mensen is dat het niet zo nauw neemt met de voorschriften der sociale regelingen en er inderdaad op laakbare wijze van profiteert, moet men toch zeggen dat men voorzichtig moet zijn met hierover cijfers rond te bazuinen. Dat bleek wel na de hierboven vermelde bliksem-kontroles in Brussel en Zuid-Limburg. De voorzitter van de bouwpatroons bestond het om te beweren dat er volgens hem meer dan tienduizend «zwartwerkers» in de bouwwereld waren. Daarover nader aan de tand gevoeld moest hij weldra toegeven dat het hem onmogelijk was exakte cijfers te noemen. Op het kantoor van zijn bond had men zich trouwens vergist bij het maken van een voorlopige schatting : het rekensommetje kwam op duizend uit, maar door een slordigheid kwam er nóg een nulletje achter en verscheen het getal tienduizend in de publiciteit ! Men is nu van plan eens een serieus onderzoek in te stellen naar de omvang van het euvel. In Limburg is dat op kleine schaal al eerder gebeurd, maar toen heeft men bij de «zwartwerkers» ook de mensen geteld die feitelijk onbevoegd waren om als aannemer of bouwspecialist op te treden maar het tóch deden. Maar dat zijn natuurlijk weer andere lieden dan de trekkers van werklozensteun die er in het geheim nog een flinke cent bijverdienen.

Intussen kan nog wel gesteld worden dat de overheidskontrole op de naleving van de sociale wetgeving verbeterd dient te worden. Het is een feit dat het verrichten van « zwart werk » in de bouwsektor meer voorkomt dan in andere takken van het bedrijfsleven. Toch zijn er voor het hele zuiden van Nederland, dat betekent de provincies Zeeland, Noordbrabant en Limburg, slechts zegge en schrijve drie kontroleurs voor de bouwwerken. De kans om betrapt te worden op steunfraude is in deze sektor dus erg klein. Daardoor blijft het verleidelijk voor bepaalde personen om via koppelbazen of malafide ondernemers stiekem aan de slag te raken en zo een aardige hap boven op hun werkloosheidsuitkering binnen te halen. Dat daartegen opgetreden moet worden, zal ieder weldenkend mens beamen. Maar dat men er niet met de rauwe borstel overheen moet gaan waardoor ook de goeden de kans lopen in een kwaad daglicht gesteld te worden, spreekt eveneens vanzelf. Het is meestal al pijnlijk genoeg om buiten zijn schuld werkloos te worden. De zaak moet niet nóg pijnlijker worden gemaakt door een situatie te laten bestaan waarin het grote leger van steuntrekkers en geholpenen het stempel van onmaatschappelijkheid krijgt opgedrukt.

BELEID VAN GESCHEIDEN ONTWIKKELING

Dat is dus het uitgangspunt : 25 miljoen mensen in Zuid-Afrika, de meerderheid daarvan zwarten die echter tot een tiental verschillende volkeren behoren, enkele miljoenen « kleurlingen », een betrekkelijk kleine groep Aziaten, en ruim 4 miljoen blanken die dan nog in twee groepen te onderscheiden zijn nl. de Engelssprekenden (40 %) en de Afrikaners (60 %).

Van bij de landing van Van Riebeeck tot vandaag zijn het altijd de blanken geweest die de macht hadden. Hun ontwikkelingspeil en vooral hun technologische voorsprong waren daarvan de basis.

Maar de blanke groep is een minderheid in de huidige Zuidafrikaanse republiek, en zijn hegemonie wordt steeds meer betwist sinds de wind van het nationalisme over Afrika begon te waaien in de vijftiger jaren.

De blanken zijn er zich goed van bewust dat het blanke voortbestaan en het behoud van hun Westerse kulturele waarden niet vanzelf gewaarborgd zijn in dit land met zijn vele volkeren, aan de zuidpunt van wat het « zwarte kontinent » wordt genoemd.

Tijdens mijn bezoek aan Zuid-Afrika heb ik over deze kernvraag van Zuid-Afrika met vele personen, blanke en gekleurde mensen, gesproken. Allen gingen ervan uit dat de blanken in Zuid-Afrika alleszins bestaansrecht hebben, en dat zij ook in de toekomst steeds een uitermate belangrijke rol zullen moeten spelen. Maar de vraag is : moeten de blanken alleen aan de macht blijven ? En op die vraag wordt door zwart, blank en bruin heel verschillend geantwoord. De meerderheid van de blanken is van oordeel dat het land door hen verder moet bestuurd en geleid worden op elk vlak, of dat anders Zuid-Afrika in een minimum van tijd naar de bliksem gaat.

De nationalistische partij, die sinds 1948 onafgebroken aan de macht is en die vooral gesteund wordt door de « Afrikaners », heeft op de Zuidafrikaanse kernvraag een heel specifiek antwoord gegeven. Zij gaat ervan uit dat integratie en een Europees parlementair-demokratisch regime (een man, een stem) in Zuid-Afrika tot een katastrofe moeten leiden. Zij voert doelbewust een beleid van gescheiden ontwikkeling van de verschillende volksgroepen en is ervan overtuigd dat dit het beste is voor elke groep, en dat het de enige waarborg zal blijken te zijn voor vrede tussen de mensenvariëteiten en bovendien de beste kansen biedt aan de zich ontwikkelende niet-blanke meerderheid.

Dit is de door velen zo misprezen « apartheid » waar men nochtans als volksnationalist niet a priori afwijzend kan staan, op voorwaarde dat dit beleid van gescheiden ontwikkeling ook loyaal en konsekwent wordt gevoerd. Maar om het nog wat ingewikkelder te maken moet men ook een onderscheid maken tussen de zgn. « grote apartheid » en de « kleine apartheid ». Deze laatste, die overigens in volle afbraak is, zal voor de overgrote meerderheid van de Europeanen heel wat moeilijker te pruimen zijn.

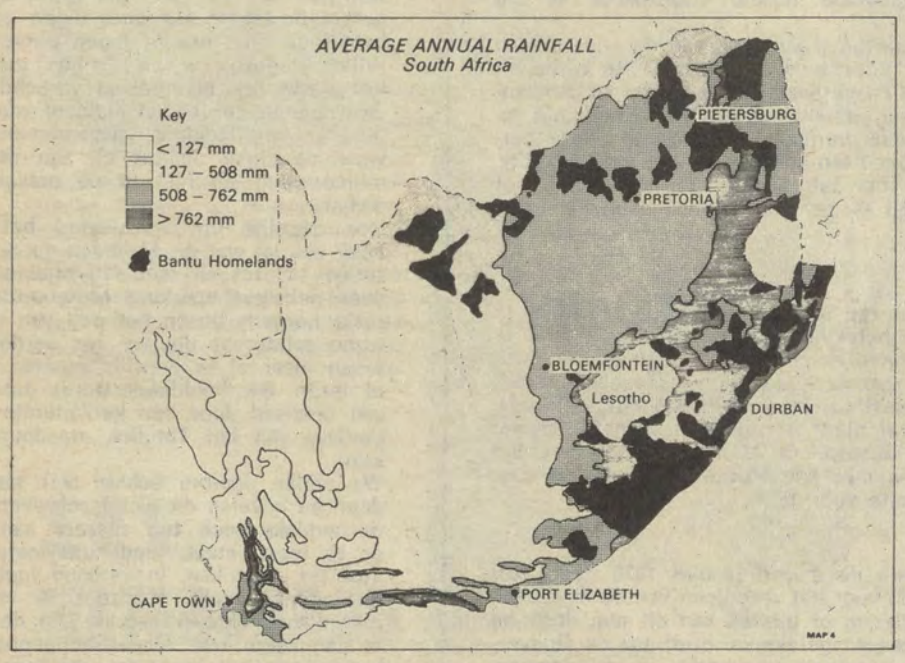

Op dit kaartje staan de Bantoe-thuislanden in het zwart aangegeven. Transkei is de grotere, aaneengesloten zwarte vlek op de zuidoostkust ten zulden van het onafhankelijke Lesotho. Op de kaart zijn tevens de regenarme en regenrijke gebieden aangeduid.

DE GROTE APARTHEID

Het doel van de gescheiden ontwikkeling, waarmee men steeds meer de zgn. grote apartheid bedoelt, is de verdeling van het grondgebied van de huidige Zuid-Afrikaanse republiek tussen de ruim 4 miljoen blanken en de ongeveer 17 miljoen zwarten van verschillenden « subnationaliteit ». Voor de meer dan twee miljoen kleurlingen wordt niet aan een eigen territorium gedacht, zij leven immers volledig tussen de blanken, en ook niet voor de kleine Aziatische groep.

Op 14 mei 1975 maakte de regering de konsolidatievoorstellen bekend van de Bantoe-thuislanden. Deze zijn gesteund op de Landakte van 1936 en kennen in totaal ongeveer 13 % van de huidige oppervlakte van Zuid-Afrika toe aan de verschillende zwarte volkeren. Dit lijkt weinig als men ermee rekening houdt dat deze zwarte volkeren toch meer dan 80 % van de Zuid-Afrikaanse bevolking uitmaken. Weliswaar woont de helft van hen niet binnen de omschrijving van de «thuislanden», maar die verdeling blijft kritiek uitlokken. Temeer daar het grondgebied van de negen thuislanden (zie kaart) ook nu nog — na het uitkopen van veel blanke grondeigenaars — verbrokkeld blijft liggen over nog 36 stukken en stukjes die van elkaar gescheiden zijn door blank gebied. Dit lokt o.m. de groeiende ontevredenheid uit van de Zoeloe's, wier grondgebied op de oostelijke kust (ten N. van het Transkei van de Xhosa's) in tien stukken verdeeld is. Dit is een gevolg van de verdeel-en-heerspolitiek van de vroegere Engelse kolonizators, maar de regering van Zuid-Afrika zit er intussen mee. Zij kan ook niet zomaar in een klap uit grote gebieden de daar gevestigde blanken verdrijven. Wie echter zijn oor te luisteren legt bij de Zuidafrikaanse bewindslui en ambtenaren doet de overtuiging op dat het laatste woord over de konsolidatie nog niet is gezegd. Men beseft daar terdege dat de thuislanden maar echt een kans kunnen krijgen als ze over voldoende gebied kunnen beschikken dat niet te zeer verbrokkeld ligt. Eenmaal onafhankelijk moeten deze thuislanden zichzelf immers kunnen behelpen. Want dat is het doel van de gescheiden ontwikkeling : zelfstandigheid. Tevens moeten deze staten een nationale thuis zijn voor de Bantoes, ook voor hen die momenteel om de brode uitgezwermd zijn naar de industriegebieden rond de grote steden in blank gebied.

De konsolidatie van de thuislanden is een soms pijnlijke operatie. Tienduizenden Bantoes werden en worden daardoor verplaatst, wat soms tot persoonlijke tragedies kan leiden. Maar ook met blanke families is dit het geval. Het afkopen van grond van blanke eigenaars ten behoeve van de thuislanden is bovendien een dure aangelegenheid.

De leiders van de Bantoe-thuislanden vragen méér grond, en dat is vanuit hun standpunt begrijpelijk. Aan de andere kant kan de regering bij het verwijderen van de blanke eigenaars uit sommige gebieden ook niet te ruw te werk gaan, wil ze de basis van haar machtspositie niet ondermijnen. Het verwijt echter dat de Bantoes niet alleen weinig, maar bovendien vaak onvruchtbare dorre grond krijgen is niet eerlijk. Wie de thuislanden bezocht moet erkennen dat ze vaak in, naar Zuidafrikaanse normen, biezonder vruchtbare gebieden liggen. Dit is bijvoorbeeld het geval met Transkei, dat als eerste thuisland de onafhankelijkheid vroeg, en die ook tenvolle zal verkrijgen in oktober 1976. Wie trouwens het kaartje (hierbij) van de regengebieden bekijkt zal onmiddellijk zien dat de thuislanden niet alleen maar in dorre gebieden te vinden zijn.

De Zuidafrikaanse regering besteedt reeds geruime tijd veel geld aan de voorbereiding tot onafhankelijkheid van de thuislanden. « Wij hebben onze ontwikkelingslanden hier vlakbij de deur liggen » hoorden we heel wat Afrikaners zeggen. Het komt er voor de regering op aan er de Bantoeleiders van te overtuigen dat haar beleid van samenwerking vruchten afwerpt, in tegenstelling met de gewelddadige « bevrijding » die door sommige Black Powergroepen (SASO en BCP) gepredikt wordt.

In dat licht gezien wordt de onafhankelijkheid van Transkei een belangrijke toetssteen voor de waarde van de gevolgde politiek. Als alles goed verloopt zal eerste-minister Vorster in oktober bij de machtsoverdracht in Umtata alleszins kunnen verklaren dat Transkei door Zuid-Afrika op een gedegen wijze werd voorbereid op zijn onafhankelijkheid en dat de onafhankelijkheid geen druppel bloed heeft doen vloeien. Dit in tegensetling met wat op zoveel andere plaatsen in Afrika is gebeurd en nog dagelijks gebeurt, in landen waar de vroegere kolonizators gewoon zijn weggelopen onder de druk van de omstandigheden en hun vroegere kolonies aan hun lot overlieten. (vervolgt)

HET MONOPOLIE-SINDIKALISME

Het meest besproken aspekt van het binnenlands sindikalisme tijdens de Dialoogdag van 22 februari jl. te St-Niklaas was het begrip « reprezentativiteit » waarrond de drie grote vakbonden hier te lande hun monopolie-pozitie uitgebouwd hebben. Ook VU-voorzitter Hugo Schiltz bleef er bij stilstaan in zijn slottoespraak. Omdat wij van mening zijn dat deze « reprezentativiteit » in de komende dagen en weken nog meermaals ter sprake zal gebracht worden tijdens vergaderingen en persoonlijke gesprekken, achten wij het nuttig er een artikel aan te wijden.
Art. 3 van de wet van 5 december 1968 op de Kollektieve Arbeidsovereenkomsten en de Paritaire Komitee's geeft een duidelijke omschrijving van wat als « reprezentatieve » vakorganizaties dient beschouwd te worden. Het zijn nl. die interprofessionele organizaties van werknemers « die voor het gehele land zijn opgericht en die in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd zijn; (zij) moeten bovendien tenminste 50.000 leden tellen ». De vakorganizaties die deel uitmaken van of aangesloten zijn bij deze interprofessionale organizaties, genieten dezelfde erkenning. Omdat van de CRB en van de NAR slechts deel uitmaken wie de minister daarin als reprezentatief toelaat, zitten we in feite in een gesloten sisteem. Het monopolie van de groten is volmaakt en ondoorbreekbaar.
Het ACV, het ABVV en de ACLVB kunnen nu gerust zijn.

Het begrip « reprezentatief » is op zichzelf aanvaardbaar. Waar een direkte demokratie — het raadplegen van alle betrokkenen persoonlijk — niet mogelijk is, beperkt men zich tot het raadplegen van de vertegenwoordigers van die betrokkenen. Dat is de zgn. indirekte demokratie en we kennen die vorm op veel terreinen. De in het parlement vertegenwoordigde politieke partijen zijn in feite ook slechts de meest reprezentatieve politieke formaties. Een moderne staat kan niet vlot funktioneren als alle meningen, ook de minst verspreide, moeten gehoord worden.

Het sisteem wordt evenwel anti-demokratisch wanneer de toegang tot het statuut « reprezentatief » voor de nieuwe opkomende organizaties zo goed als onmogelijk gemaakt wordt. Dat is ontegensprekelijk het geval voor de werknemers-sindikaten in België. Laten we dit belangrijk aspekt van de sindikale vrijheid daarom nog van dichterbij bekijken.

De eis zitting te hebben in de CRB en de NAR is op zichzelf een formele uitsluiting van de nieuwelingen, omdat de toegang tot deze organismen afhankelijk is van de wil van de betrokken minister, die de deur hier zeker niet zal openen tegen de wil in van de huidige CRB- en NAR-leden, die vanzelfsprekend niet geneigd zijn hun monopoliepozitie met nieuwkomers te gaan delen.
De eis minstens 50.000 leden te tellen, is om verschillende redenen een nieuwe grendel op het statuut « reprezentatief ». Vooreerst ligt dit cijfer veel te hoog, zodat het in de praktijk een haast onoverkomelijke drempel zal blijven. Daarnaast kan dit ledenaantal slechts echt bewezen worden door het openleggen van de ledenlijsten, wat geen enkele organizatie bereid is te doen. Ook via verkiezingen kan dit bewijs niet geleverd worden, want nieuwe sindikaten mogen aan de sociale verkiezingen niet eens deelnemen !
Voorlopig besluit : De sindikale vrijheid is onbestaande wanneer het er op aankomt aan nieuwe opkomende sindikale organizaties — het AVVS bv. — de toegang te openen tot de hoogste gespreksorganen van onze zgn. overleg-ekonomie.
De invoering van het begrip « reprezentatief » en het voorbehouden van dit statuut aan de drie reeds erkende werknemers-vakbonden heeft ook zijn weerslag op de konkurrentie-pozitie van de nieuwelingen tegenover de drie groten. Zo mogen alleen de drie zgn. reprezentatieve vakbonden private uitbetalings-organismen voor werklozensteun oprichten. Zo worden alleen de drie zgn. reprezentatieve vakbonden erkend bij de Arbeidsrechtbanken. Zo is de overheidssteun aan de sindikaten uitsluitend voorbehouden aan de drie zgn. reprezentatieve vakbonden. Zo mogen alleen de drie zgn. reprezentatieve vakbonden kandidaten voordragen voor de sociale verkiezingen. Enzovoort, enzovoort !
Het is ontegensprekelijk dat de vrijheid van vereniging, alhoewel grondwettelijk gewaarborgd, zwaar in het gedrang komt wanneer de werkgever, via het in de wet en in de praktijk opgenomen statuut « reprezentatief », bevoorrechte vakverenigingen in het leven roept. De wet en de praktijk zijn hier onbetwistbaar in tegenspraak met artikel 20 van de Grondwet. Weliswaar is het oprichten van nieuwe vakverenigingen niet bij de wet verboden, noch aan enige preventieve maatregel onderworpen, maar de konkurrentie-pozitie van deze nieuwelingen t.o.v. de drie reeds erkende vakbonden wordt zodanig vervalst, dat men niet meer in ernst van een waarachtige « vrijheid van vereniging » op sindikaal gebied kan spreken.
Het monopolie-sindikalisme is een ondemokratische en anti-sindikale toestand waaraan zo snel mogelijk een eind moet gemaakt worden.

Willy Cobbaut

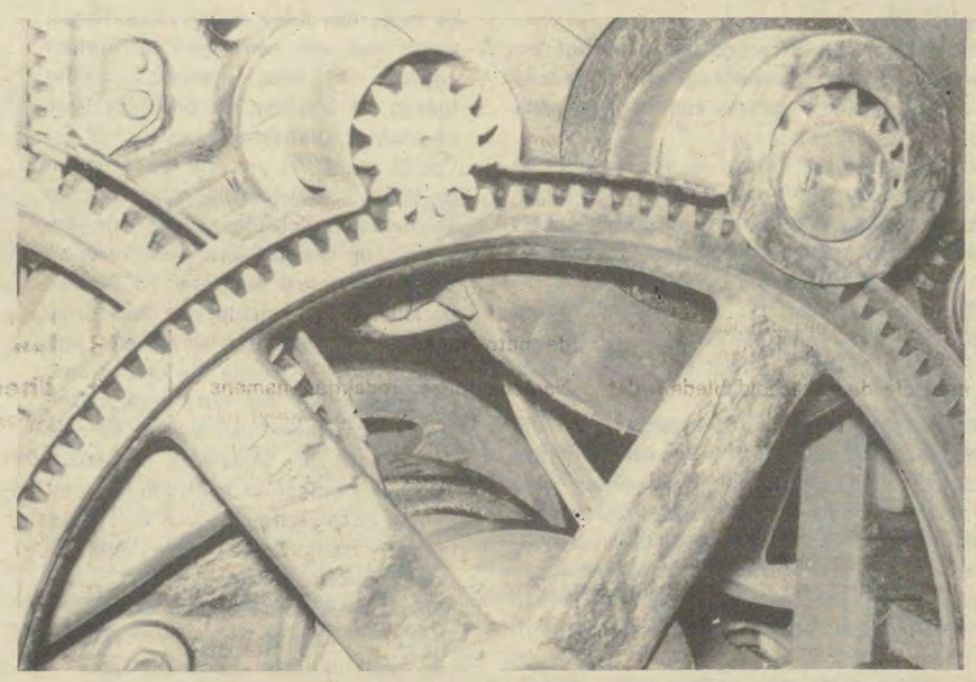

SOCIAAL VADE-MECUM VOOR IEDEREEN

IV/08

VERHOGING TOEGELATEN INKOMEN MILITIEWETGEVING

Het KB van 11 februari 1976, verscheen in het BS van 18 februari, wijzigt art. 10 par. 1/1° van de gekoördineerde dienstplichtwetten, zodat het daarin opgenomen toegelaten maksimum inkomen verhoogd wordt tot 120.000 fr. Dat heeft belangrijke gevolgen, zoals hierna zal blijken.

Uitstel of vrijlating

1. Kostwinners van ouders, grootouders, verweesde broers of zusters en van pleegouders kunnen vijfmaal gewoon uitstel krijgen. Een der voorwaarden hiertoe is dat het samengevoegd inkomen van de ouders of van de daarmee gelijkgestelden niet hoger ligt dan 120.000 fr, netto, te verhogen met 30.000 fr per persoon ten laste of met het bedrag van de kinderbijslag indien dit bedrag voor deze persoon/personen ten laste hoger ligt dan 30.000 fr.
   Voor kostwinners die geen recht meer hebben op de eerste vijf uitstellen, kan vrijlating aangevraagd worden.

2. Wie vijf broers of zusters in leven heeft, kan vrijlating aanvragen. Hiertoe zijn twee voorwaarden gesteld. De fiskale voorwaarde is door het jongste KB terzake als volgt gewijzigd :
   Het samengevoegd inkomen van de ouders mag niet meer bedragen dan 360.000 fr., te verhogen met 90.000 fr. per persoon ten laste of met het drievoud van het kindergeld indien dit drievoud hoger zou liggen dan 90.000 fr.

3. Wie een broederdienst kan doen gelden en tevens behoort tot een gezin met ten minste vier kinderen in leven, kan vrijlating aanvragen. De hiervoor gestelde fiskale voorwaarde is als volgt :
   Het samengevoegd inkomen van de ouders mag niet meer bedragen dan 180.000 fr., te verhogen met 45.000 fr. per persoon ten laste of met anderhalf maal het bedrag van het kindergeld indien dit aldus verhoogd bedrag voor deze persoon/personen ten laste hoger ligt dan 45.000 fr.
   Let wel : Hier telt een mindervalied kind met minstens 66 % invaliditeit voor twee personen ten laste.

Opmerkingen

a. « Personen ten laste » wordt hier bedoeld in zijn fiskale betekenis.
b. Met « inkomen » wordt hier in beginsel het netto belastbaar inkomen bedoeld. Eventueel dient ook het niet-belastbaar inkomen in rekening gebracht. In elk geval dient verwezen naar het inkomen van 1974, alhoewel de Miditieraad ook rekening kan houden met een sterke vermindering voor 1975 en zelfs voor 1976.

Aanvraag

Wie gedurende de maand januari 1976 geen aanvraag indiende voor het verkrijgen van de hierboven bedoelde vrijlating of uitstel, kan dit nog doen bij middel van een aangetekende brief aan de Goeverneur van de provincie waaronder de militiewoonplaats van belanghebbende ressorteert, maar dan *uiterlijk vóór 28 maart 1976.*

Cw.

DOKUMENTATIE

11/03/76.

DE ZIEKTE-INDUSTRIE

Wanneer wij praten over de verzekering tegen ziekte- en invaliditeit, denken wij haast automatisch aan de financiële prestaties van deze tak van de sociale zekerheid. Ziekteverzekering is voor de meesten van ons weinig anders dan terugbetaling op doktersbezoek en op geneesmiddelen en uitkeringen in geval van ziekte of invaliditeit. Gesteld tegenover het miljarden-tekort van de ziekteverzekering, denken wij dan ook onmiddellijk aan financiële oplossingen : hogere bijdragen, lagere tussenkomsten voor raadplegingen en medikamenten, prijsbeheersing van de geneesmiddelen, matiging van de erelonen van dokters en specialisten, enz. Er zijn evenwel nog andere, niet-financiële, middelen om het deficiet van de ziekteverzekering tekeer te gaan. Als wij bv. minder pillen en drankjes zouden innemen, zou dat aan onszelf heel wat minder kosten en zou dat aan het RIZIV eveneens heel wat minder kosten. En daarenboven zou onze gezondheid er helemaal niet slecht bij varen, integendeel !
Deze en andere overwegingen worden in het lang en het breed en met kennis van zaken de lezer aangeboden in « De ziekte-industrie », een door A.E. Spat-Hazerberg uit het Engels vertaalde Spectrum-Paperback van dr. Andrew Malleson, psichiater in een ziekenhuis te Toronto in Canada. De auteur gaat ervan uit dat we allemaal een maatschappij willen van geestelijk en lichamelijk gezonde en vrije mensen. Maar achter de vraag of de hele gezondheids-industrie, van de verpleegster tot de specialist en inbegrepen de politici die er zich ook mee bemoeien, wel altijd en in alle opzichten een gezondmakende bijdrage levert aan deze ideale maatschappij, plaatst hij een groot vraagteken. En op de vraag of wijzelf, in feite de eerst aangewezen bewerkers van onze eigen gezondheid en genezing, wel op de goede manier reageren op alle ziekten en bedreigingen daartoe, antwoordt de auteur ronduit negatief.
Over de werkelijke bedoelingen van de farmaceutische industrie maakt dr. Malleson zich geen begoochelingen. Pillen en drankjes worden gemaakt om fortuine naan te verdienen. Of ze ook altijd bijdragen tot onze geestelijke en lichamelijke gezondheid, is niet altijd zeker. Het oordeel van de auteur over de dokters die al deze doosjes en flesjes ter bestemming moeten brengen, is al niet veel pozitiever. Over zijn eigen psichiatrische kollega's weet hij weinig bemoedigende dingen te vertellen en ook over ziekenhuizen klinkt zijn oordeel niet onverdeeld gunstig. De manier waarop politici de hele aangelegenheid plegen te benaderen, de wijze waarop de volksgezondheid nagestreefd wordt, het staat bij de auteur allemaal niet hoog aangeschreven.
Toch is « De ziekte-industrie » (oorspronkelijke titel « Need Your Doctor Be So Useless ? ») geen pessimistisch boek. Er staan trouwens veel pozitieve dingen in. Overtuigend is de manier waarop de schrijver ons op het hart drukt dat de eerste bewerker van onze eigen gezondheid ieder van ons in eigen persoon is. Willen genezen of niet willen genezen, het maakt een onmeetbaar verschil uit ! Overtuigend ook is het pleidooi voor verpleging in kleinere gezondheidscetra, waar de zieke dichter bij zijn normaal milieu staat en niet in de massa verdwijnt.
Hoe degelijk en overtuigend het hele boek ook is, wat dr. Malleson op de bladzijden 148 tot en met 170 bijeenschrijft over geboortebeperking en abortus, geraakt nergens boven het peil van de gewone prietpraat die we ter verdediging ervan maar al te dikwijls moeten horen of lezen. Dit hoofdstuk wordt daarenboven ontsierd door een karikaturale voorstelling van het katoliek standpunt terzake.
We willen daarom echter niet kleintjes doen en bevelen dit vlot-geschreven boek desondanks toch ten zeerste aan. Wat er te lezen staat, biedt uitermate veel stof tot nadenken, in verband met onze gezondheid, maar evenzeer in verband met onze ziekteverzekering. En de lezer is dan zeker wel volwassen genoeg om het kaf van het koren te scheiden !

Dr. Andrew Malleson — « De ziekte-industrie » — Spectrum-Paperback nr 2 — 1974 — 222 blz. — 253 fr.

WIJ in de volksunie

SOS WATERSNOOD

DE EERSTE UITKERINGEN

Verleden zondag werd, zowel in het arrondissement Mechelen als Dendermonde en Sint-Niklaas, overgegaan tot de uitbetaling van de eerste schijf aan de getroffenen van de watersnood.

Dit is meteen een gelegenheid om een eerste en voorlopig bilan op te maken van de rezultaten van het Fonds « S.O.S.-Watersnood », dat wekenlang door de « Wij »-lezers werd gespijsd. De oproep in ons blad had voor gevolg, dat op 1 maart in het totaal 544.487 fr. was binnengekomen.

Verleden zondag werd daarvan 409.500 fr. uitgekeerd aan 39 getroffen gezinnen. Ons noodfonds stond daar voor een beslissende keuze. Er is in het watersnoodgebied voor honderden miljoenen schade geleden door duizenden mensen. Indien we het half miljoen van onze « Wij »-lezers over al de getroffenen zouden uitstrijken dan zou dàt een druppel zijn op een gloeiende plaat.

In samenwerking met de plaatselijke VU-besturen werden uiteindelijk een veertigtal gevallen geselekteerd, waar de hulp hoogst noodzakelijk was en waar ze meteen substantieel kon zijn.

Daarnaast werd 70.000 fr. verdeeld tussen karitatieve organismen die de zekerheid bieden, dat deze som in haar geheel — zonder enige afhouding — ten goede komt aan de geteisterden. In aanmerking zijn daarvoor gekomen een plaatselijke Vlaams-Kruisafdeling die wekenlang letterlijk in de bres heeft gestaan, en onze Klein-Brabantse vrienden van de noodorganizaties « Helpende Handen ». Eveneens werd 5.000 fr. uitbetaald aan de sociale kas van de brandweek van Baasrode.

Op dit ogenblik blijft er nog een saldo van 64.987 fr. Ook deze som zal in haar geheel uitbetaald worden in een tweede schijf. Onze lezers zullen daarvan eveneens verantwoording krijgen.

Het spreekt vanzelf dat de hele som zonder enige afhouding uiteindelijk terecht zal komen bij de getroffenen.

Namens onze redaktie, namens het Partijbestuur ,maar vooral namens de geholpen geteisterden : hartelijk dank aan onze lezers !

DE FOTO'S : Een VU-delegatie met senator Jorissen, de kamerleden Somers en Peeters en nat. penningmeester Laeremans tijdens de bezoeken aan de getroffenen en aan mensen van "Helpende handen" waar bereidwilligen (nog steeds) alle soorten huisraad herstellen ! Het werkadres : Eikenlandstr. 24 te Ruisbroek. (Foto : Dann).

S.O.S. WATERSNOOD

A.V.D., Denderhoutem	500	VU-Kerksken	1.000
VU-Denderhoutem	2.000	L.S., Mortsel	1.000
VU-Zulte-Olsene	1.000	T., D., B., en C., fed. Zaventem (zitpenningen)	7.200
Mevr. A.D.B., Berchem	100	VU-fed. Zaventem	1.000
E.T., Vilvoorde	1.000		
P.P., Kapelle o-d Bos	5.000		
J.D.B., Vilvoorde	1.000	**Totaal : 556.087**	

TOP-50

1.	**Kris Versyck, Gent**	**2435**
2.	**Georgette De Kegel, Ninove**	**1020**
3.	**Bert De Cremer, Denderhoutem**	**792**
4.	**Jef Nagels, Oostende**	**765**
5.	**Juul Moens, Antwerpen**	**731**
6.	**Jef Vincx, Erps-Kwerps**	**622**
7.	**Geert Bourgeois, Izegem**	**538**
8.	**Jan Caudron, Aalst**	**530**
9.	**Joris Depré, Tervuren**	**514**
10.	**Daniel Denayer, Aalst**	**418**
11.	**Jozef Labaere, Kortrijk**	**408**
12.	**Koen Van Meenen, Heusden**	**341**
13.	**Jan Roux, Genk**	**312**
14.	**Theo Beenders, Zaventem**	**269**
15.	**Anny Lenaerts, Wilrijk**	**264**
16.	**Ferre De Beuckelaer, Kontich**	**248**
17.	**Robrecht Rijckbosch, Deinze**	**237**
18.	**Raf Lintermans, Veurne**	**227**
19.	**Roger Vandenbilcke, Ieper**	**194**
20.	**M. Van Langendonck, St-K.-Waver**	**189**
21.	Willem Nollet, Hove	183
22.	Pieter Leys, Brugge	168
23.	Liliane Stevens, Zwijndrecht	151
24.	Frans Vandeneynde, Leuven	144
25.	Eugeen Franco, Oostende	143
26.	Noël Lecompte, Wervik	138
27.	Nicole Van Es, Bertem	132
28.	Francis Athonis, Herentals	120
	Hektor Huysmans, Kap.-o/d-Bos	120
30.	Alfons Brat, Merksem	106
31.	Koenraad Dirckx, Schoten	96
	Frans Van Dessel, Nijlen	96
33.	Koen Bertho, Ekeren	95
34.	Jaak Gabriels, Bree	93
35.	Hektor De Bruyne, Antwerpen	92
36.	Mathieu Meeuwis, Opoeteren	84
	Lode Van Put, Heverlee	84
38.	Staf Van Looveren, Wommelgem	78
39.	René De Ranter, Aartselaar	72
	Vic De Winne, Dilbeek	72
	Gerard Goyens, Dilsen	72
	Piet Severins, Zwijndrecht	72
43.	Hugo Casteels, Hofstade	70
	Jan Cauberghs, Koersel	70
45.	Luc Deheusch, Niel	63
46.	Robert Arickx, Duisburg	60
	Jo Belmans, Geel	60
	M. Coppieters, Nieuwkerken-Waas	60
	Cyriel Michem, Dendermonde	60
	Paul Raskin, Bilzen	60
	Agnes Van Der Steen, Dendermonde	60

BERICHT AAN ALLE AFDELINGEN

Vanaf 1 april a.s. geldt een nieuw werkschema voor het redaktionele werk.
Alle afdelingsbesturen worden vriendelijk verzocht hun berichten voor de rubriek « Wij in de Volksunie » (bewegingsleven) vanaf die datum **ten minste een volle week vóór de publikatiedatum op de redaktie te bezorgen.**
Konkreet wil dit zeggen : **ten laatste de donderdagmorgen van de week vóór de dag waarop het bericht moet verschijnen.**
De redaktie kan de opname van later toegestuurde berichten niet meer waarborgen.

KALENDER

MAART

11. **Turnhout (Arr.) : Arr. meeting om 20u in zaal Steentje te Mol. Sprekers : algemeen voorzitter H. Schiltz, kamerlid J. Belmans en senator C. Van Elsen.**
11. **O-L-Vrouw-Waver :** Gratis ledenfeest in lokaal De Vlashoeve.
12. **Bornem :** Filmavond in lokaal De Bron, om 20u30.
12. **Deurne :** Arr. raad om 20u30 in zaal Trefpunt, Turnhoutsebaan 28.
13. **Hove :** Afdelingsbal om 20u30 in zaal Prinsenhof, Kapelstraat 19. Showorkest van Jos Van Beek.
13. **Hombeek** : VU-ledenfeest. Gastspreker : kamerlid Willy Kuijpers.
13. **'s Gravenwezel** : Groots jubileumbal in de Riddershoeve te Schoten om 20u30. Inkom : 50 fr.
17. **Merksem :** Kernvergadering in Ontmoetingscentrum, Bredabaan 298, 1e verdiep, om 20u.
19. **Duffel :** Arr. raad in Gildenhuis om 20u30.
19. **Lint :** Ledenfeest in zaal Centrum, Statiestraat, om 20u.
19. **Wijnegem :** Informatieavond « Wie was dr A. Borms ? ». Spreker : Dries Bogaert. Ingericht door het IJzerbedevaartkomitee om 20u in zaal De Schuur, Wommelgemsesteenweg 16A.
20. **Burcht :** Afdelingsbal in parochiecentrum Vrede St Martinus.
20. **Willebroek :** VU-bal met de Nightingales in zaal Heilig Kruis, Ringlaan 214.
21. **Bornem :** Lentewandeling om 14u. Nadien etentje (Vl. karbonaden). Inschrijven in De Bron tot 18 maart.
27. **Bonheiden** : 8ste lentebal met Georgia Brown in zaal Alcazar, Puursestwg 25, om 21u.
21. **Merksem :** Studiedag vanaf 10u in zaal Tijl, Bredabaan 298. Meester Hugo Andries treedt die dag als moderator en voorzitter op.
22. **Geel :** Dia-avond « China », geleid door senator Carlo Van Elsen in zaal Wijnhuis, Statiestraat, om 20u. Inkom : 20 fr.
25. **Merksem :** VUJO-ledenvergadering in Ontmoetingscentrum, Bredabaan 298, 1e verdiep, om 20u.
26. **Mortsel :** Dia-avond over onze vroegere wandelingen en aktiviteiten, om 20u in Centrum St-Lodewijk.
26. **Broechem :** Fusiebal Broechem-Emblem-Ranst-Oelegem in de nieuwe Parochiezaal, Oelegem, om 20u30.
28. **Merksem :** Kinder-karnavalfeest om 15u in zaal Tijl. Ingericht door Vrouwen van Vandaag.

BEKNOPTE HANDLEIDING «GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN '76»

Deze handleiding wil een praktische gids zijn bij de voorbereiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 1976.
Uit de inhoud vermelden wij o.a. « Waarom de VU op gemeentelijk vlak ? ». « Hoe de verkiezingen voorbereiden ? Programma, propaganda, lijstvorming ». « Enkele bijzondere problemen ».
Deze zeer nuttige brochure kan U bestellen door storting op bankgiro : 061-7607090-39 (Johan Beke, Mariakerke) met vermelding van het aantal, de afdeling en het juiste adres.
Bestelling per één stuk : 20 fr. Vanaf 5 stuks : 15 fr./stuk.

COO WILRIJK

Volgende betrekking wordt openverklaard :
1 gezins- of bejaardenhelpster (verzorgingsassistente) voor hulp in de gezinnen (brevet gezins- of bejaardenhelpster van het Ministerie van Volksgezondheid vereist).
Full-time of 40u (5 dagen van 8 uren).
Part-time of 20u (5 dagen van 4 uren).
De kandidaturen worden ingewacht uiterlijk op **1 april 1976.**
Inlichtingen en voorwaarden te bekomen op het Sekretariaat der COO, Bist 25, 2610 Wilrijk.

(advertentie)

OPTIEK
WALTER ROLAND
ANTWERPEN **58** KERKSTRAAT
Tel. (031)35.98.26
WETTELIJK ERKEND OPTICIEN

ANTWERPEN

ANTWERPEN (Arr.)
VVM-DOSFELINSTITUUT

De wegens ziekte van A. De Beul uitgestelde vergadering over « De gemeenteraadsverkiezingen 1976 en de gewijzigde wetgeving » zal doorgaan op dinsdag 16 maart te 20u30 in de zaal Tijl, Bredabaan te Merksem.

ANTWERPEN (Stad)
VERKIEZINGEN

In oktober van dit jaar hebben de gemeenteraadsverkiezingen plaats. Voor allerlei propaganda hebben we centen nodig. Op ons groot nr bij KB 404-3036801-74 van VU-Antwerpen Stad, kan veel op.

Onze gemeenteraadsleden en bestuursleden beschikken ook over steunlijsten. U kan ook bij hen uw bijdrage leveren.

BUSWERK

Er valt een hoop te bussen. Kan u een hand toesteken ?

BERCHEM
BETOGING 28.3.76 BRUSSEL

Op 28 maart roept TAK weer alle bewuste Vlamingen te Brussel samen, om er te betogen voor o.m. de toepassing van de Belgische taalwetten en voor de algemene Vlaamse eisen waarvoor destijds ook de grote kultuurverenigingen op straat kwamen.

Verzameling : Brussel, Arduinkaai, om 11 u.

Vanuit Berchem rijdt er een bus, die om 9u15 aan Berchem Kerk vertrekt. Inschrijven bij Erwin Brentjens, Van Vaerenbergstraat 63, tel. 39.10.74, uiterlijk vóór 25 maart.

BURCHT
LEDENVERGADERING

Na een interessante en leerrijke uiteenzetting van kamerlid André De Beul op onze worstenbroodavond in januari, zou op onze ledenvergadering van februari de algemene voorzitter Hugo Schiltz komen spreken. Spijtig voor onze afdeling moest hij die dinsdag 17 februari onverwacht de partij voorzitten te Brussel.

Samen met de afdeling van Zwijndrecht hebben we dan de fusies tussen onze twee gemeenten van alle kanten bekeken en bediskussieerd, zodat het nog een geslaagde avond geworden is.

EKEREN
GEMEENTEVERKIEZINGEN

VU-medewerkers en medewerksters zijn steeds welkom in onze afdeling. Gelieve zich te wenden tot Veerle Thyssens, VU-sekretariaat, Geestenspoor 72, tel. 41.04.41.

HOVE
GELUKWENSEN

Wij wensen onze trouwe leden dhr en mevr. Van Driessche en familie van harte proficiat bij het huwelijk van hun dochter Lutgart.

KAPELLEN
DOSFEL-KURSUS

In samenwerking met het Dosfelinstituut richt de afdeling een informatie-avond in over het tema : « Belang der gemeenteverkiezingen ». Spreker is kamerlid Vic Anciaux. Deze avond heeft plaats op 12 maart om 20u30 in de zaal Breughelhof, Dorpsstraat 25.

MORTSEL
EEN KORTE TERUGBLIK

Onze bus naar het formidabele (maar van het goede te veel) Euranje was niet vol. Jammer voor onze kas, maar dubbel jammer voor onze vrienden die een unieke belevenis misten. Maar, bravo voor de VUJO !

Onze afgehuurde Streven-vertoning van Suiker was weer een totaal sukses. Een eivolle zaal en toneel op internationaal niveau. Bedankt, Streven. En jullie die déze vertoning uitkozen uit simpathie voor de Volksunie bedankt. En proficiat Remy Verheyen.

MERKSEM
VUJO

Graag zou VUJO-Merksem een eigen dokumentatie- en informatiecentrum inrichten, waarvan iedereen, die zich hiervoor interesseert, gebruik kan maken. De dokumentatie zou uit allerhande tijdschriften en brochures moeten bestaan. Daar zij echter over onvoldoende financiële middelen beschikken om zich op alle mogelijke uitgaven te abonneren, doen zij een beroep op allen die hun tijdschriften, na lezing, wegwerpen, om hen te verzoeken dit voortaan niet meer te doen, maar ze te bezorgen in Vlaams Huis Tijl of bij J. De Scheerder, dr. M. Timmermanslaan 51. Alles is welkom, maar ze dachten vooral aan: gemeente- en nationale politiek, vakbondspitgaven, ontwikkelingshulp en uitgaven zoals bv. Nieuw Vlaanderen, VTB-nieuws e.d. Zij danken allen reeds bij voorbaat voor de medewerking.

BLAUWVOETVENDELS

Op zondag 14 maart krijgen alle leden, oud-ledenen en simpatisanten de gelegenheid om elkaar nog eens te ontmoeten. In de voormiddag zal de Muziekkapel een optocht houden in de omgeving van de kerk van O-L-Vrouw van Smarten. Na de middag zijn er 3 filmvertoningen voorzien in zaal Tijl, Bredabaan 298, om 15, 16u30 en 18u waar tevens een verzameling fotomateriaal over de voorbije jaren zal te zien zijn. Vanaf 20u30 komen we dan terug samen in dezelfde zaal, om eens gezellig en rustig te babbelen. We hopen dan ook velen die dag nog eens terug te zien.

ATLANTA-POMA 1-4

De wedstrijd van 29 februari tegen de 2e geklasseerde zou geen lachertje worden. Bij de rust was het nog altijd 0-0, maar de 2e helft bewees de betere fysiek van Poma. Via 0-1 en 1-1 werd uiteindelijk ons lot bezegeld met 1-4. Op zondag 14 maart om 10u30 op ons terrein ontvangen wij Sony.

COO ANTWERPEN

PLAATSEN VAN ONGESCHOOLD WERKMAN

De bediening van ongeschoold werkman wordt openverklaard.

Aanvangswedde : 19.000 fr. of 19.938 fr. bruto per maand, naargelang de kandidaten gerechtigd zijn op standplaatsvergoeding of op haardtoelage. Voor de kandidaten ouder dan 21 jaar bedraagt de aanvangswedde 20.253 fr.

Een vergelijkend examen zal worden ingericht, waarna een werfreserve zal worden aangelegd met een geldigheidsduur van 3 jaar, die zal aanvang nemen bij de benoeming van de eerst in aanmerking komende kandidaat.

Een bijzondere reglementering op de standplaatsverplichting is van toepassing.

De kandidaten moeten een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, dienstig voor openbaar bestuur, en een militieattest inleveren.

Leeftijdsvoorwaarden : de leeftijd van 18 jaar bereikt hebben en die van 40 jaar niet overschreden hebben op 26.3.1976. De kandidaten die de leeftijd van 40 jaar overschreden hebben, komen enkel in aanmerking voor indiensttreding onder arbeidscontract. Toepassing der wetten van 3.8.1919, 27.5.1947 en 27.7.1961.

Verplicht inschrijvingsformulier, volledige voorwaarden en examenprogramma te bekomen op de 7e Afdeling/Personeelszaken van de Commissie van Openbare Onderstand, Maarschalk Gerardstraat 2, Antwerpen (tel. 031/31.58.86).

Inschrijvingsrecht : 80 fr.

De aanvragen dienen op het Secretariaat, Lange Gasthuisstraat 33, Antwerpen toegekomen te zijn uiterlijk op 26.3.1976.

(advertentie)

MEDEGEDEELD

EKEREN

Het Kollege van Burgemeester en Schepenen der gemeente Ekeren brengt ter kennis dat de eerstvolgende zitting van de gemeenteraad zal plaats hebben op donderdag 18 maart 1976 te 20u, in de gewone zittingszaal, ten gemeentehuize, Kasteel Veltwyck.

Brouwerij MOORTGAT
BREENDONK
tel. (031)86.71.21
voor AL Uw bieren en Limonades
★
Bijhuizen : Cogels Osylei 73
2600 Berchem-Antwerpen
Tel. (031)36.10.11
Deheegher Jan
Ledeganckstraat 19
Gent
Tel. (091)22.45.62

NIEUW VUJO-BESTUUR

Ter vervanging van Hugo Coveliers (Antwerpen) en Luk De Rammelaere (Ieper) werden zaterdag ll. een nieuwe VUJO-voorzitter en -sekretaris verkozen. Het zijn respektievelijk Johan Sauwens (Bilzen) en Boudewijn Vlegels (St-Niklaas). Aan de oud-bestuursleden : dank voor het geleverde werk ; aan de nieuwkomers : veel sukses !
Dagelijks bestuur : Dirk Vergauwen, E. Priem, Vera Veron, Dirk Dosfel, Hugo Van Hemelryck.

COO AALST

De Commissie van Openbare Onderstand van de Stad Aalst heeft in haar verplegings- en verzorgingsinstellingen volgende betrekking opengesteld :

— één betrekking van verpleeghelpster.

De kandidaturen moeten bij ter post aangetekende brief worden gestuurd aan de Voorzitter van de Commissie, Gasthuisstraat, 40, 9300 Aalst, en dienen met de bewijsstukken uiterlijk op 26 maart 1976 ter bestemming te zijn.

Bijkomende inlichtingen zijn op dat adres te verkrijgen bij de Personeelsdienst. (Tel. (053)21.23.93 - binnenpost 104 - Bestuurssecretaris H. BARREZ).

BRABANT

BRUSSEL (Arr.)
SEKRETARIAAT

Het arr. sekretariaat is open van maandag tot en met donderdag van 19 tot 20u.

GEWEST NOORD

21 april : financieel beheer in de gemeente.

Beide aktiviteiten gaan door in 't Molenhuis te Malderen, telkens van 20 tot 22u30.

JETTE
VLAAMSE BOND
VAN GEPENSIONEERDEN

Op zaterdag 27 maart te 20u in de zaal Excelsior, Kerkstraat 10 : 4de jaarlijks bal. Iedereen is welkom.

Voorverkoop van kaarten : 60 fr. Aan de kassa : 75 fr.

HALLE (Fed.)
DOSFELINSTITUUT

Kadervorming : 18 maart : gemeentewet ; 27 april : financieel beheer in de gemeente.

Beide aktiviteiten gaan door in het Gildenhuis, Leistraat 22 te Dworp, telkens van 20 tot 22u30.

Beide aktiviteiten gaan door in het Vlaams Sociaal Centrum, Heuvelstraat 40 te Overijse, telkens van 20 tot 22u30.

Inlichtingen kunnen bekomen worden bij de prov. verantw. voor Brabant, Hollaender B, Brusselsestwg 51a, Grimbergen, tel. 02/ 269.27.68.

HOFSTADE
PROFICIAT

Wij feliciteren de heer en mevrouw Severs van harte met de geboorte van een flinke zoon.

VK DE SPORTMAN

Dat is de naam van de voetbalploeg die in Hofstade met de steun van de plaatselijke VU-afdeling van start zal gaan in het Mechels voetbalverbond. De ploeg zal spelen in geel-zwarte uitrusting, voorzien van een schildje met de Vlaamse Leeuw. Wie deze ploeg wenst te steunen, stelle zich onverwijld in verbinding met het bestuur van de VU-Hofstade. Het lokaal van de ploeg is gevestigd in café « De Sportman » tegenover de kerk.

VK De Sportman geeft een bal op zaterdag 27 maart in de zaal van het parochiecentrum te Hofstade. De inkom is gratis. Aanvang te 20u30. Orkest : De Maxim's.

TERVUREN (Fed.)
DOSFELINSTITUUT

Kadervorming : 22 maart : gemeentewet ; 12 april : financieel beheer van de gemeente.

VILVOORDE (Fed.)
DOSFELINSTITUUT

Kadervorming : 23 maart : gemeentewet ; 20 april : financieel beheer in de gemeente.

Beide aktiviteiten gaan door in het CC van Strombeek-Bever, telkens van 20 tot 22u30.

ZAVENTEM (Fed.)

15 maart : kadervorming gemeentewet.

26 april : financieel beheer in de gemeente.

Beide aktiviteiten gaan door in de Klub der Verenigingen (bij Jef Noblesse), Vilvoordelaan 63 te Zaventem.

Voor nadere inlichtingen zich wenden bij : Hollaender B, Brusselsesteenweg 51a, Grimbergen.

KALENDER

MAART

13. **Alsemberg :** Pensenkermis in het Gildenhuis te Dworp vanaf 18u. Ook op 14 maart vanaf 12u.
13. **Hekelgem-Essene :** 12e groot bal in zaal Ankerhof te Essene, om 20u.
13. **Scherpenheuvel :** Dansfeest in Parochiezaal, Stationsstraat om 20u30 met DJ Julien.
13. **Schepdaal-St-Martens-Lennik :** Haantjeskermis en Biefstukkenfestijn vanaf 18u in zaal Select, Station-Schepdaal. Ook op 14 maart vanaf 12u.
13. **Tervuren :** Afdelingsbal in zaal « Den Engel » met orkest Bert Minten.
13. **Tremelo-Baal :** Afdelingsbal in Parochiezaal van Baal.
13. **Aarschot :** Afdelingsbal.

19. **Brussel :** Arr. raadsvergadering op de 2de verdieping van de zaal XVIde Eeeuw, Lakensestraat 120 (in nabijheid van KVS).

20. **Boortmeerbeek-Hever :** Afdelingsbal in zaal Movri te Boortmeerbeek.
20. **St-Pieters-Leeuw :** 6de lentebal in de Parochiezaal van het Negenmanneke, Gaston Deruyverstraat 21. Orkest : The Craenies met zanger Roger-Roger.

APRIL

3. **Brussel-Halle-Vilvoorde (Arr.) : Arr. bal in zaal Pergola van het Meli-kompleks op de Heizel om 21u met het Waltra-dansorkest.**

3. **Itterbeek :** Haantjeskermis vanaf 18u in parochiezaal van St-Anna-Pede. (Ook op 4 april vanaf 12u).
3. **Pepingen :** Haantjeskermis vanaf 18u in zaal Pierreux, Steenweg naar Ninove 67. (Ook op 4 april vanaf 12u).

IN MEMORIAM

't Is de éénge weg naar 't eeuwige,
de liefdeweg die leidt naar eeuwigen duur.
Wie liefde schonk heeft niets meer over.
Liefdes vrede is volheid. C. Verschaeve

REMI VERRETH

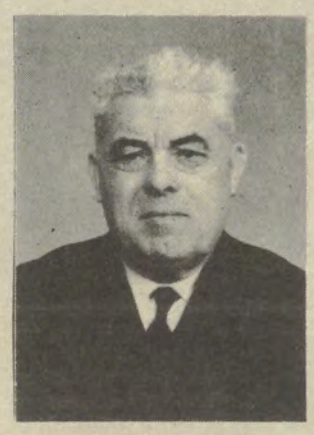

Op woensdag 3 maart 1976 hebben we Remi Verreth's leven herdacht met familie en vrienden in een sobere uitvaart te Haacht-Station.
Zaterdag was hij thuisgekomen — wat moe — het werd zijn laatste rit. De bloemen die hij plantte diezelfde dag, zal hij niet meer zien bloeien.
Wij staan verweesd rond de gedachte dat Remi « weg » is. Zijn groot hart heeft het begeven, plots en onvermijdelijk. Hij zou in deze eerste lentedagen 73 worden ! Samen hebben we nog « gebeld », die laatste week en onze zorg gedeeld rond « Brussel » !
Remi werd onderwijzer aan de Normaalschool te Mechelen en als Haachtenaar werd de Noorderkempen - Essen - zijn eerste arbeidsveld. Op 21-jarige leeftijd stond hij bovendien volop in de voetbalbeweging ; als heelnederlander kende hij geen staatsgrens — de Intergewestelijke Voetbaltornooien waren praktisch integratiewerk. Later richtte hij met de Limburger Juul Vrancken de Vlaamse Voetbalbond op die in de provincie Antwerpen de « Belgische » zou overvleugelen.
Zijn gezin met 11 kinderen, waarvan 10 in leven, was een woongemeenschap, nog voor men er over sprak. Samen met Elisabeth Denissen, zijn vrouw, werd hij in ons arrondissement Leuven een der eerste kerngezinnen in het Haachtse van waaruit de Volksunie zou starten.
De Belgische repressie heeft hem niet gespaard ; 13 maanden gevangenis en gebroodroofd ! Hij werd na zijn vrijlating jeugdheemleider op het KSA-domein « Hertogenburg » te Wespelaar tot 1954. Hoevelen hebben hem daar niet ontmoet? Daarna studeerde hij nog en werd bedrijfsboekhouder ! En ondertussen werd hij onze arrondissementele voorzitter en voortrekker van het Vlaams Ziekenbondwezen. Hoeveel inzeturen van liefde en hoop om ons volk te ontvoogden ?
Onze oudste generatie kaderleden met Albert Segers, met provincieraadslid Erik van Besien, met Pol Verbelen en zovele anderen stonden op het kerkplein naast de jongste generatie bestuursleden, met de weemoed van de kameraadschap, niet goed wetend wat zeggen...
Remi is zo snel van ons heen gegaan.
Zijn aandenken blijve ons een zegen !
WILLY KUIJPERS, Kamerlid.

BAR RESTAURANT
De Taveerne
Kaasmarkt 157 - 1810 WEMMEL . Tel. (02)478.83.18
Open vanaf 18u - gesloten op zondag
Waardin : Julia van Mieghem-Van Cappellen.

BRUSSEL-HALLE-VILVOORDE START VERKIEZINGSKAMPANJE MET

EEN GESLAAGDE ARR.-MEETING

(m.v.l.) Op een druk bijgewoonde meeting — ruim 600 aanwezigen — vrijdagavond in « De Witte Leeuw » te Vilvoorde heeft de VU van het arr. Brussel-Halle-Vilvoorde een eerste startschot gegeven voor de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1976.
Na het welkomwoord van arr. voorzitter Rom Decraen lichtte de algemene VU-sekretaris kamerlid Paul Peeters de struktuur van de VU toe. Hij situeerde de bazismilitant, het kaderlid en het gewone VU-lid in de grote familie die Volksunie heet. Paul Peeters stelde de leden voor meer gebruik te maken van de partijdiensten, daarom ook nodigde hij allen reeds uit een kijkje te komen nemen in de nieuwe VU-gebouwen op het Barrikadenplein eens de Voldersstraat zal verlaten zijn.

Vervolgens kwam kamerlid Vik Anciaux aan de spreekbeurt. Hij herinnerde aan de uitspraak van Gaston Eyskens toen deze verklaarde dat de unitaire staat achterhaald was en wees op het feit dat een eensgezindheid tussen Vlamingen en Walen over de hervorming van de staat mogelijk is. De enige hinderpaal is Brussel. Hij beklemtoonde het ergerlijk te vinden dan enkele honderdduizenden franstalige Brusselaars erin slagen dat de ongeveer 6 miljoen Vlamingen met de ongeveer 3 miljoen Walen daarover niet tot een akkoord kunnen komen...
In enkele punten ontleedde hij haast wetenschappelijk het probleem Brussel. Voor een man als Vik Anciaux die Brussel door en door kent, is dat niet zo moeilijk. Zijn ontleding werd dan ook aandachtig door het publiek gevolgd. Hier geven wij een bondig overzicht van zijn benadering.

Administratief : de Brusselse agglomeratie wordt bestuurd door een opeenstapeling van instellingen. Hoognodig is een sterke vereenvoudiging tot één instantie, deze van stadsgewest (fusie van de 19 gemeenten).

Mentaliteit : de pretentie van Brussel is historisch gegroeid. Zij wil hoofdstad zijn van Europa, terwijl ze niet eens in staat is hoofdstad van België te zijn. De franstalige Brusselaars lijden aan een kollektief egoïsme. Deze mentaliteit wordt in de hand gewerkt door aan Brussel een statuut te geven van derde gelijkwaardig gewest. Deze mentaliteit echter isoleert Brussel en brengt haar positie van nationale en internationale hoofdstad in gevaar. Ze is dus ook nadelig voor de Brusselaars zelf.

Sociaal en kultureel : in de vereenvoudigde Brusselse instellingen moeten alle garanties worden ingebouwd voor inspraak en medebeslissing van de Vlaamse gemeenschap. De Brusselaars vormen geen derde kultuurgemeenschap. De gewestvorming met drie is de meest nadelige evolutie die de Vlaamse Beweging ooit heeft gekend. Alle personaliseerbare aangelegenheden in Brussel moeten onder de autonome bevoegdheid vallen van het Vlaamse respektievelijk Waalse gezag.

De vreemdelingen : het aantal vreemdelingen in Brussel is zeer hoog en bedraagt bijna 20% van de totale Brusselse bevolking. In Vlaanderen 3,5%, in Wallonië 12,2%. Wij pleiten o.m. voor afzonderlijke scholen voor de kinderen van de gastarbeiders.

De veroudering en de ontvolking : sedert 1968 is de afvloei zo groot dat, ondanks de belangrijke toename van de vreemdelingen, het totale bevolkingscijfer van Brussel snel achteruitgaat. De uitwijkelingen zijn vooral jonge mensen met kleine kinderen zodat de ontvolking gepaard gaat met een veroudering. Een gerichte huisvestings- en een goed doordachte onthaalpolitiek, vooral dan voor de Vlamingen zijn vereist. Elke gemeente moet verplicht worden automatisch de inwijkelingen uit het Nederlandse en Franse taalgebied over te maken aan respektievelijk de Nederlandse en Franse Kommissie voor Kultuur.

Het ekonomisch waterhoofd : de koncentratie en decentralisatie zijn vereist in plaats van een ekonomische ekspansie na te streven.

De toepassing van de wet : de taalwetgeving is ook 'n Belgische wetgeving, die even goed moet geëerbiedigd worden ook door de Brusselse overheidsinstanties.

Zucht naar territoriale ekspansie: deze is noch kultureel, noch kommunautair, noch urbanistisch verantwoord. Na enige jaren zou trouwens blijken dat dit geen oplossing heeft gebracht.
De randgemeenten behoren integraal tot het Nederlandse taalgebied. Een dubbele aanhorigheid schept steeds problemen. Daarom :

a) de splitsing van het kiesarrondissement en de provincie Brabant is alleen maar vanzelfsprekend ;

b) het al of niet behouden van faciliteiten aan anderstaligen moet behoren tot de bevoegdheid van het betreffende gezag, in casu het Vlaamse.

Na nog gewezen te hebben op de anti-Vlaamse uitlatingen van sommige Belgische ministers sneed Vik Anciaux de gemeenteraads- en agglomeratieraadsverkiezingen te Brussel aan. Hier stelde het gemeenteraadslid van Brussel-stad dat de Vlaamse gemeenschapsbelangen prioriteit moeten gesteld worden en dat de VU naar Vlaamse eenheidslijsten, waar mogelijk, streeft.

Vik Anciaux deed tenslotte een oproep (zie blz 2) opdat Vlamingen adressen van « onbekende Vlamingen » in de Brusselse agglomeratie zouden doorspelen.
Vik Anciaux noemde de verkiezingen van oktober '76 « een moderne guldensporenslag » waarbij ieders hulp zeer noodzakelijk is.
Vervolgens kondigde de arr. voorzitter partijvoorzitter Hugo Schiltz aan. De essentie van zijn rede geven wij terug op blz 3.
Vermelden wij nog dat in Vilvoorde de arr. affiche « Geen meter Vlaamse grond ! » aan de afdelingen werd uitgedeeld.

Nootje : toen VU-voorzitter Schiltz het in krasse bewoordingen had over de schandalige kompensatiedrang van de franstaligen kon een ernstige BOB-meneer zich niet meer bedwingen en ging... uitbundig aan het applaudisseren. Zo zie je maar weer...

PETER BENOIT

75 jaar geleden stierf Peter Benoit, in 1901. Al wat naam had in Vlaanderen nam deel aan de rouw en zelfs de Belgische Kroonprins zond een telegram. Mettertijd onderging Benoit echter het lot van menig andere Vlaamse grote. Na een aanvankelijk-stijgende erkenning door een generatie die nog — bijna aan den lijve — ondervond wat zij betekenden voor hun volk in nood, werd in volgende generaties gestreefd naar een objektiviteit die meestal dan in het tegenovergestelde oversloeg. Dàt was het lot o.m. van Gezelle, van Streuvels, van Timmermans. Mettertijd groeide dan wel weer een waarderender én objektief inzicht en een herwaardering van hun onmiskenbare waarde en grootheid... Zo is het ook gegaan met Benoit. Nu, vijfenzeventig jaar na zijn overlijden, is de betekenis van de kunstenaar en de Vlaming Benoit onaangevochten. Elias wijdt in zijn « Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte » een speciaal hoofdstuk aan de betekenis van Benoit in de opkomende Vlaamse Beweging. En terecht schreef Romain Vanlandschoot in een artikel in « De Toerist » dat na Conscience's dood Benoit dé grote Vlaamse lijsttrekker was... Zijn plaats in de muziekgeschiedenis is eveneens onbetwistbaar. Een zeer recent selektief boek als « Heyne's Opern Lexicon » brengt wel geen uitvoerige uiteenzetting over zijn opera's, maar vermeldt hem toch, met zijn werk, in een lijst van 300 opera-komponisten vanaf de 17e eeuw tot heden, waarvan er héél wat voor hem, kwestie van originaliteit en artisticiteit moeten onderdoen.

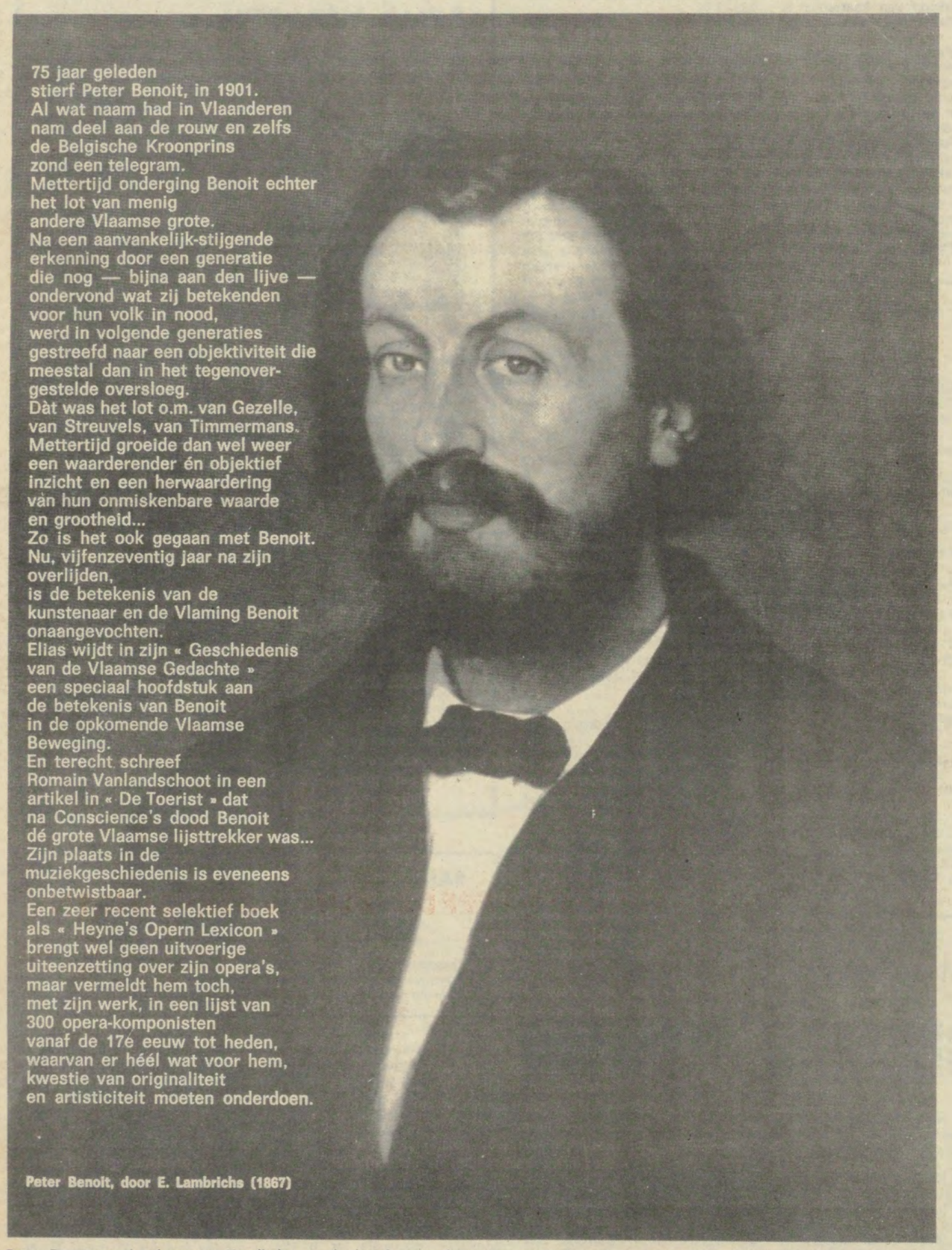

Peter Benoit, door E. Lambrichs (1867)

Peter Benoit werd geboren te Harelbeke aan de Leie op 17 augustus 1834. Zijn vader was er al in 1836 onderwijzer. Een speciaal diploma was daartoe niet vereist (Willem I had daarin verandering willen brengen door het oprichten van normaalscholen). Nadien werd Benoits vader sluismeester (sassenier).

Vader en moeder konden lezen en schrijven en dat veronderstelde toen een zeker sociaal en intellektueel peil. Financieel stond het grote gezin van de Benoits er echter niet zo goed voor en behoorde zeker niet tot de « gegoede burgerij » zoals weleens geschreven werd.

In een opstel over het genie-probleem heeft Gottfried Benn er op gewezen, hoe talent en genie vaak optreden in dezelfde families of verwante families : iemand uit een hoogbegaafde familie heeft honderdmaal meer kans een geniaal mens of een groot talent in zijn direkte verwantschap te hebben dan de doorsneemens. In West-Vlaanderen zien wij dit geïllustreerd, o.m. in de verwantschap Gezelle-Streuvels. Ook Robrecht de Smet en Dosfel waren — weliswaar verre — verwanten. In Verschaeves stamboom vinden wij een aantal Benoits (voordien Benoots), en Peter Benoit was de achterkleinzoon van een Maria Verschaeve. De muzikaliteit zat in de familie. De grootvader — tevens een uitstekend kenner van volksverhalen speelde hoorn, de vader klarinet en piston. Hij was het die de kleine Pierre de eerste lessen in notenleer gaf. Harelbeke bezat ook een orkest en een zangvereniging : Mozart, Haydn en Beethoven werden er uitgevoerd, en dat in het « kultureel-achterlijke » West-Vlaanderen van de 19e eeuw ! De jongen kwam er onder de indruk van deze « grote » muziek. Uit het kontakt met de orgelist van het nabije Desselgem, Pierre Carlier, ontstond het besluit : komponist te worden. Door Carliers toedoen werd Benoit aangenomen op het Konservatorium in Brussel. Niet zonder enige tegenstand der ouders, die hun begaafde jongen liever naar het onderwijs hadden zien gaan en die hem daarom naar Lier zonden, waar hij — opzettelijk — zakte voor het ingangsexamen in de Normaalschool.

Zo werd het toch Brussel. Fétis, de direkteur, stond verbaasd toen de 15-jarige hem zijn werk voorlegde : een Te Deum, verscheidene missen en kerkzangen !

In Brussel leerde Benoit Jakob Kats kennen, de flamingant en revolutionnair, direkteur van het « Theater der Volksbeschaving ». Die bezorgde hem werk : als orkestmeester. Toen Benoit éénentwintig was, behaalde hij in de Prijs van Rome voor muziek een eervolle vermelding... In 1856 schreef hij « Het Dorp in het Gebergte » en in 1857 behaalde hij de Prijs van Rome met «Le Meurtre d'Abel». Hij was toen 23 jaar oud. Het zou een keerpunt betekenen in zijn leven.

VAN MUZIKANT TOT FLAMINGANT

In verband met de eerste periode — die van zijn studies en werk te Brussel — moeten wij twee feiten beklemtonen. In de eerste plaats was er de materiële toestand. Benoits ouders waren, eufemistisch uitgedrukt, niet rijk. De studiebeurs van honderdvijftig frank per trimester, die hij had kunnen bemachtigen, volstond amper om rond te komen. Dat ging nog zolang hij intrek kon nemen bij de Broeders van Liefde in het Doofstommengesticht in de Hoogstraat. Nadien, toen hij op kamers ging wonen, was het niet meer mogelijk. Het beterde enigszins, toen hij geëngageerd werd door Kats : toen kon hij al iets van zijn schulden aan zijn ouders afkorten. De jaren in Brussel waren zeer hard : kollege lopen, les geven, repetities, dirigeren, recepties en avondfeesten waarop men de jonge dirigent en pianist uitnodigde. Bij de relaties die zo ontstonden was er een mevrouw Gerber, die hem daadwerkelijke steun verleende door het bezorgen van lessen en door het uitgeven van zijn eerste werken...

Een tweede feit : in deze aanvangsperiode liet niets vermoeden, dat Peter Benoit de Vlaams-nationale voorman zou worden, de man die na Conscience's dood de belangrijkste geestelijke en morele kracht in Vlaanderen zou worden. Benoits opvoeding, milieu en studies, en het Franstalig Brussels milieu waarin hij zich bewoog, waren niet van die aard dat men zich aan zoiets kon verwachten. Wel kwam hij in kontakt, via Jakob Kats, met de Brusselse flaminganten van «Vlamingen vooruit !». Wanneer hij, na de Prijs van Rome gekregen te hebben, besloot op reis te gaan naar Duitsland in plaats van naar Italië, zoals gebruikelijk was, dan lag dat deels aan Fétis, die hem dit had aangeraden, maar ook aan vrienden uit de Brusselse flaminganten-kring, en aan de heer Goemans uit Kortrijk, een van zijn beschermers.

Tijdens deze Duitse reis maakt hij kennis met de idee van het nationalisme in de muziek. Hoewel hij er eerst afwijzend en daarna kritisch tegenover stond, zou deze reis toch van zeer grote invloed zijn op en bij de doorbraak van zijn nationale muziekopvatting later. Zijn jeugdbrieven getuigen hiervoor. Op die reis ontmoette hij ook Liszt (in 1858).

Tijdens die reis schreef hij o.m. een «Ave Maria», dat in Berlijn werd uitgevoerd door het achtstemmig Domkoor. In het opstel « De Vlaamse muziekschool en haar toekomst » dat hij toen schreef en ter publikatie naar Vlaanderen zond, waren reeds de gedachten aanwezig, stonden reeds de programmapunten vermeld, die hij later met vuur zou verdedigen en realiseren.

Na zijn vierjarig verblijf in Duitsland keerde hij naar Vlaanderen terug en vestigde zich — althans voorlopig — te Harelbeke, maar moest omwille van zijn werk weer

naar Brussel verhuizen. Het was een periode van drukke aktiviteit. In 1860 werd een Kerstkantate uitgevoerd in St. Goedele in Brussel, in 1862 schreef hij een Hoogmis, in 1863 een Te Deum en in 1864 « Isa », een lirisch drama.
In Parijs vond hij een vaste betrekking in het teater van de bekende komponist Offenbach en komponeerde er, tussen het dirigeren van lichte operetten in, de zware ernstige religieuse muziek, o.m. zijn Requiem. In 1864 verliet hij Parijs, na er eveneens zijn « Vlaamse Volksvertelsels en Balladen » getoondicht te hebben. Hij was dertig jaar oud. Deze kompositie voor klavier droegen nog oorspronkelijk 'n Franse titel « Contes et Ballades », maar zij riepen herinnering en heimwee op naar de geboortestreek. Het eigenaardige is wel, dat juist te Parijs Benoit zich meer en meer als overtuigd flamingant gaat affirmeren en dat er het nationalisme in zijn werk en zijn leven meer en meer gaat beklemtoond worden. Was het de nawerking van zijn Duitse reis ?
In Brussel had hij kennis gemaakt met Emmanuel Hiel : strijdend flamingant, vrijzinnig, zeer begaafd en onderlegd, radikaal Groot-Nederlander, oefende die op Benoit een grote invloed uit. Op zijn flamingantisme, op zijn kunst, op zijn geestesleven. Naast de relatie met Conscience was de vriendschap met Hiel een sterke stuwkracht voor de oriëntatie van Benoits werk.
Hiel bezorgde hem de tekst van een oratorium « Lucifer ». In 1866 verscheen het werk. Bij de uitvoering ervan getuigde Fétis : «dit werk gaat de wereld rond !».

« ZICH ZELF BLIJVEN ! »

Het jaar 1867 werd niet alleen in Benoits leven, maar ook in dat van Vlaamse muziek een keerpunt. Het Antwerpse stadsbestuur deed beroep op hem om bestuurder te worden van de pas gestichte muziekschool. Benoit aanvaardde en kwam, op drieëndertigjarige leeftijd, naar Antwerpen. Zijn plannen had hij reeds voordien uitvoerig uiteengezet : hij zou ze nu trachten te realiseren. Hij wilde van de Antwerpse muziekschool een werkelijk Vlaams Konservatorium maken, en zou er voor vechten om zijn opvattingen door te zetten.
Zijn nationalistische muziekopvattingen verdedigde hij met de pen — maar het meest nog met zijn eigen werk — tegen zijn leermeester Fétis en diens opvolger, de Vlaming F.A. Gevaert. Zijn school verdedigde hij, na 1872, tegen het stadsbestuur, waar de Vlaamsgezinde Meetingpartij de meerderheid verloren had. Slechts enkele jaren vóór zijn dood zou zijn droom in vervulling gaan en in 1898 zou de Antwerpse Muziekschool conservatorium worden. Het « Vlaams Conservatorium », zoals het nog in de volksmond zou blijven heten, in tegenstelling tot die in andere steden.
Benoit had inderdaad van meetaf aan op het Vlaams-zijn van zijn school gewaakt. Als unikum in die tijd — het muziekonderwijs was overal elders in het Frans — was de school zuiver-Vlaams. Van de kleine muziekschool met een tiental leergangen van zang en instrumentering, tien leraars en weinig leerlingen, groeide de school uit tot een instituut met een aantal leerlingen dat de konservatoriabezoekers van elders overtrof.
De administratie, de korrespondentie, het onderwijs, de voertaal tussen leraars en leerlingen, de taal der handboeken, ja zelfs de hele kunstterminologie (die nog te scheppen was en die ook door Benoit geschapen werd) waren Nederlands.
En — wat nog het belangrijkste was — ook de geest was Nederlands. De oude volksliederen werden de grondslag van het onderwijs : bij instrumentisten, komponisten en zangers.
Zijn « nationale » opvattingen over de muziek en de muziekkultuur vinden wij o.m. verwoord in een artikel in « Le Guide Musical » in 1868. Daarin wijst hij het vooroordeel af, dat muziek een wereldkunst is, niet gebonden aan school of ras. « Wij gaan evenmin in de wereld naar een algemene versmelting tot één enkel ras. De rassen streven hoe langer hoe meer naar « zelfbehoud en uitbreiding : zij willen zich zelf blijven. De kunst die eruit voortspruit moet dan ook als beginsel aannemen : de eigen-aardige uitdrukking van het ik ».
Uit zijn teksten, zoals die gebundeld werden in « Verhandelingen over de nationale Toonkunde » blijkt dat de teorie, die aan de basis ervan ligt, een hechte levens- en kunstopvatting inhoudt. Die opvatting is nationalistisch; evenzeer als de estetika van een Max Rooses, die ook diens nationalistische opvattingen weerspiegelt.
Benoit gaat in tegen het vals kosmopolitisme : redelijk kosmopolitisme is datgene, zegt hij, « wat van het nationalisme zelf uitgaand, het werk van stichting bij elk volk erkent zonder dit te onderwerpen aan ontwikkelingsvoorwaarden die op één enkele en met hun genie strijdige grondvorm zijn gesteund... ».
Charles Gounod, de beroemde komponist van « Faust », schreef aan Benoit : « De muziekscholen zijn Frans in Frankrijk, Duits in Duitsland, Italiaans in Italië. Ze zouden dus, ze moeten Vlaams zijn in het Vlaamse land. Dit is redelijk en ik ken geen enkele ernstige bewijsvoering tegen deze stelling, die de studie van geen enkele taal uitsluit buiten de moedertaal, noch van enige muziek buiten de nationale... ».

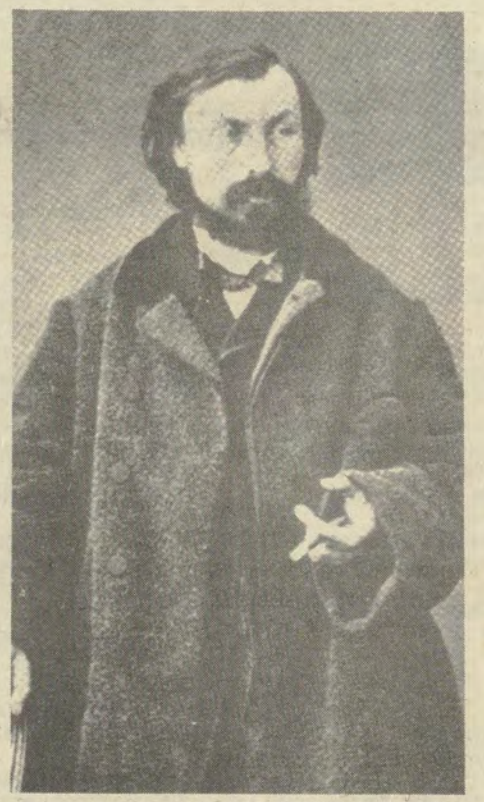

Peter Benoit als 35-jarige en de dirigent Peter Benoit, een tekening door Hendrik Schaefels.

HIJ LEERDE ZIJN VOLK ZINGEN

Van Conscience werd gezegd dat hij zijn volk leerde lezen, van Benoit dat hij zijn volk leerde zingen.
*Beiden werden naast elkaar begraven : het lezende en het zingende Vlaanderen konden niet beter doen om hen te eren. Toen in 1926 het Willemsfonds bij zijn 75-jarig bestaan een huldeboek uitgaf, werd er ook een bijdrage gewijd aan Benoit en daarin werd met bitterheid vastgesteld dat het plan voor Benoits monument nog steeds niet **uitgevoerd** was.*
Er kwàm een monument, met koninklijke inhuldiging nadien : vlak voor de Opera in Antwerpen. Conscience in zijn zetel op het rustige pleintje voor Sint Carolus had echter meer geluk dan Benoit : de waterspuitende harp en het vijvertje verhuisden naar een hoek van de Harmonie... Maar Antwerpen heeft een beter monument dan dit voor de auto van de leien weggebroken arduinkomplex : het Vlaamse Conservatorium, het monument dat Benoit voor zichzelf heeft opgericht en dat in het Vlaams-worden en Vlaamsblijven een grote rol heeft gespeeld.
Besluiten wij met wat Fl. Van der Mueren in dit verband schreef : « Indien Antwerpen een Vlaamse stad is gebleven in hart en nieren, dan heeft die stad dat in ruime mate te danken aan Peter Benoit ». Ook dat mag eens gezegd worden, vijfenzeventig jaar na zijn dood.

J.D.

Benoit bevestigde zijn kunstopvattingen in een naar kwaliteit stijgend en kwantitatief aanzienlijk œuvre : na Lucifer kwam « De Schelde » (1876), « De Leie » (1869), « Drama Christi » (1871), « De Oorlog » (1871), « Charlotte Corday » (1875), « De Pacificatie van Gent » (1876) — dat hij eerst « Willem de Zwijger » had willen noemen — « Rubenscantate » (1877), de kindercantate « De Wereld in » (1878), « De Muze der Geschiedenis » (1880), « Van Rijswijckcantate » (1884), « Ledeganckcantate » (1897) e.v.m.
Antwerpen huldigde hem in 1897 : om zijn werk als kunstenaar en als Vlaming. Over dit œuvre zegt prof. Fl. van der Mueren « Naast zijn apostolaat staat zijn kunst. Wij zijn geneigd dit alles kadeau te geven voor de daad die hij met zijn apostolaat heeft gesteld. Doch de wezenlijke artistieke waarde van zijn kunst dringt zich al te zeer op, opdat wij haar niet zouden mee opnemen in onze bizondere en blijvende verering. Van Benoit mogen wij op dit ogenblik met kennis van zaken gerust getuigen : dat hij een groot kunstenaar was... ».

LIMBURG

AS

ENQUETE

Met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen hebben wij een enquête gestuurd naar alle verenigingen van As. Wij hopen alzo nuttige informatie te verkrijgen.

« VRIJ AS »

Het 25ste nummer van « Vrij As », het informatieblad van de VU-As werd aan alle gezinnen bezorgd. Na zes jaar is dit blad te As een begrip geworden. Wij hopen natuurlijk nog vele jaren « door » te gaan.

VUJO

Alhoewel nog niet officieel opgericht begint VUJO-As met een aantal kulturele manifestaties, o.a. toneel en film. Alle inlichtingen zijn te verkrijgen bij Jan Lemaire, Nieuwstraat 40. Het officieel startsein melden wij later.

EKSEL

VOLKSVERGADERING

Op vrijdag 20 februari organiseerde de plaatselijke afdeling een volksvergadering met als tema : Wat nu, na het jaar van de vrouw ? Als spreekster was aangezocht kamerlid Nelly Maes, doch wegens plaatselijke politieke aktiviteiten was zij verhinderd te komen. In haar plaats kwam Hilda Uytterhoeven. In een boeiend relaas, soms ietwat nijdig, gaf zij een overzicht van de situatie van de vrouw in de wereld. Na haar spreekbeurt volgde nog een geanimeerde diskussie. Treffend was wel dat op deze vergadering de mannen ruimschoots 85% van de aanwezigen uitmaakten. Een goed voorteken, nietwaar ? Van onze parlementairen was aanwezig : senator J.R. Vandekerckhove. Kamerlid E. Raskin liet zich verontschuldigen, daar hij aanwezig was op een andere partijvergadering in ons arr.

HASSELT (Arr.)

ARR. RAAD

De arr. raad vergaderde op donderdag 4 maart in Hotel Warson te Hasselt. De volgende punten werden besproken : ledenstand : nog ver van in orde. Sedert vorige vergadering hadden alleen As (volledig) en Beringen en Lummen (onvolledig) afgerekend. Waar blijven de andere afdelingen ? Abonnementen op « Wij » : nog een 100-tal abonnementen blijven te hernieuwen. De voorzitter feliciteerde Jan Roux, die nog steeds in de Top-20 prijkt: Arr. bal : een balkomitee werd opgericht. Financiële bijdrage van de afdelingen : om de kas van het arr. wat gezonder te maken, deed penningmeester Pals een beroep op de afdelingen. Een paar voorstellen werden om praktische redenen verworpen en tenslotte ging iedereen ermee akkoord dat de afdelingen zouden afzien van het bedrag dat zij vroeger per lid mochten afhouden. Het volledig bedrag zal in 't vervolg aan het sekretariaat worden overgemaakt. Gemeenteverkiezingen : de toestand in de verscheidene afdelingen werd besproken. Tenslotte gaf voorzitter Jos Truyen een verslag over de recente bijeenkomsten van de Partijraad en belichtte senator Vandekerckhove de politieke toestand, nadat hij eerst even over het Algemeen Vlaams Ziekenfonds Limburg gesproken had. Mogen wij volgende keer meer aanwezigen verwachten ?

HOUTHALEN-HELCHTEREN

BESTUURSVERGADERING

Aandacht werd onder meer besteed aan de uitgave van « Vrij-Uit ». Deze zal nog deze maand verschijnen. Het afdelingsbal wordt voorbereid. De afdeling zal zorgen voor de soepbedeling tijdens de VUJO-protesttocht tegen de A24. Tot slot werd de nodige aandacht besteed aan de komende gemeenteraadsverkiezingen.

LUMMEN

BESTUURSVERGADERING

Het bestuur vergaderde op vrijdag 20 februari in het Parkhotel. De vergadering was natuurlijk hoofdzakelijk gewijd aan de gemeenteraadsverkiezingen. Er werd besloten zo spoedig mogelijk kontakt op te nemen met Meldert en Linkhout. Ook over de ledenhernieuwing werd gesproken. Nog een kleine inspanning van een paar bestuursleden en dat « karwei » is weer achter de rug. Tenslotte nog een optimistisch geluid. De nodige kontakten werden gelegd om een eigen VUJO-afdeling op te richten. Tot nu toe hadden wij enkele leden die bij Herk-de-Stad waren aangesloten. Als de jongeren woord houden, dan starten wij nog deze maand.

MAASMECHELEN

KANT. VERGADERING

De werkgroep van de VU van het kanton Maasmechelen vergaderde op donderdag 22 februari te 20u30 in Hotel Limburg te Eisden. In aanwezigheid van kamerlid E. Raskin werd voornamelijk aandacht besteed aan de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen in Maasmechelen en Lanaken. Wat deze laatste betreft werd een omstandige uiteenzetting gegeven door schepen Jef Huysmans.

PEER

NIEUW BESTUUR

Voorz. : R. Boonen ; sekr. : Indekeu ; penningm. : J. Catteeuw ; org. : J. Iven ; prop. : G. Maes. Maken verder deel uit van het bestuur : de gemeenteraadsleden J. Plas en J. Rinkes. Als afgev. voor de arr. raad werd R. Boonen aangeduid. Kant. gevolmachtigde : G. Maes.

Na de bestuursverkiezingen werden de komende raadsverkiezingen onder de loep genomen. De vergadering werd bijgewoond door arr. sekretaris Y. Vanbockryck.

TONGEREN

GEMEENTEVERKIEZINGEN

Momenteel wordt druk gewerkt aan de voorbereiding van de gemeenteraadsverkiezingen. Onder leiding en impuls van prov. raadslid dr F. Van Hollebeke en voorzitter L. Poncelet werden in de laatste weken tal van personen gekontrakteerd. Naar verluidt zou dit met vrij groot sukses gebeurd zijn.

KALENDER

MAART

20. **Hasselt :** Studie- en Vormingskring onder de auspiciën van het Dosfelinstituut in hotel Warson om 20u. Studievoorwerp : de VU-doelstellingen in de gemeentepolitiek door de gemeenteraadsleden R. Van Heusden en J.P. Claes.
20. **Maaseik-Kinrooi :** Lustrumbal in de feestzaal van het Technisch Instituut St-Jansberg om 20u30. Orkest : Joe Harpers Big Band.
26. **Bilzen :** Werkvergadering ter voorbereiding van de gemeenteverkiezingen in zaal Pabilo.
27. **Hasselt-St-Truiden (Arr.) :** Arr. bal om 20u30 in zaal Familia te Genk met het orkest Bert Minten.

APRIL

3. **Maasmechelen :** Afdelingsbal ter plaatse Uikhoven.
9. **Linkhout :** Eerste bal van provincieraadslid Irma De Cap in zaal Ideal met het orkest Bert Minten.

OOST-VLAANDEREN

DENDERMONDE

ARR. VU-VROUWENONTMOETING

De Swaen, 24-2-76. Bedoeling is gewestelijk tot algemeen vormende aktiviteiten te komen. De aanwezige afgevaardigden uit verschillende gementen kunnen zeker, plaatselijk, de belangstelling wekken. Voordrachten o.m. over huwelijksgoederenrecht worden gepland.

SOC. DIENSTBETOON

Het arr. bestuur vraagt alle afdelingen het invullen van belastingsaangiften te plannen. Kom niet te laat. Het is nu het ogenblik.

VERSLAG ARR. RAAD

Aanwezige afdelingen : Overmere, Schoonaarde, Zele, Hamme, Berlare, Denderbelle, Waasmunster, Wetteren, Wieze, Grembergen. Herman Burggraeve gaf een verslag van de 3 laatste partijraden die kort op mekaar volgden. Partijsekretaris Paul Peeters gaf een volledige en duidelijke uiteenzetting over de gesprekken Vaast Leysen, over de partijstrukturen en over de besteding van ons rampenfonds aan de getroffenen van de watersnood Baasrode en Moerzeke. De afgevaardigde van de VUJO las een motie voor, waarin konkrete inspraak werd gevraagd bij de samenstelling politieke raden, kandidatenlijsten en opstelling programma gemeenteraadsverkiezingen. Affiches en uitnodigingen arr. bal Lebbeke werden rondgedeeld. Kopij van parlementaire initiatieven Maurits Coppieters werd rondgedeeld voor de afdelingsbladen.

GENT-EEKLO (Arr.)

VUJO

Studiedag « Gemeentebeleid » op 21 maart te Antwerpen. Wij geven aan elke geïnteresseerde jongere de kans mee te werken aan het VUJO-ideeëngoed i.v.b. met het gemeentebeleid. Inschrijvingen : Inge Van Gelder, Hert. Isabellakaai 70, Gent, tel. 091/21.15.45

VUJO-KADERDAG

Op zaterdag 13 maart begint om 14u30 een arr. VUJO-kaderdag in het Vlaams Huis Roeland. Op het programma : inspraak in de gemeente en het jeugdbeleid.

MERELBEKE

AFDELINGSWERKING

Nadat twee kommissies waren opgericht om de gemeenteraadsverkiezingen grondig voor te bereiden is de start gegeven van onze plaatselijke propaganda. Het nationaal pamflet werd in alle huizen gebust, deze week volgt dan onze « Weergalm » op 5.000 exemplaren en nadien een arr. pamflet, ook voor alle inwoners van onze gemeente.

In de vijf gemeenten die het nieuwe Merelbeke zullen uitmaken wordt thans hard gewerkt ; wie bereid is aktief mee te werken met onze bestaande ploeg, geve zonder verwijl zijn of haar naam op ; medewerkers hebben wij nooit teveel, vooral daar wij hoog mikken.

NIEUWKERKEN-WAAS

VK VOLKSUNIE

Onze voetbalklub gaat op reis naar Duitsland, naar het dorpje Resingen in het Zwarte Woud. Wij zullen daar deelnemen aan een amateurstornooi. De vertrekdatum is donderdag 27 mei (O-H-Hemelvaart). Wij komen terug op zondag 30 mei. De prijs bedraagt 2.500 fr., onze spelers betalen slechts 1.500 fr. en hebben voorrang.

Wat krijgt u nu voor uw geld ? Een pracht van een reis met luxe-autocar, doorheen het Zwarte Woud, 4 dagen volledig slapen en eten, veel leute en plezier.

Inschrijvingen en inlichtingen bij voorzitter Karel Valaert en Marc Opghenhaffen, Dorp 13, tel. 76.02.52. Haast u, de plaatsen zijn beperkt !

OVERMERE

NAKLANK

De door de plaatselijke afdeling ingerichte kleinkunstavond met Jan De Wilde en Urbanus van Anus was werkelijk een enorm sukses. 900 verkochte toegangskaarten en een geweldige belangstelling. Een goede start voor de gemeenteraadsverkiezingen.

SCHOONAARDE

GEMEENTERAADSZITTING OMTRENT GEWESTPLAN

Van 1 maart tot 30 april ter inzage voor iedereen op het gemeentehuis, elke dag van 9 tot 11u30, ook 's zaterdags.

Tussenkomsten van H. Van Den Abbeele omtrent dit plan : 1) Zone tussen losweg en provinciebaan is ongeschikt voor sociale woningbouw ; 2) Zone Molenkouter-Molenstraat, hoek wel als uitbreidingszone sociale woningbouw aanvragen ; 3) Steenweg naar Gijzegem, bouwtoelating vragen over volledige lengte ; 4) Rechterkant Losweg, bouwzone aanvragen.

BELASTINGSAANGIFTEN

Speciale zitdag hiervoor op zaterdag 20 maart te 14u, café Mikeno, Dorp.

ZULTE-OLSENE

TWEEDAAGSE REIS

Op 18 en 19 april organiseert VU-Zulte-Olsene een tweedaagse reis naar de Moezel. Nadere bijzonderheden volgen later.

KALENDER

MAART

13. **Gentbrugge :** Afdelingsbal in de Gemeentelijke Feestzaal, Kerkstraat.
13. **Erembodegem-Centrum :** Ledenfeest met etentje. Gastspreker : O. Van Ooteghem. Gezellige muziek door mej. Bruyndonck met Hammondorgel. Prijs : volwassenen 100 fr., kinderen tot 14 jaar 60 fr.
13. **Lebbeke : Arr. VU-bal in « Ons Huis », Leo Duboisstraat 23, met het orkest Mike Marels and the Musicals. Toegang : 60 fr. Eerste dans om 21u.**
19. **Gent-Eeklo (Arr.) : Volksmeeting om 20u30 in het Gemeentehuis van Ledeberg. Sprekers : voorzitter Hugo Schiltz « Vlaanderen, eisende en betalende partij » en senator O. Van Ooteghem « De gemeenteraadsverkiezingen : de grote uitdaging ». Propapandamateriaal te verkrijgen iedere dinsdag van 20 tot 22u, Korte Kruisstraat 3 te Gent.**
19. **Aalter-Bellem-Lotenhulle-Poeke :** Volksmeeting om 20u30 in de bovenzaal van het gemeentehuis te Ledeberg.
20. **Zulte :** Jaarlijks lentefeest om 20u in Leiehoeve.
20. **Merelbeke :** Tweede Weergalmbal met het orkest Freddy Saget in zaal Groenendal. Voorverkoop : 50 fr. Inkom : 60 fr.
20. **Waarschoot :** Internationale voetbalmatch Flamingo's Waarschoot-Lüdenscheid om 15u op het terrein Bovenmeers. 's Avonds verbroederingsbal in zaal Cambrinus.
23. **Aalter-Bellem-Lotenhulle-Poeke :** Dr Goosenaertskring organiseert een voordracht over Brugge.
27. **Aalter-Bellem-Lotenhulle-Poeke :** VU-bal om 20u in zaal Biezemhof. Inkom : 60 fr.

APRIL

23. **Nieuwkerken-Waas :** Volksvergadering om 20u in zaal De Klok. Sprekers : Nelly Maes en senator M. Coppieters over « De fusies en haar gevolgen » en « Dossier Vlaanderen ».

MEDEGEDEELD

KVHV-GENT

AMNESTIE-MEETING

In aansluiting bij de oproep van zeven bekende Vlamingen, roept KVHV-Gent alle Vlaamse verenigingen op tot daadwerkelijke vorming van een nieuw amnestiekomitee, dat gekoördineerde akties moet organiseren in funktie van de uiteindelijke realisatie van amnestie.

1975 ging — zoals dertig voorgaande jaren — voorbij zonder enig officieel initiatief ten gunste van amnestie voor de getroffenen der Belgische repressie na WO II. Ondanks moties en akties van diverse Vlaamse verenigingen — met de meest uiteenlopende strekking.

KVHV-Gent zelf plant verdere initiatieven. Een amnestie-meeting gaat alvast door te Gent, Blandijnberg, op maandag 22 maart om 20u.

WEST-VLAANDEREN

ALVERINGEM

BESTUUR

Ons bestuur kon tijdens de laatste vergadering uitgebreid worden met twee nieuwe vrienden : Guido Bruneel uit Stavele en Mark Dewilde uit Leisele. Deze laatste zal de VUJO behartigen. We heten hen beiden van harte welkom en wensen hun vooral veel werklust toe. Intussen is onze afdeling snel op weg om het arr. streefcijfer van 102 leden te behalen.

BREDENE

ONS AVONDFEEST

Ons afdelingsbestuur besliste een « Hutsepotavond » in te richten op 26 maart a.s. Dit avondfeest gaat door in « Petra », Driftweg, tegen de prijs van 150 fr. Wij maken van de gelegenheid gebruik om onze leden te danken voor de goede hernieuwing dit jaar. Er konden ook reeds dertien nieuwe leden genoteerd worden : goed op weg naar het streefcijfer !

BRUGGE

AFDELINGSVERGADERING

Vorige vrijdag ging in de bovenzaal van het Breydelhof een algemene vergading van de afdeling Brugge-Kern door, onder het voorzitterschap van de h. Sintobin. De opkomst had wel beter kunnen zijn. Lidmaatschap veronderstelt toch o.a. zoveel aanwezigheid mogelijk op partijmanifestaties, zeker in afdelingen, waarvan het bestuur, zoals te Brugge, zich inspant om het de leden zoveel mogelijk naar de zin te maken. Kamerlid Emiel Vansteenkiste uit Oostende hield een boeiende en ten zeerste gesmaakte uiteenzetting over « Na de uitdaging van de frankofonen : de VU in de aanval ». Een kort debat en een welgemeend dankwoord aan de spreker besloten dit gedeelte. Daarna verstrekte voorzitter Sintobin bijzonderheden over ledenen abonnementenstand, « Wij in Brugge » (een vrijwel unieke uitgave in de VU), het ziekenfonds en het VU-bal op 3 april. Tot slot werd de aanwezigen een stuk taart met koffie aangeboden, een attentie die ten zeerste op prijs werd gesteld.

DE HAAN

BESTUUR

Tijdens onze jongste bestuursvergadering waren enige vrienden uit Wenduine aanwezig met wie wij de fuzieproblemen bespraken. Inderdaad onze afdeling krijgt nu leden bij vanuit het arr. Brugge, aangezien Wenduine met Klemskerke en Vlissegem het nieuwe De Haan zal uitmaken. Deze eerste bespreking verliep vlot, doch er zal verder intensief moeten samengewerkt worden.

ETTELGEM-OUDENBURG-ROKSEM-WESTKERKE

POLITIEKE RAAD
EN POLITIEK KOLLEGE

Op dinsdag 2 maart werd op een bijeenkomst, voorgezeten door de arr. voorzitter, van de drie afdelingen die het toekomstige Groot-Oudenburg zal tellen, de politieke raad geïnstalleerd, en werden drie aanvullende kandidaten gekoöpteerd. Nadien werd meteen het politiek kollege verkozen, waarvan Luk Roose uit Ettelgem de voorzitter werd. Goede moed en veel doorzicht gewenst.

HANDZAME

OVERLIJDEN

Al wat naam heeft in de Vlaamsnationale middens van ons gewest en ver daarbuiten was aanwezig op 3 maart om in innig medeleven met de familie uitgeleide te doen aan Maurits Debeuckelaere, overleden in zijn 83e levensjaar. Hij was de vader van onze afdelingssekretaris Daniël, en tevens broeder van advokaat Adiel Debeuckelaere, welbekend. Bij dergelijk heengaan versterkt de band die zovelen binden weer : het werk van deze vroegere generaties moet even trouw verdergezet worden. Zijn er geen die ontbreken op het appel ? Aan de familie Debeuckelaere onze innige deelneming bij het heengaan van vader, een trouw kristen, een overtuigd nationalist. Wij zullen hem missen op de VU-vergaderingen, waar hij zo vaak, trots hoge leeftijd aanwezig was.

IZEGEM

ABONNEMENTENSLAG

De abonnementenslag loopt verder te Izegem. Geert Bourgeois zorgt weer voor een wekelijks ne aantal nieuwe abonnementen. Ook u kan helpen ! Ga eens na in uw omgeving wie ook abonnee zou kunnen worden op ons weekblad « Wij ». Spreek die mensen zelf aan. Of bezorg hun namen en adressen aan Geert Bourgeois, de Pelichystraat 25 (tel. 30.52.87), Joris Verbeke, Krekelstraat (tel. 30.48.08), of een ander bestuurslid. U kan ook nog op een andere manier helpen. Stop na lektuur het weekblad « Wij » in iemands brievenbus in uw straat. Bij voorkeur waar jongeren wonen of scholieren of studenten.

KAARTENVERKOOP VU-BAL

De kaartenverkoop gaat onverminderd door. Help ons om ons streefcijfer te halen. Ook als u op 20 maart er niet bij kan zijn, hopen wij dat u enkele kaarten koopt als steun.

PRIJZEN VU-BAL

De tombola op ons VU-bal is tevens een middel om onze afdelingskas te spijzen. Wij ontvangen elk jaar van onze VU-leden en simpatizanten een aantal zeer waardevolle prijzen. Wij rekenen op u. En niet alleen op de middenstanders, maar op allen die op een of andere wijze de tombola kunnen verrijken. Neem kontakt op met een van de bestuursleden.

OOSTENDE-CENTRUM

BESTUUR

Omwille van zijn beroepsbezigheden verzocht ons bestuurslid A. Vanderwal ontheven te worden van zijn funktie. In zijn plaats wordt Patrick Beauprez nu bestuurslid met stemrecht. We danken Armand voor de medewerking en wensen Patrick veel werklust toe.

OOSTENDE-MARIAKERKE

HUWELIJK

Op 28 februari werd het huwelijk ingezegend van Goedele Quaghebeur met Leo Hollevoet. Wij feliciteren van harte de beide families met deze heuglijke gebeurtenis. Jammer dat meester Felix Quaghebeur dit niet meer mocht meemaken.

OOSTENDE-STENE

GEBOORTE

Bij Jozef Blontrock en Christiane Wybo werd een zoon Hendrik geboren. Onze hartelijkste gelukwensen.

GESLAAGD AVONDFEEST

Vorige zaterdag vierde Stene « 21 jaar VU » weerom in Bloemendaal ! Het werd opnieuw een sukses, en de aanwezigen bij het lekkere feestmaal liepen op tot 200 ! Voorzitter Tommelein kon dan ook met een tevreden gemoed de aanwezigen verwelkomen en de werkers bedanken. Voor de kas werd het een ferme meevaller : het juiste cijfer verklappen we niet, doch het lag zeer hoog.

OUDENBURG

GEBOORTE

Op 22 februari werd Sabien geboren, dochtertje van ons bestuurslid Pol Dumon en Simonne Warmoes. Onze hartelijkste gelukwensen.

KALENDER

MAART

12. **Kortrijk** : Gespreksavond over de rol van de VUJO in de VU om 20u in 1302. Gastsprekers : Karel van Reeth en Luk Vansteenkiste. (Organisatie : VUJO-Kortrijk).
12. **Oostende-Vuurtoren** : Spreekbeurt met kamerlid Luk Vansteenkiste, om 20u30.
15. **Diksmuide** : Arr. bestuur, om 20u30.
16. **Kortrijk** : Voordracht over « De nieuwe wetgeving in verband met het huwelijksgoederenrecht» door VU-senator G. Van In om 20 uur in café 1302, Burg. Reynaertstraat 9. Een organisatie van de VU-Vrouwen.
18. **Brugge** : FVV-kontaktavond om 20u in Breydelhof. Inleidster : H. De Bleecker. Inlichtingen bij N. Mollet-Soenen, Legeweg 169, 8020 Oostkamp.
19. **Oostende** : « De politieke en sociale stromingen in de Vlaamse Beweging » door Huguette De Bleecker in zaal Theater, Fransiskusstraat, om 20u30.
19. **Gistel** : Avondfeest met mosselen en stoverij. zaal De Karre.
20. **Denderhoutem** : 15de bal om 21u in zaal Casino, Dorp. Orkest : R. Franky. Inkom : 60 fr.
20. **Oostende-Zandvoorde** : Avondfeest en pensenkermis in zaal Kultureel Centrum. 100 fr. Inschrijven bij de sekretaris.
20. **Zarren-Werken** : Afdelingsbal in zaal Riva. 50 fr. Om 20u. Disko Crocodille. Te Zarren.
20. **Izegem** : Volksuniebal in zaal Mandeldaele, Emelgemseplein, vanaf 20u30. Orkest : André Gheyssens. Toegangsprijs : 60 fr.
21. **Diksmuide** : Arr. VUJO-vergadering in het Vlaams Huis, om 9u30.
23. **Oostende** : Groot VUJO-bal in zaal Elysee, Langestraat. Inkom : 40 fr. Begin : 20u.
26. **Bredene** : Hutsepotavond in Petra, Driftweg, 150 fr.
26. **Oostende** : Gemeenteraad vanaf 19u.
27. **Izegem** : Wandeling op en rond de Hoogledeberg o.l.v. Erik Vandewalle. Organisatie : Wandelklub Vlaams Huis. Vertrek om 13u30 aan het Vlaams Huis.
28. **Tiegem** : Jaarlijks VU-bal in zaal Stijn Streuvels te Ingooigem. Aanvang om 20u. Opgeluisterd door de St-Arnoldusblaaskapelle. Toegang 50 fr. Inrichters : afdelingen Tiegem, Vichte, Kaster, Anzegem-Ingooigem.

APRIL

2. **Groot-Oostende** : Paneelgesprek met de fraktieleden.
2. **Kortrijk** : Karnavalfeest in zaal « De Melkerij te Heule » om 20u.
3. **Houthulst** : Afdelingsbal in Rozenhof te Klerken.
4. **Diksmuide** : Arr. raad, Vlaams Huis, 9u30.
11. **Oostende** : Fed. Vlaamse Vrouwen. Uitstap naar Keukenhof.

WIJ, VROUWEN VAN PIJN... GILLEN

Terwijl het vrouwentribunaal te Brussel reeds voorbij is, lijkt het ons de moeite waard de aandacht te vestigen op een boek dat aan de basis ligt van de happening in het Kongressenpaleis.
Het heet : "Gillen van Pijn is Burengerucht", werd geschreven door Erin Pizzey en vertelt een merkwaardige reeks gebeurtenissen.
De Ierse, in Engeland wonende auteur, vertelt hoe het in 1971 allemaal begon. Om te protesteren tegen de stijgende prijzen stichtten een aantal ondernemende vrouwen uit Chiswick dee "Women's Aid". De organisatie tikte een huis op de kop en met dat huis kwamen de vrouwen.

Het waren vrouwen uit alle kringen, meestal uit de minder-begoede milieus, maar ook anderen kwamen : echtgenoten van artsen, advokaten, hoog in aanzien staande "heren". Allen hadden ze wat met elkaar gemeen : hun echtgenoten gaven ze regelmatig een pak rammel.

Het boek geeft een aangrijpende reeks getuigenissen, brieven of uitspraken van vrouwen, maar ook van kinderen die over hun vader vertellen, zelfs tienjarigen zijn aan het woord.

Niet alleen de echtgenote, maar ook de kinderen moeten dikwijls van de klappen meedelen.

De oorzaken van dit "mannelijk" (?) optreden zijn zeer verscheiden; de verdienste van het werk ligt onder meer dat de mannenhaterij is weggewist, en dat in de plaats het neutrale relaas komt en het eerlijk zoeken naar het waarom van zoveel geweld in de huiskring.

Een bepaalde "viriele" opvoeding thuis (vader slaat moeder, dat is zijn "recht" van de sterkste), verslaving aan drank of drugs, en zeer dikwijls geestelijke onevenwichtigheid komen als voor naamste drijfveren naar voren.

Geslagen vrouwen reageren verschillend : het kleinste aantal toont zich op haar beurt agressief en gaat de kinderen klappen geven; het grootste gedeelte tracht haar toestand zoveel mogelijk voor de buitenwereld te verbergen, de vrouwen schamen zich zo mensonwaardig te worden behandeld. Diezelfde buitenwereld doet alsof niets aan de hand is, de "buitenstaanders" schamen zich op hun beurt dat zoiets als privé-mishandeling mogelijk is, en gaan het feit ontkennen of als "huwelijksmoeilijkheden" verbloemen.

Als de mishandeling al te bar worden, als de kinderen blijvend psychisch letsel ondervinden, willen vele vrouwen weg.

In Engeland schijnt het allemaal zeer moeilijk : niet alleen ondervinden de mishandelde vrouwen de onverschilligheid van hun omgeving als een nieuwe wonde (maatschappelijke werkers, artsen, officiële instanties verklaren zich machteloos, buren of familieleden durven of kunnen zich met de zaak niet "bemoeien"), maar de gevluchte vrouwen zitten meestal in geldnood, vinden voor zichzelf en de kinderen moeilijk een dak boven het hoofd.

Daarom werd het huis te Chiswick het eerste toevluchtsoord van een aantal mishandelde vrouwen. Het Engelse voorbeeld vond navolging in Nederland : in 1974 richtten zes Nederlandse vrouwen te Amsterdam een gelijkaardig toevluchtshuis op, dat op zes maanden tijds 121 vrouwen en 210 kinderen herbergde. Zonder het probleem te overtrekken, moeten we eerlijk bekennen dat het boek (dat inspeelde op zo'n treurige toestanden en oorzaak van zovele sociale aktie is) als grootste verdienste heeft een werkelijk, maar onuitgesproken probleem duidelijk bij de naam te hebben genoemd.

Huguette De Bleecker

Erin Pissey « Gillen van Pijn is Burengerucht », uitgeverij Meulenhoff, Amsterdam, 324 frank.

MOTIE

De Federatie van Vlaamse Vrouwengroepen tekent protest aan tegen de maatregelegen van minister van Onderwijs De Croo in verband met het toelaten van tweejarigen in de kleuterklas.
De Federatie stelt dat deze maatregel pedagogisch niet verantwoord is ; dat de tewerkstelling van kleuteronderwijzeressen door het splitsen van de te grote kleuterklassen beter en blijvender zou bevorderd worden ; eist de dringende uitbouw van een net van kleine kinderkribben en onthaalgezinnen, zodat de nood aan peuterontvangplaatsen een werkelijke oplossing krijgt ; dringt aan op de opheffing van de maatregel die de bijkomende tewerkstelling van werkloze kleuterleidsters en kinderverzorgsters afhankelijk maakt van de aanwezigheid van tweejarigen in het kleuteronderwijs.

MIDDELKERKE

ONS BAL

Niettegenstaande griep en andere kwalen, zelfs bij onze bestuursleden, werden onze verwachtingen volledig ingelost. Dank zij de verkoopstechniek van « Roger van de Were-Di », bijgestaan door schepen Laleman kon het saldo van onze loten verkocht worden op het bal. Verder veel dank aan onze « bal-man » Rubert en de « koördinatieman » Marcel. De tombola werd een reuzesukses, dank zijn de verkoopkampioenen burgemeester Inghelram en gemeenteraadslid Baeckelandt. En nu met goede moed op naar de machtskamp bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen. Het deed veel deugd aan het harte enkele oude getrouwen terug te ontmoeten op ons feest.

UITSLAG VU-TOMBOLA

Prijzen af te halen in het lokaal Were Di te Middelkerke uiterlijk tegen 15 april 1976.

8516 8339 9979 3578 8292 1688
7578 6635 10460 7315 8152 7852
7672 6607 5765 5755 8556 4374
6644 5319 9690 8773 4664 1783
1832 3373 5661 5516 5023 2661
4080 10167 1936 10134 8915 7734
3668 5195 6749 6376 7906 5796
10747 6063 2494 6574 1608 8271
2305 8499 2291 9426 9124 3219
5867 1860 1356 2687 4087 3314
6454 4324 3568 1396 2407 9007
4794 1247 2871 6085 5861 3205
10228 2078 8978 8711 9788 10298
5051 9531 2885 2285 2517 4869
10083 5815 4185 5201 4655 9953
8302 4098 3172 1844 6893 1609
2513 9789 2730 10922 7903 1365
10407 7164 2300 5499 5314 6134
5223 3453 1904 7444 4689 6358
1505 6715 7620 6714 6596 1479
1815 8126 10779 10213 2434 8023
6523 3589 4343 5384 6817 7998
8437 7122 1788 3357 6211 3445
10529 10676 7793 8762 8195.

GROOT-OOSTENDE

FEDERATIE VLAAMSE VROUWEN

Voor de dames van Groot-Oostende wordt een reis naar Keukenhof (Nederland) gepland op 11 april 1976. Deze reis geeft de gelegenheid de unieke en wondermooie Hollandse bloembollenvelden te bezoeken, en zelfs ter plaatse uw bestelling te doen voor opschik van tuin en ook binnenhuisversiering.

Reiswijzer (ca 550 km) : 7u30: stipt vertrek aan Kanadaplein ; 9u. : koffie op autobaan Gent-Antwerpen ; 11u30 : aankomst Keukenhof, vrije rondgang. Gelegenheid tot middagmalen of picknicken ; 16u30 : verzamelen aan de autocar ; 17u30 : Rotterdam, gelegenheid voor stadswandeling en avondmaal ; 19u30 : vertrek uit Rotterdam ; 21u30 : pauze voor koffie enz. op autobaan Antwerpen ; 23u30 : thuiskomst Kanadaplein.

Niet vergeten Nederlands geld mee te brengen. Prijs volwassenen : 375 fr., inbegrepen inkom Keukenhof en drinkgeld chauffeur. Prijs kinderen tot 8 jaar : 325 fr. (ook alles inkluzief). In 1971 kostte deze reis ook reeds 300 fr., we blijven dus goedkoop. Iedereen, ook buiten de stad Oostende is welkom !

De bus kan 45 personen omvatten : wacht dus niet te lang met inschrijvingen. Laatste datum van inschrijving : 27 maart, bij één van de volgende personen : Lieve Depoorter (verantwoordelijke), Epsomlaan 38, Mariakerke (70.36.03) ; Marlies Van Synghel, Witte-Nonnenstraat 5, Centrum (70.49.31) ; Annie Vanhoutte Noordzeestraat 12, Vuurtoren (70.03.35) ; Jenny Hultrop, Zeedijk 176, bus 13, Mariakerke (80.18.56) ; Bernadette Van Coille, Tarwestr. 12, Centrum (70.07.66) ; Gusta Schokaert, Brouwerijstraat 28, Stene (80.28.35) ; Trees Sarrazijn, Gelijkheidsstraat 177, Centrum (70.75.16) ; Dina Van Maele, Grintweg 16, Zandvoorde (tel. 70.19.05) ; Gerarda Meyers, Stuiverstraat 22, Stene (80.21.29) ; Andrea Vandenabele, Luchthavenstraat 42, Raversijde (70.81.14).

WERVIK

MET RASSE SCHREDEN

Komen de verkiezingen nader. Graag zouden wij te Wervik een bijzondere inspanning leveren opdat het Vlaamsnationalisme ook te Wervik in de gemeenteraad zou vertegenwoordigd zijn. Hoe rationeel een propaganda ook gevoerd wordt, steeds kruipt die plaatselijk in de tienduizenden franken. Omdat niet altijd dezelfde mensen het leeuwenaandeel van de kosten zouden moeten dragen — de middelen van de partij zelf zijn zéér beperkt ! — vragen wij iedereen zijn steentje te willen bijdragen. Dit kan zeer gemakkelijk via een overschrijving op rekeningnummer 850-8038770-87 van de VU-Wervik.

VLAAMS ZIEKENFONDS WEST-FLANDRIA

Zitdagen voor Wervik : elke 2de en 4de vrijdag, 18-19u30. Adres : Coudyzer Maurits, Magdalenastraat 75.

Voor Geluveld en Zandvoorde : elke 3de zaterdag, 9-10u, bij Wilfried Verbeke, Zandvoordedorp 22

Afgevaardigde : Jef Claeys, Ten Brielenlaan 108, Wervik.

DEMOGRAFISCHE GROEI IN WEST-VLAANDEREN VERDER TERUGLOPEND

Volgens gegevens, die het Westvlaams Ekonomisch Studiebureau verkreeg van de onderscheiden gemeentebesturen in de provincie, bedroeg het bevolkingscijfer op het einde van 1975 in West-Vlaanderen 1.071.592 personen. In 1975 was er een toename van de bevolking van amper 1.748 eenheden tegenover een aangroei van 3.336 personen in 1974.

In drie arrondissementen, namelijk Diksmuide, Ieper en Roeselare was er een daling van het bevolkingscijfer. In geen enkel arrondissement werd een aangroei van 0,5% bereikt.

	Bevolkingsevolutie 1974	1975	index
Arr. Brugge	250.167	251.204	100,4
Arr. Diksmuide	46.553	46.334	99,5
Arr. Ieper	105.102	104.948	99,9
Arr. Kortrijk	269.000	269.672	100,2
Arr. Oostende	131.128	131.540	100,3
Arr. Roeselare	141.880	141.668	99,9
Arr. Tielt	77.195	77.341	100,2
Arr Veurne	48.819	48.885	100,1
West-Vlaanderen	**1.069.844**	**1.071.592**	**100,2**

Zowel in absolute cijfers als procentueel werd de grootste toename genoteerd in het arrondissement Brugge ; de aangroei in het arrondissement Brugge was echter voor 60% te danken aan een vestigingsoverschot.

De natuurlijke groei van de bevolking is zeer gering geworden. Het aantal geboorten was dalend en het aantal sterfgevallen stijgend. In 1975 waren er in West-Vlaanderen 13.295 geboorten tegenover 13.900 in 1974 ; het aantal sterfgevallen steeg van 11.233 in 1974 tot 11.676 in 1975. In de kustarrondissementen Oostende en Veurne waren er meer sterfgevallen dan geboorten. Het arrondissement Kortrijk had de hoogste geboorten koëfficiënt (13,2 per 1.000 inwoners) en het laagste sterftekoëfficiënt (10,5 per 1.000). In 1975 waren er in West-Vlaanderen reeds 62 gemeenten met méér sterfgevallen dan geboorten.

De groei van de bevolking werd in 1975 nog in lichte mate ondersteund door een inwijkingsoverschot ; het bedroeg in 1975 slechts 129 eenheden tegenover 669 in 1974. Enkel de kustarrondissementen Brugge (+ 625), Oostende (+ 456) en Veurne (+ 71) hadden een vestigingsoverschot.

DIRK MARTENS

NINOVE — **AALST**

P.V.B.A.

Beverstraat 24-26 — Lange Zoutstr. 30, 29-33, 36-38
Tel. (054)331.05 — Tel. (053)240.60

KINDERARTIKELEN : plooi- en wandelwagens - bedjes en wiegen - stoelen en looprekken - schommels - kamerversieringen - wastafels en waskussens - kinderkleding.

SPORTARTIKELEN : allerlei - turnkledij - ruiteruitrustingen - ping-pongtafels - badkleding en alle toebehoorten - rol- en ijsschaatsen - kampingartikelen - turngerei.

SPEELGOED : uitgebreide keus in merkartikelen : autobanen - elektr. treinen der beste merken - auto's - go-carts - traktoren - poppen - poppenwagens en -wiegjes - burelen - lessenaars - borden - fietsjes - alle gezelschapsspelen - alle soorten mekanieken - schooltassen - borden - tuinmeubelen - tuinschommels.

— ZEER VOORDELIGE PRIJZEN —

39e VLAAMS NATIONAAL ZANGFEEST-23 MEI 1976

OPROEP

Het 39e Vlaams Nationaal Zangfeest wordt op 23 mei a.s. door het ANZ georganiseerd onder het motto « Federalisme met twee ».

Het is in deze voor Vlaanderen politiek zeer belangrijke periode de plicht van iedere Vlaming, op deze manifestatie aanwezig te zijn. Daarom vragen wij u uitdrukkelijk de datum van 23 mei voor te behouden en in Volksunie-verband groepsverplaatsingen naar het Sportpaleis te Antwerpen te organiseren. Best is dat u ter plaatse een verkooppunt inricht. Het ANZ-sekretariaat is graag bereid u kaarten in depot alsook gratis propaganda-materiaal te bezorgen.

De Volksunie-leden dienen opnieuw zeer massaal in het Sportpaleis aanwezig te zijn.

We doen beroep op uw medewerking, om door uw aanwezigheid op het a.s. Zangfeest te bewijzen dat de Vlamingen krachtdadig nu een tweeledig federalisme eisen en dat zij niet zullen rusten vooraleer deze eis werkelijkheid is geworden.

PRIJZEN DER PLAATSEN :

— Gereserveerde zitplaatsen : 250 fr. (1e rang), 200 fr. (2e rang), 150 fr. (3e rang), 125 fr. (4e rang) en 100 fr. (5e rang).

— Niet-gereserveerde plaatsen : 70 fr.

Groepen van minimum 20 personen bekomen de kaarten tegen volgende verminderingn :

— 200 fr. (i.p.v. 250 fr.), 150 fr. (i.p.v. 200 fr.), 120 fr. (i.p.v. 150 fr.), 100 fr. (i.p.v. 125 fr.), 90 fr. (i.p.v. 100 fr.) en 50 fr. (i.p.v. 70 fr.).

PLAATSBESPREKING :

— Muziekhandel De Monte en ANZ-sekretariaat, Vrijheidstraat 30-32, 2000 Antwerpen : iedere dag open van 9 tot 12u en van 12u30 tot 18u ('s zaterdags van 9 tot 12 u en van 14 tot 17u). Tel. 031/37.93.92 (ANZ-sekretariaat : 's zaterdags gesloten).

— Kaarten kan men ook bekomen door storting of overschrijving van het overeenkomstige bedrag op PR 000-0096336-15 t.n.v. ANZ-Antwerpen. Kaartenverkoop is op 1 maart begonnen.

Het is ook mogelijk een verkooppunt in te richten en hiervoor kaarten in depot te bekomen : een gewone aanvraag (tel. 031/37.93.92) volstaat en dadelijk wordt u een verkooppunt-formulier toegezonden. Nadat de kaarten met dit formulier zijn besteld, worden zij u dadelijk aangetekend toegezonden.

Affiches en strooibiljetten kan u gratis bekomen op het ANZ-sekretariaat.

Feestzaal « JAGERSHOF »

Zaal voor huwelijken, vergaderingen e.d.m. met 1.200 zitplaatsen.

Gemeenteplaats, St-Andries
Tel. : 050/31.32.10 & 31.34.06

MEDEGEDEELD

OUDENAARDE-RONSE BROEDERBAND

Het jaarlijks feest van de afdeling gaat door op zaterdag 13 maart en staat in het teken van hen die gestreden hebben en hun leven gegeven hebben voor Vlaanderen.

Programma : 19u : h. mis voor de overleden leden van Broederband. Celebrant : e.h. C. Van Schoonenberghe. Organist : dhr Adiel Vanden Abeele. De h. mis wordt opgedragen in de kapel van de Karmel, Einestraat 40 te Oudenaarde (zijstraat van de Markt); 20u : we komen samen in het spijshuis De Zalm, Hoogstraat 4 te Oudenaarde, in de grote benedenzaal. Eetmaal : 250 fr.

Gastspreker : Ward Hermans, oudstrijder '14-'18 en oud-volksvertegenwoordiger. Enkele gedichten en lezingen worden voorgedragen door mevr. Anita Van Houtte-Beyaert. Er is ook een tombola voorzien met tal van mooie prijzen.

Betaling kan geschieden de avond zelf of door storting op PR 74344 van de Kredietbank voor rek. Broederband 443-5535101-96.

BUGGENHOUT PETER BENOIT

Peter Benoit, een kampioen onzer nationale gedachte, schreef einde van de vorige eeuw : « De Vlamingen zullen hun eigen muziekkunst hebben. Wat zij vragen is, dat men hun een plaats onder de zon zou toekennen. En zo men hun die weigert dan zullen ze tot een eenvoudig middel overgaan om ze te verkrijgen : ze zullen ze nemen ! ».

De BRT (radio en televisie) brengt ons in een Angelsaksische koloniesfeer. Spijts allerlei Kultuurraden krijgt vreemd gedoe voorrang op ons eigen lied- en muziekrepertorium. 1976 worde een Peter Benoitjaar van rechtsherstel. Onze leuze : « 't Vlaams Lied vooraan met vroom geluid ».

Hiertoe richt de Vlaamse Kring Buggenhout een zangavond in onder het tema : « Willem de Meyer de Vlaamse bard, bezingt en laat Vlaanderen zingen », te Buggenhout-Opdorp in zaal Madelon, Dries, op 19 maart om 20u. Iedereen is van harte welkom.

AALST TENTOONSTELLING

Het stadsbestuur van Aalst organiseert van morgen 12 maart tot en met 3 april een tentoonstelling over het « Struktuurplan Aalst-Centrum ». Een biezonder belangrijke tentoonstelling aangezien het voorontwerp struktuurplan de noodzakelijke basis is om de leefbaarheid en de vitaliteit van het stadscentrum veilig te stellen. Door middel van deze tentoonstelling, maar ook door studie- en kontaktdagen en door een « hearing » wordt de bevolking aktief betrokken bij het stedebouwkundig aspekt van de stad.

De tentoonstelling is toegankelijk in de vergaderzaal Openbare Werken van het stadhuis, tijdens de weekdagen van 10 tot 13u. Opening : morgenavond te 18u in de feestzaal van het stadhuis.

HERDENKINGSMIS VOOR STAF DE CLERCQ

De jaarmis voor Staf De Clerq gaat door op zondag 14 maart om 11 uur in de dekenale kerk te St-Kwintens-Lennik. Het is werkelijk een schande dat men het graf van Staf De Clercq heeft laten verdwijnen.

Mocht uw talrijke aanwezigheid in deze jaarlijkse herdenkingsmis een blijk van trouw zijn aan de VNV-leider en tevens een getuigenis van eerherstel voor de smaad die men hem nog na zijn dood heeft aangedaan (overgenomen uit « Broederband »).

VU-mensen uit het Pajottenland allen op post !

WANDELTOCHT GEEN KERNCENTRALES AAN DE KUST

Op zaterdag 17 april staat de problematiek van de kerncentrales centraal ter gelegenheid van een protest-wandeling welke o.m. vanuit Blankenberge plaatsvindt.

3e NATIONALE VTB-VAB-WEDSTRIJD VOOR AMATEURSFILMS

Zoals reeds aangekondigd in de bondsbladen organiseren de VTB-VAB in de herfst van 1976 de 8e nationale wedstrijd voor amateursfilms in de formaten 8 - S8 en 16 mm. Reeds nu ontvingen wij inschrijvingen voor deze wedstrijd, die een sukses belooft te worden. Dit is niet verwonderlijk daar de VTB-VAB niet minder dan 200.000 fr. aan geldprijzen en daarenboven gouden, zilveren en bronzen gedenkpenningen voorzien.

Zo u ook interesse hebt voor deze ontmoeting van Nederlandstalige filmamateurs, aarzel dan niet en vraag inschrijvingsformulieren aan bij het VTB-sekretariaat, St-Jakobsmarkt 45, 2000 Antwerpen.

De wedstrijd zal gehouden worden op volgende data : 16 en 17 oktober, 6 en 7 november, 20 en 21 november.

De prijsuitreiking volgt op 19 december.

DERTIG JAAR VLAAMSE STRIJD : 1945 - 1975

Minder suksesrijk voor de Volksunie en het Vlaams-nationalisme was de invloed die van de andere zijde, van « links », kwam. Sedert de slogan « Vlaamse beweging is sociale beweging » — een juiste maar zeer onvolledige vaststelling — opgeld ging maken werden van die zijde pogingen aangewend om de basisbeginselen van de bestaande Vlaams-nationale beweging (personalisme, solidarisme, nationalisme) te wijzigen. Men ging een socialistisch ideeëngoed propageren, dat in feite de optie van het Vlaams-nationalisme voor een demokratisch-pluralistische maatschappij op politiek, sociaal en ekonomisch vlak verwierp. Deze stroming uitte zich op tweeërlei wijze.

Vooreerst was er de spanning in en rond de Volksunie zelf (in de periode 1961-1965) rond de figuur van de in 1961 verkozen volksvertegenwoordiger voor Brussel, Daniël Deconinck. Zijn opvattingen over een filosofisch « integraal federalisme » met linkse tendensen, leken sommigen aanlokkelijk omdat zij de mogelijkheid openden tot een « doorbraak naar links ». Later zou blijken dat het hier meer om wat tijdschriftredakties en kleinere groepjes ging dan om een werkelijke op te vangen brede stroming. In zijn rede op het partijkongres te Mechelen had voorzitter Van der Elst zeer duidelijk de nationalistische ideologische basis van de partij beklemtoond.

Niettegenstaande deze bevestiging van de bestaande partij-ideologie, ageerden sommigen verder in « linkse » richting.

Het kwam tot een open konflikt. Op de vooravond van de verkiezingen van mei 1965 ging Deconinck, na door de grote meerderheid van de Partijraad afgekeurd te zijn, over naar een groep die zich « Vlaamse Demokraten » noemde en waarvan dr jur. Antoon Roosens, Staf Verrept en de gewezen CVP-arrondissementssekretaris Bourgeois de leiding hadden.

Parallel met deze toespitsing verliep de evolutie in bepaalde voorheen Vlaams-nationaal of alleszins sterk flamingantische bladen zoals « Het Pennoen » en « De Linie ». Dit laatste blad was, ingevolge een steeds verder doorgezette verlinksing, in konflikt gekomen met de eigenaars : de Vlaamse jezuïeten. De opheffing, door de uitgever, van de vzw De Vlaamse Linie-Stichting, moet dan ook gezien worden in die samenhang. De verdere evolutie — o.m. het stichten van de links geïnspireerde « Nieuwe » door vroegere redakteurs o.l.v. Mark Grammens zou dit bevestigen.

Wat zouden nu de verkiezingen van 1965 brengen ? Daarover meer in een volgend hoofdstuk.

Keren wij nu echter nog even terug naar de periode vóór 1965, om in het kort de kwestie van de grondwetsherziening — de eerste aanloop tot wijziging van de unitaire staatsstruktuur — samen te vatten.

GRONDWETS-HERZIENING TUSSEN '61 en '69

Op 2 mei 1961 had de regering Lefèvre verklaard « dat een ruime konfrontatie van ideeën en standpunten het parlement zou in staat stellen om aan het land een basiswet te geven, aangepast aan de toekomstige behoeften en aan de verzuchtingen van beide landstreken ».

Voor dit doel werd door de regering een politieke werkgroep samengesteld op 24 oktober 1962, bestaande uit ministers en parlementsleden, vooral juristen. Deze werkgroep CVP-BSP (de PVV wilde niet meedoen, de Volksunie mocht niet) verwierp in haar verslag elke federale struktuur en de principeakkoorden waren slechts vaag afgelijnd o.m. in zake kultuurautonomie, decentralisatie en dekoncentratie, en vooral inzake de gekwalificeerde meerderheid in het parlement voor bepaalde kommunautaire kwesties. Wat deze voorbehouden kwesties waren, werd niet gestipuleerd. Vooral de Walen stonden op deze grendel op de grondwet, die in feite de Vlaamse demokratische meerderheid in het unitaire parlement zou lamleggen. Het federalistische beginsel van de gelijkheid der gemeenschappen werd hier toegepast, niet ter bescherming van de minderheid, maar ter benadeling van de meerderheid : dat was onvermijdelijk in een unitair stelsel. De Walen wilden de voordelen van het federalisme, zonder die van het unitaire bestel op te geven ! Op 7 november 1963 kregen de voorzitters der « traditionele partijen » het eindverslag van de werkgroep in handen.

Wij hoeven er niet op te wijzen, dat van Vlaams-nationale zijde inzonderheid de grendel-procedure heftig bestreden werd. « Geen grendel op de grondwet » was trouwens een der verkiezingsslogans en ontwerp voor verkiezingsaffiches van de Volksunie in 1965.

GEEN GRENDELS !

Het verslag van de werkgroep werd voorgelegd aan een Ronde-Tafel-Konferentie op 14 januari 1964. De PVV nam er aan deel, op voorwaarde dat de regering zou afwezig blijven. De Volksunie werd niet gevraagd. De Schrijver, Collard en Van Audenhove waren de voorzitters van deze Ronde-Tafel-Konferentie : hun politieke instelling als voorzitters van unitaire partijen was al een waarborg tegen federalistische avonturen ! De PVV gedroeg zich daarbij nog het sterkst als reaktionnair-unitaire partij. Zo was het niet te verwonderen dat de eindkonklusies het federalisme a priori uitsloten. België zou in vier taalgebieden ingedeeld worden ; er zouden kultuurraden komen met raadgevende, hoogstens reglementerende bevoegdheden. De Waalse alarmbel was er weer (alsof niet de Vlamingen maar de Walen sedert 1830 achteruitgesteld en verdrukt waren !). De regering moest paritair zijn, en het ambt van staatssekretaris werd voorzien. Verder werd een plan voor ekonomische decentralisatie voorgelegd, dat een kompromis was tussen het standpunt van de voorstanders van de vrije en die van de geleide ekonomie.

Op 13 februari 1965 — kort vóór de verkiezingen dus — keurde het kongres van de CVP de eindbesluiten van de Ronde-Tafel-Konferentie goed, met 362 stemmen voor, 22 tegen en 5 onthoudingen. Het BSP-kongres keurde de besluiten goed met 889 stemmen voor, 86 tegen en 21 onthoudingen.

« Wij kunnen nu aan de toekomst denken in nieuwe termen » zei premier Lefèvre. De termen bleken echter niet erg lang nieuw te blijven. Ze waren het trouwens al niet van in het begin : het was kommunautair verguldsel op unitaristisch lapwerk.

In april 1965 aanvaardden de Kamers opnieuw de herziening van de grondwet : de derde verklaring ! Omne trinum perfectum ? De aanpassing van het aantal parlementszetels aan het werkelijk bevolkingscijfer werd gestemd en op 3 april 1965 werd de zetelaanpassing van kracht. De Walen hadden echter tegen deze Vlaamse demokratische meerderheid al hun voorzorgen genomen : in de nieuwe grondwet moeten waarborgen, o.m. de grendels, de ministeriële pariteit enz. ingebouwd worden !

Het nieuwe parlement zou een konstituante worden. Maar met de verkiezingen van 1965 zou de situatie er niet klaarder op worden !

Partijkongres te Mechelen, 1963.

(vervolgt)

door jos vinks

Een Geschiedenis van de Vlaamse Beweging

Onlangs is het tweede deel verschenen van de Geschiedenis van de Vlaamse Beweging door dr. A. Willemsen (deel 5 van « Twintig Eeuwen Vlaanderen »).
In dit deel wordt de periode van 1914 tot 1940 behandeld. Het is even rijkelijk geïllustreerd als deel I dat wij destijds aan onze lezers voorgesteld hebben. (« Wij » 10 juli 1975). Rekening houdend met de beschikbare plaatsruimte — ruim één derde wordt in beslag genomen door het illustratiemateriaal — heeft de auteur een tekst geschreven die een zo volledig mogelijk overzicht beoogt te geven, met vermelding van zoveel mogelijk namen van personen, titels van publikaties en feitelijke gegevens.
Om een konkreet voorbeeld te geven ter vergelijking kunnen wij verwijzen naar het boek van Lode Wils « Flamenpolitik en Aktivisme » dat 272 blz. telt, zonder illustratie, dan wanneer Willemsen voor gans de periode van de eerste wereldoorlog slechts 65 bladzijden, illustraties inbegrepen, heeft kunnen reserveren. Dus geen uitvoerige en diepgaande behandeling van het onderwerp, maar een zeer degelijk en vlot leesbaar overzicht. De leesbaarheid wordt bevorderd door het weglaten van verwijzingen en voetnoten. Het nadeel hiervan is dat men niet verneemt waar de auteur zijn gegevens gehaald heeft.

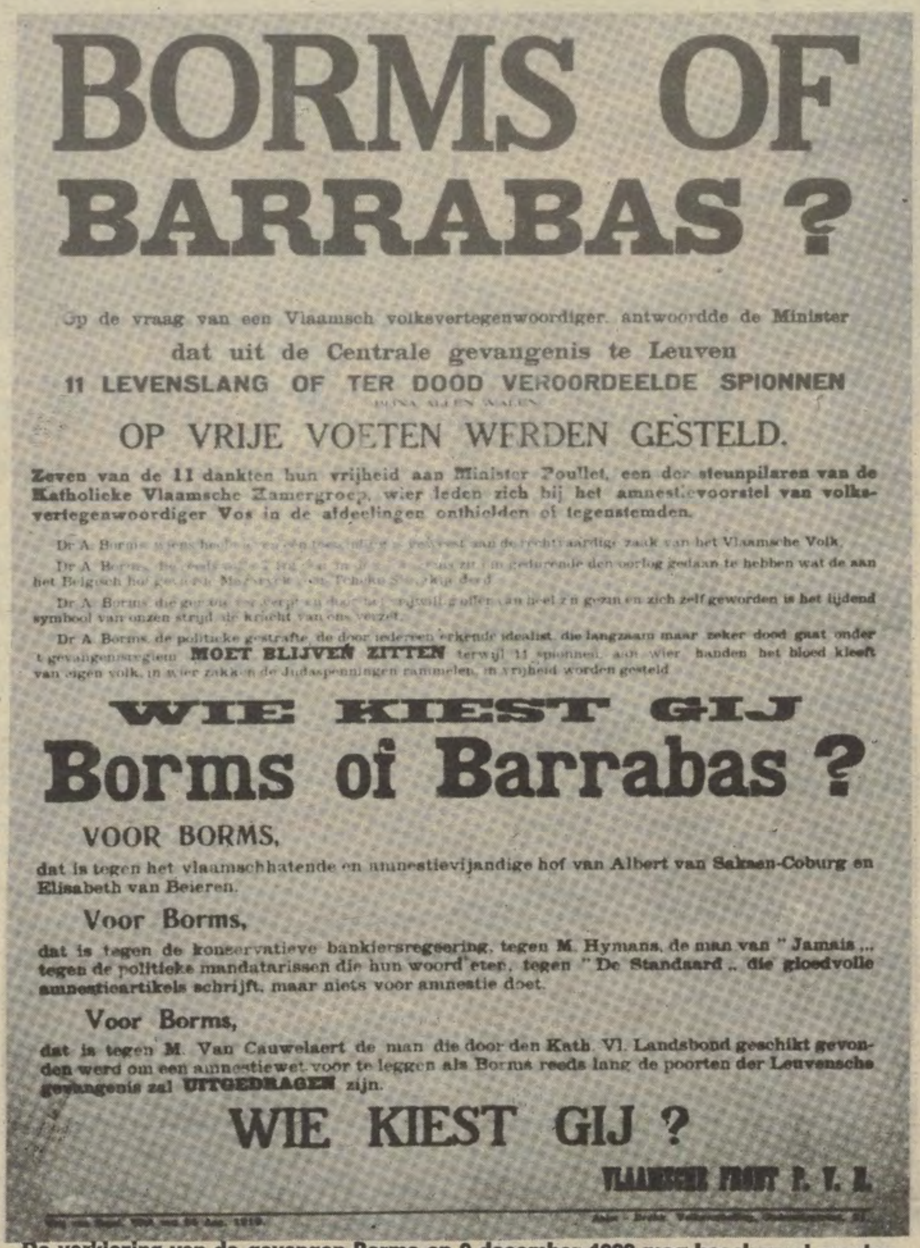

De verkiezing van de gevangen Borms op 9 december 1928 mag beschouwd worden als een van de belangrijkste feiten tussen 1914 en 1940...

BETWISTBAAR OORDEEL

Het is onbetwistbaar dat dr. Willemsen gestreefd heeft naar een zo groot mogelijke objektiviteit, al is het onvermijdelijk dat men al eens van mening zal verschillen en dat zijn beoordeling en voorstelling beïnvloed is door zijn persoonlijke politieke overtuiging.
Zo is het oordeel van Willemsen over het aktivisme objektief en voldoende genuanceerd. Hij heeft zich niet laten beïnvloeden door de eenzijdige voorstelling van Lode Wils. Hij is er van overtuigd dat de aktivisten zich wel degelijk door Vlaamse motieven hebben laten leiden en Vlaamse doeleinden nastreefden. Uit z'n overzicht blijkt ook hoezeer het aktivisme, mede door de felle reakties die het uitlokte, het belang dat gehecht werd aan de Vlaamse kwestie sterk heeft doen toenemen. Is het aktivisme, post factum en op afstand gezien, schadelijk geweest ? De auteur, met erkenning van de positieve gevolgen, oordeelt hierover als volgt : « Aan de andere kant veroorzaakte het aktivisme een verdeeldheid in de flamingantische rijen die men nooit meer te boven is gekomen. En dit was een schadelijk gevolg, dat op zeer lange termijn doorgewerkt heeft, o.a. door de verhindering van een meer harmonische ontwikkeling in de richting van politieke autonomie ».
Op dit punt nu verschil ik grondig van mening met de auteur.

HET VLAAMS-NATIONALISME MOEST ZIJN EIGEN WEG GAAN

Vooreerst zou er kunnen op gewezen worden dat reeds in de 19e eeuw verdeeldheid ontstaan is in de flamingantische rijen ingevolge een partij-politieke keuze tussen de liberale partij en de katholieke partij. Het was misschien onvermijdelijk, maar het werd toen ook door sommigen erg betreurd. Vervolgens is het tot stand komen van een Vlaams-nationale partij, de Frontpartij, en de scheiding tussen minimalisten en maximalisten niet zomaar toe te schrijven aan het aktivisme alleen. De rol hierin gespeeld door de Frontbeweging en de leiders van de Frontbeweging is minstens even belangrijk geweest.
Ten slotte valt het te betwisten of deze scheiding der wegen schadelijk geweest is, of zij integendeel niet noodzakelijk was om de Vlaamse Beweging los te maken uit de greep van de unitaire, Belgische staatspartijen, de doeleinden van de V.B. klaar te formuleren en de strijd aan te wakkeren. Wat zou het lot van de V.B. geweest zijn indien het monopolie van de unitaire partijen niet doorbroken was door het ontstaan van een Vlaams-nationale partij ? Was van deze unitaire partijen wel ooit te verwachten dat zij spontaan de weg zouden ingeslagen zijn van de « politieke autonomie » ? Op grond zowel van zijn inzicht in het wezen en de geschiedenis van de V.B., als van mijn ervaring als politikus, durf ik dit ten zeerste betwijfelen, om niet te zeggen dat ik er niet kan in geloven.
Het Vlaams-nationalisme moest zijn eigen weg gaan, hoe moeilijk deze weg ook was. Dit was zo na de eerste wereldoorlog. En zelfs na de tweede wereldoorlog hebben wij deze noodzaak opnieuw ervaren.
Dit is in mijn ogen zo belangrijk dat ik meende het in deze recensie duidelijk te moeten stellen. Ik moet er aan toevoegen dat ik er aan twijfel of het aangehaalde citaat wel de juiste weergave is van de opvattingen en het oordeel van de auteur, rekening houdend met het belang dat hij in het geheel van zijn overzicht hecht aan het Vlaams-nationalisme en de invloed die ervan uitgegaan is.

DE KATOLIEKE PARTIJ WAS GEEN VLAAMSGEZINDE PARTIJ

Men heeft dr. Elias, na het verschijnen van zijn werk « 25 jaar Vlaamse Beweging » het verwijt gemaakt dat hij te veel aandacht zou geschonken hebben aan het Vlaams-nationalisme en de Vlaams-nationale partij.
Dr. Willemsen poogt nu ook de andere politieke partijen in zijn overzicht te betrekken. Het is echter duidelijk dat deze partijen — in tegenstelling tot de Vlaams-nationale partij die een integrerend deel uitmaakte van de V.B. — alsdusdanig volledig vreemd waren aan de V.B.
Er is overigens een zekere kontradiktie in de voorstelling alsof de Katolieke Partij in Vlaanderen — afgezien van een restant konservatieve franskiljons — Vlaamsgezind zou geweest zijn en de onmacht en politieke zwakheid van de Vlaamsgezinden in de Katolieke Partij. Nochtans lag het zwaartepunt van deze partij onbetwistbaar in het Vlaamse land : in de periode 1919-1939 schommelde het aantal Kamerzetels behaald in het Vlaamse landsgedeelte tussen 41 en 47, dan wanneer het in het Waalse landsgedeelte schommelde tussen 15 en 23. In het arrondissement Brussel had de Katolieke Partij tussen de 7 en de 10 zetels, maar hier werden ook Vlamingen verkozen. Deze grote Vlaamse meerderheid heeft zich niet laten gelden.
Er is geen enkele regering geweest waar de Katolieke Partij geen deel van uitmaakte. Met uitzondering van Vande Vyvere en Poullet, die samen juist één jaar eerste-minister geweest zijn, waren alle eerste-ministers, komend uit de rangen van deze partij, Franstaligen : Delacroix, Carton de Wiart, Theunis, Jaspar, Renkin, de Broqueville, Theunis, Van Zeeland, Pierlot.
Waarschijnlijk heeft geen enkele politieke groep minder invloed gehad op het regeringsbeleid dan de « Vlaamse rechterzijde » (of : de Katolieke Vlaamse Kamergroep), alhoewel hun steun voor iedere regering onontbeerlijk was. Ofwel waren de werkelijk overtuigde, strijdende Vlaamsgezinden een minderheid, zelfs in de Vlaamse rechterzijde, ofwel is de leiding biezonder zwak en toegeeflijk geweest. Men kan niet het aantal en het belang van de Vlaamsgezinden in de unitaire partijen opschroeven en anderzijds hun onmacht inroepen als verontschuldiging voor hun ingebreke blijven.

DE INVLOED VAN HET VLAAMS-NATIONALISME

Men kan er niet buiten te erkennen dat de stimulans voor de uiteindelijke vernederlandsing van de Gentse Hogeschool en voor de taalwetten van de jaren dertig gekomen is van buiten de unitaire partijen en dat vooral de Bormsverkiezing een enorme schok veroorzaakt heeft.
Het zal toen wel geweest zijn zoals in de periode na de tweede wereldoorlog, wanneer de Vlaamsgezinden in de unitaire partijen niettegenstaande hun aantal ook machteloos bleken.
Men kan dan wel verwijzen naar de rol en de invloed van het Belgisch « establishment », maar in een parlementaire demokratie beslist in laatste instantie de politieke macht, het parlement. Ook hier zouden we kunnen verwijzen naar de ervaring opgedaan na de tweede wereldoorlog, vooral de laatste jaren. Indien de politieke macht hervormingen wil doorvoeren dan moet het «establishment» zich willens nillens aanpassen.
De zwakheid van de V.B. in de periode 1914-1940, vooral in de periode 1919-1929, hield verband met de zwakheid van het Vlaams-nationalisme als georganiseerde politieke macht. Innerlijke twisten, verwarring, gebrek aan een stevige organisatie, waren zoveel oorzaken van deze zwakheid. Pas na de oprichting van het VNV is hierin verandering gekomen en werd weldra de invloed van de Vlaams-nationale partij goed merkbaar : herinneren we aan de splitsing van de unitaire Katolieke Partij, de oprichting van de KVV en de ondertekening van het — federalistisch — beginselakkoord KVV-VNV; ontwikkeling naar kultuurautonomie en naar de splitsing van het departement van nationale opvoeding. De oorlog heeft deze evolutie doorkruist, terwijl reeds in de jaren die de oorlog voorafgingen bepaalde faktoren in toenemende mate de verhoudingen en de tegenstellingen beïnvloed hebben.
Détail-kritiek is natuurlijk mogelijk, maar ik meen dat dit boek als een geheel moet gezien en beoordeeld worden, en dan is onze beoordeling gunstig. In een streng wetenschappelijke historische publikatie is de historicus veelal terughoudend om zijn mening te zeggen en laat hij de beoordeling der feiten zgz. aan de lezer over, alhoewel zijn voorstelling van de feiten deze beoordeling zal beïnvloeden. Indien dit boek zo stimulerend werkt en de lezer er toe brengt na te denken over een aantal aspekten van de Vlaamse strijd is het mede omdat de auteur onomwonden zijn mening zegt, zijn visie vooruitzet.
Dr. Willemsen heeft met dit boek nogmaals bewezen hoezeer hij er in geslaagd is zich in te leven in de Vlaamse Beweging en hoe grondig en veelomvattend zijn kennis van de geschiedenis van de VB is.
Deze publikatie is een vlotgeschreven, zeer leesbaar, boeiend en nuttig overzicht van de geschiedenis van de VB in een belangrijke periode.

Frans VAN DER ELST

Twintig Eeuwen Vlaanderen. Deel V. Geschiedenis van de Vlaamse Beweging, door dr. A. Willemsen, deel 2, 1914-1940. Uitgave Heideland-Orbis V. Prijs : 1225 fr.

HET EEUWIGE GENT VAN GEO LANGIE

« De vijfentwintigste februari was of een geluksdag of een ongeluksdatum voor Gent : vandaag moest de beslissing vallen of de semi-metro er kwam of niet. En vermits hij er niet komt, zijn we van een groot ongeluk gespaard gebleven ».

Aldus professor Kluyskens, bij de presentatie voor de pers van het boek van Geo Langie.

Je krijgt dus de sfeer waarin de Westvlaamse uitgevers dit echt-Gentse werk aan het Gentse stadsbestuur voorstelden. De aanwezige schepene lachte nogal gegeneerd bij de vreugdekreet van de prof en het geestdriftig applaus van de aanwezige journalisten en belangstellenden hierna. Dat was echter de enige politieke noot in een verder louter kultureel gebeuren.

De tekenaar Geo Langie is een rondborstige Gentenaar van de zuiverste soort, die in ongekuist Gents de professorale en andere redevoeringen regelmatig onderbrak. Hij is één van de vele kunstenaars die in Gent een onuitputtelijke inspiratiebron ontdekten : Geo Langie zet de traditie voort van Bartsoen, Masereel en De Bruycker. In zijn etsen geeft hij wat van het drollige en het griezelige, iets van John Flanders sfeer hangt tussen de weergave van de gammele achtergeveltjes aan de rivieren en om de machtige torens van de « Kuip ». De grote liefde voor « de mooiste stad van West-Europa » (dixit de welbekende ingenieur André Mertens, die de begeleidende tekst van het boek schreef) doorstraalt alle bladzijden. Het is zó opgevat dat je een typische wandeling door de stad kan maken, van prent tot prent het onbekende Gent en de zeer bekende Gentenaars kan meebeleven.

Het is deugddoend zo'n werk over de Arteveldestede te bekijken, omdat uit elk beeld opnieuw bewezen wordt welk uniek monumenten- en levenskader aan de samenvloeiing van Leie en Schelde is gegroeid. Het eigene van Gent kreeg in talloze recente publikaties aan ruime en welverdiende aandacht; denken we aan de heruitgave van De Potters « Geschiedenis van Gent », en de publikatie van het Gents Woordenboek van Lievevrouw-Coopman, om slechts een paar titels te noemen.

Uit elk werk spreekt het verlangen naar het behoud van het eigen aangezicht, en de vaste wil het levenskader ongeschonden te bewaren.

« De Gentenaar begrijpen kunnen misschien velen; maar het is zo'n moeilijk mens, een amalgaam van zovele gebreken en goede eigenschappen en dat weergeven kunnen slechts weinigen... ».

Daarmee bedoelde de reeds genoemde professor Geo Langie. Voor allen die van een eigen, volkse en toch verheven kunst houden, en met alle vezels van 't hart vasthangen aan het eigen verleden en heden, is dit een onvolprezen, aanbevolen werk.

Huguette De Bleecker

« Het Gent van Geo Langie », uitgeverij Lannoo, gewone uitgave 900 frank, met één originele ets uit de reeks « De Gentse Fieste » : 2000 frank, met een volledige reeks van zes etsen betaal je 10.000 frank.

De Kerkstraat te Gent, foto uit het begin van deze eeuw.

ROOS EN DINAMIET door Heinrich Böll

De auteur — of de uitgever — heeft deze verzameling geschriften de bijtitel « essays » meegegeven ,een nogal overdreven titel, waar « opstellen » beter zou passen.

Het gaat in feite om verspreide opstellen of korte stukken uit andere publikaties, geschreven tussen 1958 en 1972 (rede waarmee Böll de hem toen toegekende Nobelprijs Literatuur te Stockholm in ontvangst nam). De stukken zijn hoofdzakelijk ontleend aan « Erzählungen, Hörspiele, Aufsätze » (1961), « Aufsätze, Kritiken, Reden » (1967) en « Neue politische und literarische Schriften » (1974). De titel werd ontleend aan het inleidend opstel over de ontkenning van het bestaan van de kristelijke roman.

Het moet ons dadelijk van het hart dat de vroegere Böll als schrijver genietbaarder is (want boeiender omwille van de zeer grote « mobiliteit » van zijn geest) dan de huidige auteur (nogal verwarrend, eentoniger en minder speels). In ieder geval : deze relatief korte stukken lezen veel vlotter dan sommige latere werkstukken. Tot de beste en origineelste behoren o.m. « De stad van de oude gezichten » (1959) ; «Hier te Lande» (1960), een prachtig essay over Karl Marx (1960 - dat voor sommigen een heel nieuw licht op deze belangrijke figuur zal werpen) ; « Assisi » (1961 - nog een zeer originele kijk op de heilige Franciskus, vol relativering en ironie, maar nergens kwetsend, integendeel vervuld van een heimwee naar het verloren kristendom), « Tank op Kafka » (beklemmende beschrijving van de sovjet-inval in Praag - 1968) ; « Niet zo een slechte bron » (1965 - over Adenauer, heel wat indringender en relevanter portret van « der Alte » dan deze die onlangs nav Adenauers eeuwfeest verscheen) e.a.

Böll moge dan voor sommigen als marxist « onbetrouwbaar » zijn, hij is voor zeer velen een oorspronkelijke en waarheidslievende getuige, die tegen het zwarte maar ook tegen het rode fascisme in, de vrijheid van mening en handeling primordiaal stelt. Dat zal iedere objektieve lezer met ons vaststellen. En genieten van echt schrijverschap, ook in deze relatief korte stukken vol levensfilosofie, frisse en levendige beelden, expressieve taal, waarvan je hoe dan ook iets meedraagt.

(c.v.b.)

ROOS EN DINAMIET - Heinrich Böll - Elsevier-Sequoia Amsterdam/Brussel - 144 blz. - 195 fr.

elke week een TENTOONSTELLING

PAUL SNOEK, MEESTERSCHAP IN VEELZIJDIGHEID

De 43 jaar geleden te Sint Niklaas geboren dichter en schilder Paul Snoek (Edmond Schietekat) is zonder weinig twijfel een van onze talentrijkste en meest extroverte kunstenaars. Met een feilloos gevoel voor public relations, een zakelijk doordachte aanpak van zijn artistieke karrière en een autentiek kunstenaarschap bewandelt hij virtuoos het beurtelings strakke en slappe koord van de tot de beeldbuis strekkende roem en het konsekwent eenzame scheppen in het atelier of aan de schrijftafel.

Paul Snoek is vóór alles een vitalist, een veelzijdig kreatief wezen boordevol onrust, dadendrang, hang naar onvergetelijkheid en avontuurzieke scheppingskracht die elk medium, elke techniek met spontane impulsen weet te bemeesteren. Paul Snoek houdt van schoonheid en de epikuristische rijkdom van de lichamelijkheid : Zijn vrouwen zijn mooi, maar evenzeer zijn huizen, zijn verzamelingen antiek, horloges, primitieve schilderijen. Hij is geen bescheiden man, maar zijn gestes hebben het allure van de meester en zijn harde trots draagt mildheid en goedheid in zich.

Paul Snoek schuwt de kontroverse niet, als staatsprijswinnaar poëzie was hij tegelijk een fervent motorcrosser (en ook die ervaringen transponeerde hij tot literatuur), zijn ambitie roept hem tot begeren van voorzitter-titels die hij prompt daarop en niet zonder omslag weer van zich afschudt, zijn gevoel voor « commerce » maakt hem tot een geslaagd zakenman, maar juist dan neemt hij het weloverwogen besluit zich helemaal aan de kunst te wijden, op het hoogtepunt van zijn dichtersroem verklaart hij nooit meer te zullen schrijven. En, als u het nog niet door mocht hebben, Paul Snoek behoort tot de Pink Poets.

DICHTER EN SCHILDER

Reeds toen hij, na enkele kleinere bundels (Archipel en Noodbrug) met « Ik rook een vredespijp » als dichter algemene erkenning genoot, schilderde hij en ekspozeerde o.a. in de toendertijdse avantgarde galerijen Taptoe (Brussel) en Het Venster (Rotterdam). De werken van toen lagen duidelijk in de Cobra-sfeer, plastisch zwaar op de hand, primitief en vaak literair van inspiratie, spetterend gestueel van opbouw. Toch onderscheidde Snoek zich duidelijk van Cobra. Tot grote formaten voelde hij zich niet geroepen (te zeer schrijver nog wellicht), tot barstende kleurkontrasten evenmin (te veel intimist allicht). Maar, de schilderijen hadden duidelijk een eigen poot. Waar bij Cobra de nadruk op het geweld lag, ging het bij Snoek — in dezelfde vormentaal evenwel — om een integratie met natuur, speelde poëzie, vegetatieve harmonie, oceanische vruchtbaarheid.

Inmiddels had Snoek zich met « De Heilige Gedichten » (1959), « Hercules » (1960) en « Richelieu » (1961) een soliede plaats aan de nationale dichterstop verworven en leek hij als schilder zoniet uitgeteld, dan toch overbodig. Alleen enkele vrienden wisten dat hij bleef tekenen en eksperimenteren (zie b.v. het omslag van zijn « Reptielen & Amfibieën » of de vaak meesterlijke miniatuurtjes waarmee hij zijn manuskripten verluchtte). Dan, na de bundel « De zwarte Muze » (1957) met daarin de laatste, schitterende « Gedichten voor Maria Magdalena », leek Vlaanderens meest produktierijke dichter het schrijven wel moe. Hij had wellicht te veel gegeven in de korte tijd. Zijn laatste bundel « Gedrichten » (1971) was een afzetten van zijn romantisch engagement. Even later zweert Snoek de poëzie af, voor goed zo lijkt het (hoewel anderen beter weten).

POEZIE GESCHILDERD

Naast diverse verschijningen her en der geeft Snoek in 1974 al een overzichtstentoonstelling in Kunstforum (Schelderode), later een geslaagde show bij Isy Brachot en nu, tot 1 april, hangen er in de Antwerpse galerij De Zwarte Panter (een uit 1501 stammende kapel) zowat 40 acriyl-op-doek schilderijen, plus een reeks van 8 vrouwenportretten (geabstraheerd tot heerlijk sensuele blauwroze, surreële vormen).

De tentoonstelling gaat onder de titel « Het zwelt ».

Zoals je Strawinsky's « Sacre » ook zo zou kunnen noemen. Paul Snoeks wijding ligt op hetzelfde vlak : de spontaneske verering van de oerkrachten van het leven. Een verering die beleefd wordt met een subtiele zin voor nuances, ruimte en koloriet... en met humor natuurlijk (neem b.v. een speels-poëtische titel als « Toestel om overtollige sneeuw uit de hersenen te verwijderen »). Deze schilderijen danken veel aan de dichter : zijn kosmisch begrip, zijn literaire verbeeldingskracht, zijn poëtische visie. Maar evenzeer aan de schilder : een solied beheersen van de « mixed media » techniek, want naast acryl gebruikt Snoek o.a. gouache, vetkrijten, enz.

Het zijn dan ook uiterst geraffineerd opgebouwde kleurdromen met een voortreffelijk in de verf geïntegreerde tekening, zeer gevoelige transparanten en een diep doorgloeiende verfwarmte. Kortom, een fascinerende tentoonstelling om lang naar te kijken en veel in te ontdekken.

Paul Snoek, Vogelvrij als een zefier, acryl op doek.

Tot 1 april in De Zwarte Panter, Hoogstraat, 50, Antwerpen.

VOOR ONZE ZELFSTANDIGEN

Vele zelfstandigen zijn van oordeel dat de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen een nieuwe situatie heeft geschapen op het gebied van de bewijsmiddelen die aan de fiskus moeten worden voorgelegd tot staving van de cijfers die in hun belastingsaangiften zijn vermeld.
In de kringen van zelfstandigen heerst daarover grote onrust.
De heer Alain Vervaet, licentiaat in de ekonomische wetenschappen en bestuurslid van de VU-afdeling Waarschoot stuurde ons een beknopte samenvatting van deze wet, met zijn kommentaar erbij.
Minister van Financiën De Clercq is van oordeel dat de onrust bij de zelfstandigen volstrekt ongegrond is. Wij geven hierbij tevens zijn antwoord op een vraag daaromtrent.

DE WET VAN 17 JULI 1975 OP DE BOEKHOUDING EN JAARREKENINGEN

Deze wet van 17 juli 1975 wordt betiteld als : « Wet met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen » en is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 4 september 1975.
Aan deze wet zijn onderworpen : alle natuurlijke personen die handelaar zijn en alle handelsvennootschappen.

ALGEMEIE REGEL

Elke onderneming moet een boekhouding voeren die **aangepast is aan de aard en de omvang van haar aktiviteit.** Dit betekent dat alle ondernemingen een boekhouding moeten voeren aan de hand van een stel boeken en rekeningen zoals het stelsel van de **dubbele boekhouding** voorziet ten einde alle verrichtingen tegoeden en rechten, evenals alle schulden, verplichtingen en verbintenissen te kunnen vastleggen.
In de praktijk worden alle verrichtingen in volgorde van datum ingeschreven, ofwel in **één dagboek,** ofwel in **een stel hulpdagboeken** die daarna gecentraliseerd worden in één centralisatieboek.
Deze centralisatie geschiedt eens in de maand (indien de dagboeken per blad genummerd, geparafeerd en geviseerd werden, dan slechts eens per kwartaal).
De gegevens uit de dagboeken worden daarna naar rekeningen overgeheveld. Voor de grote ondernemingen zullen bedoelde rekeningen gepreciseerd worden in een boekhoudkundig plan, dat eveneens door een wet gestandardiseerd wordt.

UITZONDERING

De wettenmakers schijnen zich echter toch een klein beetje gerealiseerd te hebben dat de opgelegde eisen voor de kleine zelfstandigen een **enorme last** zouden beteken, daarom hebben zij een vereenvoudigde procedure voorzien.
Handelaars wier omzetcijfer (BTW niet inbegrepen) een bepaald bedrag niet overschrijdt (momenteel wordt 10 miljoen BF vooropgezet) moeten de hierboven beschreven boekhouding niet voeren, maar krijgen in de plaats daarvan drie speciale dagboeken, namelijk :

1. Een eerste dagboek waarin dagelijks alle geldelijke verrichtingen (zowel in kontanten als met de bankrekeningkoerant) kronologisch worden opgetekend, met vermelding van de reden van deze verrichting (bv betaling faktuur).

2. Een tweede dagboek waarin alle aankopen omschreven dienen te worden, samen met bedrag, wijze en datum van betaling.

3. Een derde dagboek waarin alle verkopen vermeld worden samen met bedrag, wijze en datum van inkassering.

NB : Alle verrichtingen die geen betrekking hebben op de handel zelf (privé-uitgaven) moeten dagelijks in deze dagboeken globaal worden vermeld.

De boekingen mogen echter alleen geschieden aan de hand van een gedagtekend **verantwoordingsstuk** (bv inkomende faktuur, uitgaande faktuur, kredietnota, enz.). Deze verantwoordingsstukken moeten tien jaar lang bewaard worden.

Inschrijvingen in het verkoopdagboek van verkopen in het klein, waarvoor geen faktuur vereist is (slagers, bakker, kruideniers) mogen per dag globaal geschieden.

Verder wordt iedere onderneming verplicht tenminste eenmaal per jaar een **volledige inventaris** op te maken. Deze inventaris zal ten slotte vergeleken worden met de rekeningen uit de dagboeken en aanleiding geven tot een samenvattende staat, namelijk de **jaarrekening,** die tevens de basis zal zijn voor de fiskale kontrole.

Dit is het belangrijkste wat deze wet zelf betreft. Van praktische aard is eveneens nog het feit dat al deze boeken moeten **genaaid** zijn, en verder op ieder blad genummerd, geparafeerd en geviseerd. Dit kan ofwel gebeuren op de Rechtbank van Koophandel ofwel op de gemeente (zonder kosten). De boeken moeten kronologisch gehouden worden en mogen geen witte vakken of leemten vertonen. Ze dienen eveneens tenminste tien jaar bewaard te worden.

Voor kleine zelfstandigen die deze wet niet toepassen, wordt geen sanktie voorzien (wel voor grotere ondernemingen) maar fiskaal kunnen deze mensen heel wat problemen krijgen. Deze wet werd van kracht op 1 januari 1976.

KOMMENTAAR

Het is duidelijk dat de regering de ingeslagen weg verder opgaat. Op 1 januari 1971 heeft de toenmalige regering de middenstand vergast op een BTW-sisteem dat de oorzaak geweest is van de sluiting van ontelbare kleine ondernemingen. Maar, heeft de BTW ervoor gezorgd dat vele middenstanders met het hoofd in de handen zaten, dat ze geen weg meer zagen doorheen de opgelegde administratieve doolhof en dat ze tenslotte de hele eindejaarsfeesten doorgewerkt hebben om een inventaris op te maken, dan mogen we terecht zeggen dat de huidige wet nog diepere en meer ingrijpende gevolgen zal hebben. Zo zal de middenstander verplicht zijn, zijn reeds zo gevulde dagtaak nog maar eens een paar uur te verlengen en zal hij bovendien een duurbetaalde boekhouder nodig hebben om hem met al deze beslommeringen te helpen.
Het is dan ook normaal dat vele zelfstandigen de neus optrekken en zich afvragen wat er hun in 's hemelsnaam te doen staat ! Zij kunnen zich werkelijk afvragen of zij door de regering nog gewenst zijn !
Dat vele zelfstandigen gehoopt en zelfs van overtuigd waren dat met de PVV in de regering alles wel beter zou gaan voor hen, is een broze illusie gebleken.

ANTWOORD VAN MINISTER DE CLERCQ

Het wetboek van de inkomstenbelastingen geeft geen definitie van wat onder een « regelmatige boekhouding » moet verstaan worden. Op het gebied van de inkomstenbelastingen is het niet noodzakelijk dat een boekhouding, om als voldoende aanvaard te worde, nauwgezet zou beantwoorden aan de wensen van de wet op de boekhouding en van de vereisten van de boekhoudingstechniek.
Een boekhouding wordt aanvaard indien de boeken gestaafd zijn met rechtvaardigende bescheiden en indien het geheel mag beschouwd worden als zijnde voldoende kontroleerbaar, oprecht en juist, om nauwkeurig de belastbare winst te bepalen.
De wet van 17.7.1975 heeft aan die toestand niets gewijzigd.
Onvolmaaktheden qua vorm of zelfs de integrale niet-uitvoering van deze of gene verplichting vervat in de wet op de boekhouding, volstaan niet op zichzelf om de taksatiediensten toe te staan de rekeningen te verwerpen, op voorwaarde evenwel dat deze leemten geen enkele weerslag hebben op de vaststelling van de belastbare winst.
De handelaar heeft dus zoals vroeger de vrije keuze op het gebied van de bewijsstukken die hij voorlegt tot staving van de globale dagelijkse inschrijvingen (in zijn inkomstenboek). Het volstaat dat deze stukken een werkelijke verrechtvaardiging zijn van de aangegeven inkomsten.
De taksatiediensten beoordelen de waarde van deze stukken volgens de steeds gevolgde regels. Ze mogen slechts afwijken van de geboekte of aangegeven cijfers wanneer ze vaststellen dat er een gebrek is aan rekeningen of bewijsstukken, of wanneer ze van oordeel zijn dat de hun voorgelegde rekeningen en stukken ter staving, geen enkele waarde bezitten.

DE SPORTWEEK

EEN HEER

Maandag, in Sporttribune, kwam meester Gooris, één van de RWDM-voorzitters aan het woord. Hij had het over een onbetwistbare malaise in de Brusselse klub. Eerste vaststelling : de taal die meester Gooris sprak kan als voorbeeld gesteld worden voor iedereen die voor radio en TV over sport wat komt vertellen, de meeste Vlaamse beroepsmensen inbegrepen.

Ten tweede : wij appreciëren de houding van mr. Gooris in heel de RWDM-kwestie. De spelers kregen hun inspraak, kregen gedeeltelijk voldoening, maar het bstuur ging niet in op wensen, zelfs als die door nagenoeg alle spelers werden geformuleerd, die betrekking hebben op de verantwoordelijkheid van het bestuur, zoals het aan de dijk zetten van de trainer. Wij geloven trouwens dat hij gelijk heeft. Het is niet omdat jonge knapen alle heil verwachten van het afdanken van de trainer, dat het heil daarvan inderdaad te verwachten is. Wij zouden bijna zeggen : beslist niet.

EUROPEES

Verleden woensdag werd er alweer Europees gevoetbald, en kon er dus in de Vlaamse huiskamers en vergaderzalen niets gebeuren. Het door de wereld benijde België heeft nog twee ploegen in koers. Brugge en Anderlecht. Brugge nam het aan huis op tegen Milaan, en deed het zo goed dat de kittelorige Italianen met een 2-0 nederlaag weer « naar hun dorp » konden keren. Anderlecht behaalde een nipte 1-0 overwinning tegen de Britse derdeklasser Wrexham, en speelde zó slecht dat het niet slechter kàn, zodat voor de terugwedstrijd dus minstens een 0-1 overwinning in het verschiet ligt. Kortom, voor **beide ploegen** bestaat een reële kans om door te dringen tot de halve finales.

VOETBAL, VLAAMSE ZAAK

Het is niet omdat Anderlecht eens geklopt werd door Lokeren, of omdat Klub Brugge (nog) eens alleen aan de leiding prijkt in de hoogste voetbalafdeling, maar het zal niemand die ons voetbal van wat dichterbij volgt ontgaan dat de laatste jaren de Vlaamse klubs meer en meer volwassen worden. De tijd dat de Vlaamse klubs naar Brussel of Luik kropen, dat ze blij waren als die grote klubs een speler van hen « wilden », dat ze zwaar laboreerden aan een minderwaardigheidskompleks in de luksueuze privébars van de rijke Franstalige klubs, schijnt eindelijk voorbij. De Luikse superioriteit is voorbij. De Brusselse — die in feite ook een Vlaamse is, als men de namen van de spelers eens bekijkt — wankelt. En, als sportsuprematie ons persoonlijk niet veel zegt, het verheugt ons, omdat het voetbal aan de top meer ekonomisch dan sportief georiënteerd is.

« Damesvoetbal is aantrekkelijk ! » schrijft de sportpers...

BEGONNEN

Zaterdag kregen wij al de eerste grote Vlaamse koers : de omloop van het Volk. Het leek ons weer wat het altijd geweest is : veel volk langs de weg en aan de aankomst (minder toch dan andere jaren ?), veel lawaai en veel reklame, een kleurrijk, volks spektakel dat getuigt van goede sier en gezonde levenslust. De grote overwinnaars waren niet degenen die verwacht werden, maar Willem Peeters en wereldkampioen Kuiper hadden ervoor gereden en verdienden het sukses. Eén kleine bemerking toch nog : wij vinden het verkeerd dat Vlaamse jongens die « geen bakkes « Frans kennen, voor de mikro van de RTB toch absoluut Frans willen praten. Begrijpelijk: de publicitaire belangen van de baas spelen een rol. Maar zijn die ermee gediend als zijn renners zich bespottelijk willen aanstellen ?

Fred Debruyne wordt, nu de koersen weer beginnen, opnieuw de man van de situatie. Dat is waarschijnlijk de reden waarom wij hem verleden week een radiomikro hoorden teisteren. Hij zei daar twee dingen — onder meer, vanzelfsprekend — waarmee wij het niet eens zijn. Ten eerste dat hij voor de eerste keer aan doping deed toen hij op achtjarige leetfijd stout met eieren dronk om hard te kunnen fietsen. Ten tweede dat àlle mensen middeltjes willen nemen om meer en beter te kunnen presteren. Hoewel bier voor kinderen nog minder geschikt is dan voor volwassenen, kan in het eerste geval niet van « doping » gewaagd worden (hoogstens van onnozelheid). En dat àlle mensen zouden willen slikken om zich te doen gelden, kan misschien waar zijn in het beperkte sportkringetje van de Fred, maar zéker niet overal. Gelukkig maar.

DAAROM

Het organizereen van olimpische spelen en dergelijke vermakelijkheden in het groot is zo duur geworden dat alléén vadertje staat zich die lukse kan permitteren, uiteraard met de centen van de goegemeente. Brave Jan met de pet wordt dan, wellicht om hem trots en gelukkig te maken, wijsgemaakt dat natuurlijk aan zijn schaarse centjes niet wordt geraakt, dat het de sportieve grootindustrieel is die de happening betaalt, en het volk wordt erop gewezen dat de natie eer en roem vergaart dank zij die grootse evenementen, dat het land een waardevol stuk infrastruktuur rijker is dank zij die spelen, dat daardoor een massa werkgelegenheid wordt gekreëerd, en dat de door de staat vergosselde miljarden ruimschoots worden gekompenseerd door de hoge vlucht die het toerisme zal nemen, en door de fantastische winsten die op de rug van de toestromende gejachte sportliefhebbers zullen gemaakt worden. Jan met de pet gelooft dat dan maar. Wat kan hij anders ?

Dat vertelselken werd ook opgedist in Oostenrijk, naar aanleiding van de olimpische winterspelen.

Nu reeds — een dikke maand na de « feiten » al — is er echter een niet-officieel rapport verschenen dat zegt dat het allemaal larie en apekool is. Behalve ergens een frietkot of een leurder met heisse Wurst zijn alle kommersanten diep ontgoocheld over de zaken die zij tijdens de olimpische winterspelen konden doen. Zelfs de van einde en verre toegestroomde tippelaarsters kwamen niet aan hun (financiële) trekken : zij konden de konkurrentie niet aan met de op een bijverdienste uitzijnde en onder de prijswerkende plaatselijke gelegenheidswerksters. Kortom, het aan de top verkwiste geld kwam niet terug naar de bazis : het is en blijft gewoon verkwist.

Natuurlijk is er een knappe jongen opgesprongen om te roepen : « Waarom zouden die glorierijke olimpische spelen niet verlieslatend mogen zijn ? De Weense opera en de Salzburgse Festspiele zijn het ook ».

Dat is een dooddoener die ook hier bij ons regelmatig op de onschuldige bevolking wordt losgelaten.

Het antwoord lijkt ons nochtans vrij eenvoudig. Kunst behoort, net als onderwijs, tot het grote domein dat men kultuur noemt. En nu weet iedereen die kan lezen dat een volk dat niet werkt aan kultuur, ten ondergang gedoemd is. Ook ekonomisch. Wie meewil in de vaart der volkeren, moet investeren in brains.

Wij zouden daarin ook een plaats toekennen voor de sport, beslist. Maar dan de sport die opvoedend is, die verrijkt, die geneest, die massaal en aktief beoefend wordt. Echter niet de op sensatie en spektakel afgestemde kommerciële konsumptiesport, zoals wij die zien op olimpische spelletjes. Dié sport verarmt de gemeenschap — geestelijk en materieel —, al zijn er natuurlijk individuele voordeeltjes, ergens voor een sponsor, voor een vedette, voor een meedrinkende « grand pit ». Dàarom zouden wij wèl investeren in kunst en onderwijs èn massa-sport, maar niet in showsport : aan het eerste houden wij, als volk, wat over, aan het tweede niet. Tenzij « poef ».

VAN DAG...

● **MAANDAG** : het noodlot blijft de natie teisteren. Nu heeft Eddy weer hoofdpijn. Wij lijden allen met hem mee ● **DINSDAG** : een steenrijke voetbalbos maakt zich dik omdat de joernalisten dingen schrijven die hij niet graag leest. Jongens toch... ● **WOENSDAG** : ook uw avond verpest met het zitten gapen naar wat in TV- en sportkringen wel eens voetbal wordt genoemd ? ● **DONDERDAG** : de uitslag van de rally der Kempen, verleden zondag gereden, is al bekend. De supporters mogen naar huis gaan ● **VRIJDAG** : een ontroerende hulde aan Luc Varenne voor dit machtig woord : « Het Hollands tijdperk is voorbij. België heeft weer schone dagen in het verschiet » ● **ZATERDAG** : heerlijk zo'n uur of twee naar onze Fred te mogen luisteren, en ondertussen nagenoeg niets te zien op het scherm, zoals bij ons het geval was ● **ZONDAG** : bij een auto-ongeval werd een vrouw gedood en een paard op de vlucht gedreven. Vooral dat laatste baart zorgen, want het is een koerspaard ●

...TOT DAG

WIJ de KOSMOS

50

BOLOMETRISCHE MAGNITUDE

De schijnbare visuele magnitude van een ster is de helderheid ervan zoals wij die vanop aarde waarnemen. Zij heeft, o.m. omdat geen rekening wordt gehouden met de afstand, niet erg veel te maken met de werkelijke lichtkracht van de ster. Ook de absolute visuele magnitude (hoe helder zou een ster zijn als ze op de overeengekomen ingebeelde afstand van 32,5 lichtjaar zou staan ?) niet.

Men moest dus een derde magnitude invoeren, die de reële lichtkracht van de ster uitdrukt, niet zoals wij ze, door afstand en andere faktoren vervormd, zien, maar zoals ze a.h.w. aan de bron is.

Dit noemt men de bolometrische magnitude. Hoe die berekend wordt gaat het bereik van de amateur, en dus zeker van deze pretentieloze stukjes, te buiten. Daarom enkel het principe : Van al de straling die een ster uitzendt zien wij slechts een gedeelte. Een gedeelte wordt immers tegengehouden door de dampkring. Dat werd vroeger, in verband met het « optisch venster » in de dampkring al gezegd. Een gedeelte zien we dus niet. Nu heeft men uitgemaakt dat de omvang van het niet waargenomen gedeelte afhankelijk is van de temperatuur van de ster. Kent men de temperatuur van de ster (en die kent men, zoals later zal blijken), dan kan men berekenen hoeveel percent van haar straling wij niet zien, en dus moet toegevoegd worden aan de visuele magnitude. Dit toe te voegen percent noemt men de bolometrische korrektie. Het totaal van absolute magnitude en bolometrische korrektie is de absolute bolometrische magnitude : de werkelijke helderheid van de ster.

Het is zonder meer duidelijk dat visuele en bolometrische helderheid niet met elkaar overeenstemmen. Zo is de zon een ster met een (door de geringe afstand tot de aarde) schijnbare visuele magnitude van — 26, en een bolometrische magnitude van bijna + 5. Een ster dus met een zeer middelmatige werkelijke helderheid, maar die wij vanop aarde als zéér helder ervaren, omdat wij er vlak bij zitten.

Later zal hier gezegd worden hoe men de sterren, steunend op de ontleding door een spektrum van hun licht, indeelt in kategorieën. Iedere kategorie krijgt een kenletter, die dus de spektraalklasse aanduidt. Veruit de grote meerderheid van de sterren behoort tot de klassen O, B, A, F, G, K en M. (Om te onthouden : O Be A Fine Girl, Kiss Me). Enkele tot de klassen S, N en R.

Met een bepaald spektrum stemmen overeen een bepaalde kleur. Zo zijn de O-sterren blauw, de B-sterren wit, de G-sterren geel. Ook een bepaalde temperatuur stemt ermee overeen : van de A-sterren schommelt de oppervlaktetemperatuur rond de 10.000°, van de G-sterren rond de 6000°. En vermits er enerzijds een verband bestaat tussen spektraaltype en temperatuur, en anderzijds tussen temperatuur en bolometrische korrektie en -magnitude, hebben de spektraalklassen ook een kenmerkende bolometrische magnitude. Voor de A-sterren ligt die bolometrische magnitude rond 0, voor de G-sterren tussen 4 en 5, voor de M-sterren rond 9.

Een vraagje : tot welke klasse behoort de zon ?

ZOEKERTJES

— 51-jarige zoekt werk als chauffeur, nachtwaker of magazijnier, Limburg of Antwerpen.
— Jonge man, lat. wisk. humaniora, voldaan aan militieverplichtingen, zoekt passend werk.
Schrijven of telefoneren : senator Wim Jorissen, Louisastraat 31, 2800 Mechelen. Tel. 015/41.35.96. N 24

Gemeubelde kamer te huur. J. Jacquetstraat 68, 1080 Brussel, tel. 426.24.92.

GROOT-GENT
Schoonmaakster, 48 jaar, zoekt voltijdse betrekking.
Zich wenden : senator Oswald Van Ooteghem, Rode-Kruisstraat 7, 9219 Gentbrugge (tel. 091/30.72.87). N 23

Kinderverzorgster zoekt werk in het Limburgse. Z.w. : kamerlid E. Raskin, Ursulastr. 1, 3745 Eigenbilzen, tel. 011/41.24.54 of prov. raadslid J. Gabriëls, Siemenstr. 28, 3690 Bree, tel. 46.22.90. N 25

— Jonge man A2-diploma kunstonderwijs, legerdienst vervuld, zoekt passende betrekking.
— Sekretaresse A6/A1, 21 j. grondige kennis van dakt.-steno en Ned., Fr., Eng., Duits zoekt passende betrekking.
— Juffrouw 18 j., dipl. hoger middelbaar (Wetenschp. B) zoekt gepaste job.
— Heer 36 j., tweetalig zoekt werk als bureelbediende of verkoper in toonzaal of als handelsreiziger. (Grote ervaring als handelsreiziger.)
— Ben sinds jaren gevestigd als zelfst. kolenhandelaar, zoek nu betrekking als bediende of vertegw. in sektor brandstoffen.
Wie een job weet voor deze mensen neemt kontakt met volksvert. dr Jef Valkeniers, Ninoofsestwg 11 te Schepdaal op het nummer 569.16.04.

Twee 20-jarige meisjes - diploma tikwerk zoeken bureelwerk, eventueel gedeeltelijk te kombineren met handenarbeid. Omgeving Dendermonde, Aalst, Wetteren, Zele. Kontakt met Herman Van Den Abbeele, Losweg 11, 9328 Schoonaarde. Tel. (052)42.35.49. N 27

Hibajo, F. d'Hoopstraat 89, 8880 Tielt, tel. 051/40.21.79, invoer dameskleding, vraagt zelfstandige vertegenwoordigers(sters). N 22

Werkaanbieding in Groot-Gent voor magazijnier met rijbewijs. Zich wenden sen. O. Van Ooteghem, tel. (091)30.72.87. N 28

GEVRAAGD :

ZELFSTANDIGE UITBATER voor het « HOF TEN DALE » MERE

We denken aan een Vlaams-Nationaal voelende persoonlijkheid of gezin met brede kulturele belangstelling.
Liefst enige ervaring in de horeca sektor en restaurant uitbating voor het weekeinde.
Het « Hof ten Dale », Kerkveldstraat 31, Mere omvat :

Publiek
Café - feestzaal met keuken en bestek voor 100 personen, geschikt voor : begrafenis, kommunie, huwelijk.
Vergaderzalen - Tentoonstellingszaal - Ruime parking - mooie tuin en binnenhof.
Vast vergaderlokaal van : VZW-Vlaams Centrum, VU-Mere, andere verenigingen.
Zetel en openbaar dokumentatiecentrum van Heemkundige Kring Mere - Erpe.

Privé
Ruime woongelegenheid - 3 slaapkamers - badkamer - ingerichte keuken. Overal centrale verwarming.
Voor afspraak : tel. (053)21.34.69 N 26

VLAAMSE TOERISTENBOND

VAKANTIE IN

TUNESIE
vanaf 8.620 Fr.
voor 8-daagse reis

TURKIJE
vanaf 16.315 Fr.
voor 15-daagse reis

Indien U meer inlichtingen over deze reizen verlangt, vul dan onderstaande bon in

Wenst inlichtingen over reis naar ☐ Tunesië
☐ Turkije

Naam : .....

Straat : ..... nr .....

Woonplaats : ..... Postnr : .....

VTB-Sekretariaat
St-Jakobsmarkt 45-47
2000 ANTWERPEN

Lidmaatschap vereist.

Vergunning nr 1185 - Kat. A

AANBEVOLEN

KWEKERIJEN J.V.H.
Dendermondse steenweg 120
9208 Schellebelle - T. 091/69.31.70
Geselekteerde planten voor partikuliere verkoop.
— OPEN 's ZATERDAGS —
Kleurenkataloog op aanvraag

lustrerie marc de vriese
baron ruzettelaan
assebroek - brugge
tel. 050/354 04

KUNSTGEBITTEN HERSTELLINGEN
Tandheelkundig Laboratorium
VAN DER KLEIJN
Chazallaan 83
1030 Brussel (Schaarbeek)
(02)734.06.43
Na 18 u. 425.46.42

BOUWBEDRIJF
LUC ILEGEMS
Vaartstraat, 9 - 2251 MASSENHOVEN

VERVOER - VERHUIZINGEN
Laadruimte van 30 tot 50 m3
VECOVEN Jozef
Haneveldlaan 47
1850 Grimbergen
Tel. (02)268.14.02

DE OUDE KRING
Café - VU-lokaal
Dorpsplein, Heusden-Limburg

FEESTZALEN-SALONS
DE LANDSKNECHT
Aannemer van alle feesten.
Ook verhuring van tafelgerief.
Schilderstraat 33, 2000 Antwerpen
(031/37.45.72)

Dames en heren, in uw belang wendt U voor uw
SCHILDER- BEHANGWERKEN en VLOERBEKLEDINGEN
tot mannen van 't vak
ADOLF CLAES
EN ZOON ANDRE
Kerkweg 8, 1760 Roosdaal-Strijtem
Tel. (054)33.37.56

Taveerne - Restaurant
« CHECK POST »
De baas (echte Tunesische vlaamse vriend) aan het fornuis.
IJzerenkruisstraat 84, 1000 Brussel
Tel. (02)218.29.88
(weekeinde gesloten)

ELECTRA-BREE p.v.b.a.
Electro - Groothandel
Boneputstraat 38 - 3690 BREE
011/46.11.88 - 46.24.77
Staatsbaan 1 - 3460 HALEN
013/44.17.42 - 44.17.43
MIELE - AEG - LINDE

IMMOBILIENKANTOOR N.V. BRABO
Sneeuwbeslaan 19 - 2610 WILRIJK
Tel. 031/28.72.92 - 89.27.71
Burelen open van 9 u. tot 7 u.
Zaterdag van 10 u. tot 12 uur.

BOEKHANDEL TIJL
Leuvensestraat 58,
1800 VILVOORDE
TEL. 02/251.03.86
Alle grote uitgaven
en ook... alle kleine.

P.V.B.A. Rom DE CRAEN
Verwarming
Stoom- en Sanitaire Installaties
Molenstr. 78 - 2921 Nieuwenrode
Tel. (015)71.12.40

p.v.b.a.
LIERSE VLOERHANDEL
Lisperstraat 49 - 2500 Lier
Tel. (031)80.14.71
B.T.W. 404 067 059

10% vr. V.U. leden
KOSTUUMS - VESTONS - BROEKEN - PARDESSUS
OOK NAAR MAAT
RICO-KLEDING VERMEESCH
Steenhouwervest, 82 Antwerpen Tel. 03/31.38.83

ENIG IN DE NEDERLANDEN

2 KOSTUUMS kopen voor bijna DE PRIJS VAN 1 KOSTUUM

Alles kan per stuk bekomen worden
REISKOSTEN VERGOED
De grootste éénmanszaak van België
2.000 m2 oppervlakte

KEUS TUSSEN 5000 KOSTUUMS

MET 3 MAAND GARANTIE
DAMESMANTELS, KLEEDJES, VESTEN
DAIM OF LEDER, BROEKEN.
Onze referentie: duizenden tevreden klanten.
Mevrouw, Mijnheer, iedere frank telt dubbel bij STANDING.

de grootste showroom TROUWKLEREN

MEER DAN 300 VERSCHILLENDE MODELLEN
TROUW- EN SUITEKLEDEREN.
Modellen: ANNE, ROSE, JACQUES ESTEREL
CARINA (Exclusief) enz...
Voor ieder trouwpaar een prettige verrassing.

Will Tura gekleed
bij het huis STANDING

John Horton gekleed
bij het huis STANDING

STANDING

DENDERMONDSESTEENWEG 276
AALST TEL. 053-217973
DONDERDAG GESLOTEN
ZONDAG OPEN VAN 9 TOT 18 UUR

ADVERTEER IN WIJ

NATIONALE LOTERIJ

11de tranche

HOGE LOTEN :

1 x twaalf miljoen
5 x één miljoen
3 x een half miljoen

Trekking op 17 maart

HET BILJET : 230 fr.
HET TIENDE : 25 fr.

DONDERDAG

11 MAART

BRT

14.00 Schooltelevisie.
18.00 Ti-Ta-Tovenaar.
18.05 Ante, de Laplander.
18.30 Muzieksien.
19.15 Allemaal beestjes : dieren uit het tropische regenwoud.
19.45 Nieuws.
20.15 Coronation Street.
20.40 Panorama.
21.30 Kort muzikaal programma.
21.40 Standpunten.
22.05 Première.
22.45 Nieuws.
22.55 Schooltelevisie.

NED 1

11.10 Schooltelevisie.
15.00 Het kleine huis op de prairie.
16.00 Schooltelevisie.
18.15 Teleac.
18.45 Toeristische tips.
18.55 Nieuws.
19.00 Laurel en Hardy.
19.30 Landgenoten.
19.50 Simplistisch verbond.
20.05 All in the family.
20.30 Volk en vaderliefde. TV-spel van Harry Mulisch.
21.35 Nieuws.
21.50 Israël, uitverkoren en gehaat.

NED 2

18.45 Paulus de boskabouter.
18.55 Nieuws.
19.05 Het intieme leven van de wilde eend.
19.30 Dat ik dit nog mag meemaken...
20.00 Nieuws.
20.25 Achter het nieuws.
20.40 Ieder zijn deel.
21.05 Koning klant.
21.30 Logies met ontbijt.
22.00 Kees Verwey, schilder te Haarlem.
22.40 Achter het nieuws.
23.15 Gedicht.
23.16 Den Haag vandaag.
23.21 Nieuws.

RTB

14.00 Schooltelevisie.
18.10 1, 2, 3... j'ai vu.
18.30 Le temps des valises.
19.00 Ne le dites pas avec des roses.
19.25 Antenne-soir.
19.45 Nieuws.
20.15 A vous de choisir.
20.35 Les sequestres d'Altona. Italiaans-Amerikaanse film van Vittorio de Sica (1963) naar Jean-Paul Sartre.
22.35 De filmmolen.
Aansluitend : Nieuws.

VRIJDAG

12 MAART

BRT

14.00 Schooltelevisie.
18.00 Bijtje. Tekenfilm.
18.15 Open school.
18.45 Dag aan dag.
19.10 Sportportret : Patrick Sercu.
19.45 Nieuws.
20.15 De Flintstones.
20.40 Ook paarden worden afgeslacht. VS-film (1969).
22.40 Ten huize van Willy Vandersteen.
23.30 Nieuws.

NED 1

10.45 Schooltelevizie.
18.45 Kortweg.
18.55 Nieuws.
19.05 De Van Speykshow.
21.35 Nieuws.
21.50 Charles Trenet. Optreden in de Parijse Olympia.
23.00 Interview met de minister-president.
23.10 Oud-en-wijs genoeg.
23.35 Nieuws.

NED 2

18.45 Paulus de boskabouter.
18.55 Nieuws.
19.05 Nationale hitparade.
20.00 Nieuws.
20.25 De Mountiesshow.
21.25 Gebroeders Hammond.
22.15 Televizier-magazine.
23.00 Avro's sportpanorama.
23.30 Nieuws.

RTB

14.00 Schooltelevisie.
18.10 1, 2, 3... j'ai vu.
18.30 Sept sur sept.
19.00 Reflets du liberalisme.
19.30 Antenne-soir.
19.45 Nieuws.
20.15 Neuf millions neuf.
21.30 Recensement des lapins de Garenne. Bulgaarse satirische komedie (1973).
22.45 Nieuws.

ZATERDAG

13 MAART

BRT

14.00 Doe mee.
14.30 Zorgen bij de vleet. VS-komedie (1962).
16.10 Open school.
18.00 Ti-Ta-Tovenaar.
18.05 De zelfzuchtige reus. Tekenfilm.
18.25 Eksamens op verkeerde momenten. Bulgaarse jeugdfilm.
19.45 Nieuws.
20.15 Wies Andersen-show.
21.05 Terloops.
21.50 Kruis of munt.
22.40 Nieuws.

FILMS

Donderdag 11 maart - RTB - Les sequestres d'Altona.
Film van Vittorio de Sica, naar een stuk van Jean-Paul Sartre. Moderne tragedie waarin mensen, bezeten door wroeging wegens hun medewerking aan de nazi-gruwelen, waanzinnig gekweld worden door allerlei schuldgevoelens. Niettegenstaande de strakke sfeerschepping, blijft het gegeven iets te wazig (1962).

Vrijdag 12 maart - BRT - Ook paarden worden afgeslacht.
Uitstekend en indrukwekkend menselijk dokument van Sydney Pollack over de beruchte dansmaratons uit de dertiger jaren. Het is een brok aangrijpende maatschappijkritiek en tevens een knap filmwerkstuk, toegankelijk voor elk soort publiek. Met Jane Fonda en Michael Sarrazin (1969).

Vrijdag 12 maart - RTB - Recensement des lapins de Garenne.
Bulgaarse prent van Eduard Zachariev. Magistrale parodie op een bloedarm bureaukratisch apparaat. Het is een « kleine » film, want ongekompliceerd en volks, maar boordevol mensverrijkende en bevrijdende inhoud (1974).

Maandag 15 maart - RTB - Take the money and run.
Debuut van Woody Allen als akteur-regisseur. Als akteur hangt hij hier de onhandige « handige » schavuit-bankrover uit. Deze film is nonsens van de zuiverste soort en Allen op zijn best, en dus niet te missen voor wie van slapstick-humor houdt. In Franse dubbing wordt het wel een bedenkelijke zaak (1969).

NED 1

10.00 Teleac.
15.30 Nieuws.
15.32 O, gaat dat zo ?
16.15 Jong geleerd, oud gedaan.
17.10 De film van ome Willem
17.40 Schooltelevisie.
18.15 Teleac.
18.45 TV-info voor Marokkanen
18.55 Nieuws.
19.05 Toi, toi bij Ted.
20.40 The Eddy go-round-show.
21.50 Lied van de week.
21.55 Farce majeure.
22.25 Elisabeth Schwarzkopf's afscheid.
23.15 Nee, eerlijk niet. Feuilleton.
23.40 Urker mannenkoor « Hallelujah ».
23.45 Nieuws.

NED 2

18.45 TV-info voor Marokkanen
18.55 Nieuws.
19.05 Peppi en Kokki.
19.20 Q en Q.
19.50 't Zand.
20.00 Nieuws.
20.25 Privé voor twee. Blijspel.
22.15 Brandpunt.
22.55 Vastenoverweging.
23.00 Nieuws.
23.05 Studio sport extra.

RTB

10.30 Comment allez-vous ?
12.35 Télérégions.
13.30 Sports pour tous.
14.00 La TV participative.
14.45 Landbouwmagazine.
15.00 Interwallonie.
16.30 Loisirs actifs.
17.00 Follies.
17.45 A vos marques.
18.55 Les Pilis.
19.00 Spectacles.
19.30 Antenne-soir.
19.45 Nieuws.
20.15 Le jardin extraordinaire.
20.45 Les trente-neuf marches. Britse politiekomedie
22.15 Si l'on chantait.
23.25 Nieuws.

ZONDAG

14 MAART

BRT

9.00 Doe mee.
9.30 Open school.
10.00 Eucharistieviering
11.00 Konrontatie.
12.00 Weekjournaal.
12.30 Dag aan dag.
15.00 De vallei van de koningen.
15.15 Labyrint.
17.15 Sesamstraat.
17.40 Koncert : tema op variaties.
18.45 Ti-Ta-Tovenaar.
18.50 Een boottochtje. Jeugdfilm.
19.05 De Chinese kaas. Jeugdfilm.
19.15 Openbaar kunstbezit.
19.45 Nieuws.
20.00 Sportweekend.
20.30 Black and white minstrel show. BBC-Show.
21.15 Literaire wandeling door Brugge.
22.10 La grande breteche. Suspense naar Honoré de Balzac.
22.35 Nieuws.

NED 1

11.00 Eucharistieviering.
14.00 Teleac.
16.00 Nieuws.
16.02 Sesamstraat.
16.27 Indoor Brabant.
16.55 Voetbaluitslagen.
17.00 Vesper.
18.15 Teleac.
18.55 TV-info voor Turken.
19.00 Nieuws.
19.05 Lammie en de motormuis.
19.15 Jongens van de grote weg.
20.05 Muziek uit duizenden.
20.55 Ted en Paula - Paula en Ted.
21.50 Martine Bijl ontvangt...
22.20 Aktua Special.
23.05 Humanistisch verbond.
23.25 Nieuws.

NED 2

18.25 Woord voor woord.
18.30 Paulus de boskabouter.
18.35 Rogues Rock.
19.00 Panoramiek.
19.15 Studio sport.
20.30 Antillen.
21.00 Operetteklanken.
21.30 Nieuws.
21.35 Frontaal.
22.35 Beeldspraak.
23.00 Nieuws.

RTB

10.10 Indépendants à votre service.
10.30 Ulysse.
11.00 Israëlitische uitzending.
12.00 Faire le point.
13.00 Nieuws.
13.05 Concertissimo.
13.30 Arts-Hebdo.
13.55 Interneige.
15.10 Calimero.
15.15 Visa pour le monde.
17.00 Portrait de Julien Haas.
17.05 Sportuitslagen.
18.40 Gulp.
18.45 Sportweekend.
19.30 Antenne-soir.
19.45 Nieuws.
20.15 Suggestions.
20.20 L'Odyssee.
21.15 La mémoire singulière.
22.05 TV 7 Club.
23.05 Nieuws.

MAANDAG

15 MAART

BRT

14.00 Schooltelevisie.
18.00 Ti-Ta-Tovenaar.
18.05 Klein, klein kleutertje.
18.20 Hond op de vlucht.
18.45 Open school.
19.15 Sporttribune.
19.45 Nieuws.
20.15 Rad der fortuin.
21.00 Edward VII.
21.50 Nieuws.
22.10 Al wie met ons mee wil gaan. VS-komedie (1933).

NED 1

18.15 Teleac.
18.55 Nieuws.
19.05 NCRV-springtrofee 1975-19 6.
20.15 De tijd stond even stil. Het Kurhaus in Scheveningen.
21.35 Nieuws.
21.50 Kojak.
22.40 Tot besluit.
22.45 Simbiose.
22.49 Nieuws.

NED 2

18.45 Paulus de boskabouter.
18.55 Nieuws.
19.05 The lone ranger.
19.30 In Londen staat een huis.
20.00 Nieuws.
20.25 Cool hand luke. VS-film (1967).
22.30 Aktua-TV.
23.10 Nieuws.

RTB

14.00 Schooltelevisie.
18.10 1, 2, 3... j'ai vu.
18.30 TV-Femmes.
19.00 Katoliek - godsdienstige uitzending.
19.30 Lundi-sports.
19.45 Nieuws.
20.15 Prends l'oseille et tire-toi. VS-komedie (1969).
21.40 Pulsars.
22.30 Nieuws.

DINSDAG

16 MAART

BRT

14.00 Schooltelevisie.
18.00 Ti-Ta-Tovenaar.
18.05 Wickie, de Viking.
18.30 Open school.
19.00 Turkije : impressies.
19.45 Nieuws.
20.15 Sweet Betsy from Pike. Nederlandse versie van de « horse opera ».
21.45 John Mc Nally's Ireland. Show.
22.10 Nachttrein. TV-film.
23.05 Nieuws.

NED 1

10.45 Schooltelevisie.
18.15 Teleac.
18.45 TV-Info voor Spanjaarden
18.55 Nieuws.
19.05 De O-show.
19.45 Father Brown.
20.40 Voor een briefkaart op de eerste rang.
21.35 Nieuws.
21.50 Mobutu. Dokumentaire.
23.45 Nieuws.

NED 2

18.45 Paulus de boskabouter
18.55 Nieuws.
19.05 De beste Karlsson van de wereld.
19.30 Tweekamp.
20.00 Nieuws.
20.25 Sam.
21.20 Minivoetbalshow.
22.10 Hier en nu.
22.50 Geestelijke liederen.
23.00 Den Haag vandaag.
23.15 Nieuws.

RTB

14.00 Schooltelevisie.
18.10 1, 2, 3... j'ai vu.
18.30 Seniorama.
19.00 Ne le dites pas avec des roses.
19.30 Antenne-soir.
19.45 Nieuws.
20.15 Regan.
21.10 Qui de droit ?
22.10 Souvenirs, pasquayes et chansons.
22.50 Nieuws.

WOENSDAG

17 MAART

BRT

16.30 Tip-Top.
17.45 Ti-Ta-Tovenaar.
17.50 Gans Knokke-Heist.
18.50 Star Trek.
19.45 Nieuws.
20.25 Voetbal. Rechtstreekse reportage van de wedstrijd Wrexham-Anderlecht.
22.15 Première-magazine.
23.05 Nieuws.

NED 1

9.30 Schooltelevisie.
15.00 Teleac.
15.30 Van nature.
16.00 Kijkdoos.
16.40 De reizen van Kim.
17.05 De trom van Pandoera.
18.15 Teleac.
18.55 Nieuws.
19.05 Van gewest tot gewest.
19.50 Politieke partijen.
20.00 Een kwestie van aanvoelen. TV-spel.
20.55 Muziek om naar te kijken.
21.35 Nieuws.
21.50 Den Haag vandaag.
22.05 Studio sport.
22.50 Panoramiek.
23.15 Nieuws.

NED 2

18.45 Paulus de boskabouter.
18.55 Nieuws.
19.05 Help !
19.30 Kenmerk.
20.00 Nieuws.
20.25 Socutera.
20.30 Nee, eerlijk niet.
20.55 Onder behandeling.
21.30 Muziek met Gheorghe Zamfir.
21.55 NCRV's open boek.
22.30 Nieuws.

RTB

16.45 Feu vert.
18.25 Histoire de lire.
18.55 Barbapapa.
19.00 Ne le dites pas avec des roses.
19.25 Antenne-soir.
19.45 Nieuws.
20.15 Contacts.
20.25 Voetbal.
22.15 La foire du livre.
22.50 Nieuws.

VIK ANCIAUX SLAAT NAGELS MET KOPPEN

IN DE KAMER

Vorige week donderdag interpelleerde VU-fraktievoorzitter **Anciaux** de eerste minister over de verklaringen van de minister van Binnenlandse Zaken aan « La Libre Belgique » (rubriek : « l'invité du mois ») van 28 januari jl. en waarin de h. Michel zich voorstander verklaarde van de inlijving der zes faciliteitengemeenten bij Hoofdstad **Brussel**.
We publiceren hierna de voornaamste passussen uit deze Filipika tegen de voortvarende Waalse minister.

« De minister stelt zich aan als een ekstreme frankofoon. De Volksunie acht zijn verklaringen onaanvaardbaar. Ze is niet alleen. Ook de drie kultuurfondsen hebben al geprotesteerd.
Deze verklaring van de minister ligt in de lijn van wat hij in het parlement verklaarde, nl. dat de fusies rond Brussel, de uitbreiding van Brussel geenszins in de weg staan, en dat de afschaffing van de federaties een kommunautaire bedoeling had.

VLAMINGENHAAT IS TROEF

Het blijkt de gewoonte te zijn dat franstalige regeringsleden geregeld verklaringen afleggen die anti-Vlaams zijn of klinken. Ik zal enkele voorbeelden aanhalen.
Inzake het waterbeleid werden door Waalse politici anti-Vlaamse standpunten ingenomen. Sommige regeringsleden ontpopten zich als echte « watersjeiks ». Het verdrag met Nederland over het Baalhoekkanaal werd ook door leden van meerderheidspartijen aangevallen, zelf door een minister in funktie, nl. de heer Defraigne.
De regering reageerde ontwijkend. Alleen een Antwerpse schepen heeft minister Defraigne gehekeld.
In september 1975 eisten een aantal Walen een gepriviligieerde behandeling voor Wallonië. De regering reageerde niet.
Bij de aankoop van gevechtsvliegtuigen verleende de regering voor 300 miljoen frank kompensaties aan Wallonië.
In januari 1976 kwam het Sabena-dossier ter sprake. Van Waalse zijde werd een veto uitgesproken. De enige reaktie op die Waalse aktie was die van minister Chabert. Hij waarschuwde ervoor van Sabena geen kommunautaire kwestie te maken. Meer niet.
In februari 1976, ontvouwde staatssekretaris Knoops zijn waterbeleid en zei dat Vlaanderen zal moeten betalen voor het Waals water ! In dezelfde maand deed het ACV een voorstel om een arbeidskonferentie te houden, waarop van Vlaamse zijde geen reaktie kwam. Maar van Waalse zijde werd eerst een Waalse arbeidskonferentie geëist !
Ook nog in februari viel minister Defraigne het voorstel aan van zijn kollega Chabert over het beheer van de Antwerpse linkeroever. Verder verklaarde staatssekretaris Gol voorstander te zijn van een nieuwe ekspansiewetgeving, waarbij hij wel een regionale fiskale bevoegdheid wenst, maar ook nationale kredieten voor Wallonië opeist.
De autoweg Komen-Moeskroen komt er op initiatief van een Waals minister, ondanks verzet.
Dan is er nog de zaak-Nols, die de regering op de lange baan heeft geschoven en nu pas door de Raad van State wordt behandeld.
Over het taalgebruik in de randfederaties legde minister Michel een verklaring af, die de regering achteraf heeft moeten tegenspreken !

VOORTDURENDE WAALS-BRUSSELSE CHANTAGE

De Walen eisen voortdurend, de Vlamingen zwijgen, buigen of stellen uit. Volgens de heer Martens mogen de Vlamingen zelf geen gebruik meer maken van hun meerderheidspositie ! Over de Voerstreek wordt niet meer gesproken, maar de verfransing gaat er verder. In Schaarbeek wordt de toestand ongemoeid gelaten. De randfederaties worden afgeschaft onder franstalige druk en dit in het raam van een louter Vlaamse aangelegenheid, nl. de fusies in Vlaams-Brabant. Ook de gewestvorming met drie wordt doorgezet tot zelfs in de administratie toe. Dat is veel ernstiger dan de toestand in Schaarbeek !
De franstaligen in de regering eisen en chanteren voortdurend, zoals blijkt uit al die voorbeelden. Ze mogen zich alle aanvallen veroorloven, terwijl de regering de Vlamingen aanmaant tot kalmte.
Toch is Vlaanderen niet alleen eisende, maar ook betalende partij. Minister Defraigne zei onlangs dat de Vlamingen zelf de schade moeten betalen voor de watersnood in Vlaanderen.
In dit kader plaats ik het intervieuw met minister Michel.
De grond van de zaak, nl. de rol van Brussel, is voor ons een afgedane zaak. Wij ijveren voor een federalisme met twee, waarbij beide gebieden hun vaste grenzen moeten hebben. Brussel is duidelijk een stad die tot geen van beide gebieden hoort, maar waar beide volkeren gelijke rechten moeten hebben. Brussel moet dus ook bestuurd worden door de twee gemeenschappen. Verdere faciliteiten kunnen thans gewoon niet worden overwogen. In een **autonoom** Vlaanderen zouden de Vlamingen echter voldoende verdraagzaamheid kunnen opbrengen voor bepaalde minderheden. Maar nooit zullen we ons neerleggen bij de agressieve houding van vele franstaligen, die het vertikken zich ook maar een beetje aan te passen aan de Vlaamse omgeving waar ze leven.

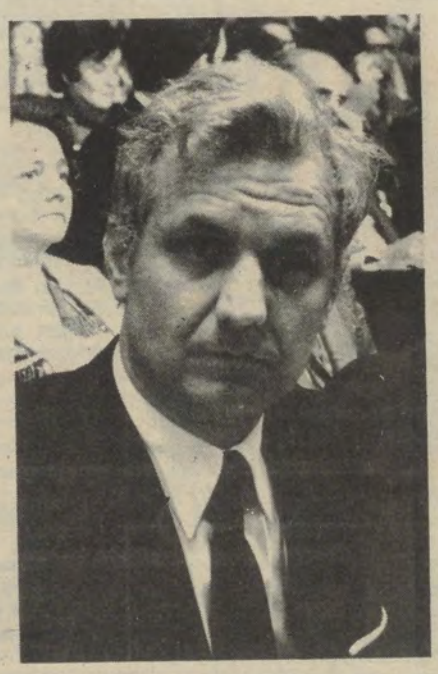

FRANKOFONEN MOGEN ALLES...

De agressieve houding van de fransprekenden lokt een begrijpelijk Vlaamse reaktie uit. Maar fundamenteel is het zo, dat de Vlamingen **in een deelstaat** zeer gematigd zouden zijn. In zo'n deelstaat zouden zij voor een bepaalde termijn de facilitelten kunnen handhaven. Ik weet trouwens dat heel wat fransprekenden in de gemeenten met faciliteiten tevreden zijn met de huidige toestand en geen aansluiting bij Brussel wensen. Het zijn de franstaligen van Brussel zelf die — met de steun van minister Michel — op de uitbreiding van Brussel aansturen.
De eerste minister zal mij waarschijnlijk antwoorden dat hij de leden van zijn regering toelaat denkoefeningen te doen. Maar het zijn alleen de Waalse ministers die zulke oefeningen doen !
De publieke opinie kan bovendien geen onderscheid maken tussen « denkoefeningen » en officiële verklaringen.

...VLAMINGEN MOETEN ZWIJGEN...

Enkele jaren geleden trad de franstalige eerste minister Vanden Boeynants hardhandig op tegen Vlaamse personaliteiten. Zo legde hij vice-goeverneur Cappuyns verbod op om nog verklaringen af te leggen in het openbaar. Vlamingen moeten zwijgen, franstaligen niet.
De vraag is : Is het standpunt van minister Michel ook dat van de regering ? Is dat het geval niet, waarom **heeft de eerste** minister dan de heer Michel niet berispt ? Het wordt een traditie dat franssprekende regeringsleden — de heren Gol, Defraigne, Toussaint — zeer speciale verklaringen afleggen, die de openbare opinie aan de hele regering toeschrijft. Dat maakt de toestand wel erg gevaarlijk. Dit is de negatieve balans van de regering-Tindemans die gebukt gaat onder de Waalse chantage. De Vlamingen moeten zich koest houden met de belofte dat hun problemen ter sprake zullen komen in de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap.
Op de vele vragen die ik heb gesteld verwacht ik een duidelijk antwoord van de eerste minister ».

TINDEMANS : MICHEL MOET VOORZICHTIGER ZIJN

De eerste minister legde er in zijn antwoord de nadruk op dat minister Michel een persoonlijke opvatting had verkondigd, om welke reden er volgens de premier geen aanleiding was, de minister openlijk af te keuren. Wel gaf de premier toe, dat het incident de minister zou moeten aanzetten voortaan voorzichtiger te zijn. Ook minister Michel zelf deed nog een duit in het zakje, maar dan in antwoord op opmerkingen van de FDF-er Clerfayt, die rechtstreeks met de interpellatie Anciaux niets te maken hadden. Hij erkende daarmee impliciet dat Anciaux gelijk had.